ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 140 · ΑΘΗΝΑΙ · ΕΤΟΣ Γ'

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΕΝΗΛΙΚΙΟΥΤΑΙ

Ἄρθρο τοῦ κ. ΠΑΝ. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

Η ΙΣΧΥΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀποκλειστικὸ φωτορεπορτὰζ

ΤΖΑΚΥ ΛΕΜΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

ἀκτὴ ΑΣΤΗΡ
ΓΛΥΦΑΔΑ

Τὸ ἀρτιώτερο
τὸ πολυτελέστερο
τὸ ἀνετώτερο
τουριστικὸ συγκρότημα
ξενοδοχειακῶν ἐξυπηρετήσεων
εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Ἑκατὸ περίπτερα πολυτελείας
μὲ ἕνα δωμάτιον δύο κλινῶν
πλῆρες λουτρόν
θεράντα
τηλέφωνο
καὶ πρὸ παντὸς θέρμανσιν

Ὁ καλύτερος τόπος ξεκουράσματος
τὸν χειμῶνα.
Ἑστιατόρια
Κέντρα διασκεδάσεως
Dancing
Ἀθλοπαιδιαὶ ξηρᾶς
καὶ θαλάσσης.

ἀκτὴ ΑΣΤΗΡ
ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 140 ΔΡΑΧ. 5
30 ΙΟΥΝ - 6 ΙΟΥΛΙΟΥ 1958

Ἐκδοσις: ΕΛΚΗΝ Ἑλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ἡλιόπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονῆς Πετράκη ἀριθ. 8, Ἀθῆναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Ἄλδου Μανουτίου 18 Ἀθῆναι)

Γραφεῖα:
Συντάξεως, Σωκράτους 57, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 527-081
Ἐκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομαί:
Ἐσωτερικοῦ, ἐξάμηνος δραχ. 130. Ἐτησία δραχ. 260.
Ἐξωτερικοῦ, ἐξάμηνος δολλάρ. 7. Ἐτησία δολλάρ. 14.

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἄρθρων καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἄδεια τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον δρ. 400.000)

Ἡ Ζάκυνθος

Θαυμάσ.ο, ἑλκυστικό, πολὺ ἐνδιαφέρον τὸ τελευταῖο τουριστικὸ τεῦχος σας, ποὺ ὅμως μὲ γέμισε λύπη, γ:ατὶ ἐνῶ διαφημίζετε τόσα μερη, δὲν βρίσκετε οὔτε μιὰ φωτογραφία, οὔτε μιὰ λέξη (τουλάχιστον στὸ ψηφίο Ζ τοῦ χάρτη σας!) γιὰ τὸ νησὶ μὲ τὴν παραδεισένα φύση, τὴν Ζάκυνθο.

Μᾶς λέτε τόσα γιὰ τὴν «γραφικὴ» μὰ κατάξερη Μύκονο, ποὺ τὴν θερίζει ὅλο τὸν χρόνο ὁ ἀέρας καὶ ποὺ ἔχει ἐπιβληθῆ, ποιός ξέρει πῶς, στὴν ἀριστοκρατία τῶν Ἀθηνῶν, χωρὶς ἴχνος πρασινάδας, μᾶς παρουσιάζετε τόσες ἄλλες ἐπαρχίες καὶ ἀγνοεῖτε τελείως τὸν «πλωτὸ κῆπο», τὴν Ζάκυνθο.

Ἔχετε πάει ποτὲ ἐκεῖ, ἔστω κ' ἕνα Σαββατοκύριακο; Ρωτήσατε κανένα ποὺ νὰ ἔχη πάει; Ἀσφαλῶς ὄχι, γιατὶ θὰ σᾶς ἔμενε ἀλησμόνητη ἡ εἰκόνα αὐτοῦ τοῦ νησιοῦ.

Καὶ δὲν εἶσθε μόνο ἐσεῖς ποὺ τὸ ἀγνοεῖτε. Τὸ ληξμονοῦν συστηματικὰ ὅλοι οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὰ τουριστικά μας, μηδὲ τῶν ἐκδρομικῶν σωματείων ἐξαιρουμένων. Τόσα ζουρνὰλ γυρίζονται γιὰ νὰ ρεκλαμάρουν τὶς διάφορες τοποθεσίες τῆς χώρας μας, ἀκόμη καὶ ξένων κινηματογραφιστῶν κι ὅμως σὲ κανένα δὲν φιγουράρησε ἡ Ζάκυνθος. Πρὸ ἡμερῶν πάλι διάβαζα πὼς Ἀμερικανοὶ ὁπερατέρ, μὲ χρηματοδότηση τοῦ κ. Γουλανδρῆ, θὰ κινηματογραφήσουν (ἐπὶ 8 μῆνες) τὰ ὡραιότερα τοπία τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔμως ἀπουσιάζει τελείως ἡ Ζάκυνθος, ἂν καὶ εἶναι γνωστὸ πὼς οἱ ἐξοχὲς καὶ οἱ ἀκρογιαλιές της εἶναι ἀπαράμιλλες. Ποιός θρέθηκε νὰ ὑποδείξη στοὺς Ἀμερικανοὺς ὁπερατέρ νὰ ἐπισκεφθοῦν, ἔστω γιὰ δύο μέρες, αὐτὸ τὸν παράδεισο;

Θὰ πῆτε πὼς μετὰ τοὺς σεισμοὺς θὰ λείπουν τὰ ἀπαιτούμενα «κομφόρ» γιὰ τὸν ἐνδιαφερόμενο (καὶ μάλιστα ξένο) νὰ ἐπισκεφθῆ τὸ νησί. Λάθος μεγάλο, γιατὶ ὑπάρχουν τὰ μέσα διαμονῆς καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν Ἰούλιο θὰ λειτουργήση ἕνα συμπαθητικώτατο καὶ πρωτότυπο σὲ σχέδιο, τουριστικὸ ξενοδοχεῖο, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν εἶδα πουθενὰ νὰ ρεκλαμάρεται ὅπως τὰ διάφορα ἄλλων «κοσμικῶν» περιφερειῶν.

Ἂν σᾶς ἔδειχνε ἴσως κανεὶς ἐνδιαφερόμενος «ἁρμόδιος», μιὰ φωτογραφία τῆς νεοχτισμένης μετασεισμικῆς πόλεως μὲ τὸν βενετσιάνικο ρυθμό της καὶ τὰ μεγαλοπρεπῆ δημόσια κτίρια, θὰ γράφατε ἀσφαλῶς δύο λόγια γιὰ τὴν πατρίδα τόσων καλλιτεχνῶν καὶ δὲν θὰ μοιάζατε στὶς τουριστικές μας Ὑπηρεσίες, ποὺ τὴν ἀγνοοῦν συστηματικά, ἴσως γιατὶ βρίσκεται λίγο μακριὰ ἀπὸ τοὺς κοσμικοὺς «κύκλους» τῆς πρωτευούσης.

Ἴσως φταίνε καὶ οἱ ἴδιοι οἱ Ζακυνθινοὶ πού, μὲ τὸν μοιρολατρικό τους χαρακτῆρα, δὲν δείχνουν τὸ ἀπαιτούμενο ἐνδιαφέρον γιὰ διαφήμιση τῆς πατρίδας τους.

ΦΙΛΟΣ ΣΑΣ

◆ Ἡ ὡραία ἐπιστολή σας, μὲ τὶς χρήσιμες πληροφορίες, συμπληρώνει ἐν μέρει τὴν παράλειψή μας. Μιὰ παράλειψη ποὺ ἀποσβήστηκε θὰ ἀρθῆ.

Τὸ ἱματίδιον

Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μᾶς ἀπαντήσετε στὶς «Πληροφορίες» γιὰ τὰ ἑξῆς πράγματα.

Γράφει ἡ Ἀλίκη στὴ χώρα τῶν θαυμάτων γιὰ τὸ Ντραΐ (χαρταετός - πετσάτες) καὶ τὸ Σπρέϊ-Τάν. Ποῦ ὅμως ποιλιοῦνται ἐδῶ στὴν Ἀθήνα αὐτά; Γιατὶ σὲ 4-5 μαγαζιὰ ποὺ ρωτήσαμε δὲν τὰ βρήκαμε.

Καὶ τώρα γιὰ ἕνα ἄλλο πρᾶγμα ποὺ ἴσως σᾶς φανῆ παράξενο. Μπορεῖ ἕνας κύριος ὅταν φοράη «ἱματίδιο» (τὴ θερινὴ ἐπίσημη στολή, ἂς ποῦμε) νὰ φοράη μαύρη γραβάτα ὅπως στὸ σμόκιν; Γιατὶ κάποιος ἀπὸ μᾶς ὑποστηρίζει ὅτι εἶδε τέτιο πρᾶγμα. Οἱ ἄλλοι δύο ὑποστηρίζουν πὼς πρέπει νὰ φορίεται μὲ ἄσπρη ὁπως στὸ φράκο. Καὶ ἕνα ἀκόμη. Ὅταν φοράη ἱματίδιο μπορεῖ νὰ φοράη μὲ τὸ μαῦρο παντελόνι ἀσπρόμαυρα πεπούτσια; Θὰ σᾶς ἤμεθα εὐγνώμονες ἂν στὸ τεῦχος τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς θὰ εἴχατε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς ἀπαντήσετε. Γιατὶ ἔχουμε βάλει καὶ στοίχημα.

ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΟΙ (Ἀθῆναι)

◆ "Οπως μᾶς εἶπε ἡ «Ἀλίκη», τὰ ἰδιοσκευάσματα αὐτὰ πωλοῦνται τώρα στὰ μυροπωλεῖα, τὰ κεντρικὰ φαρμακεῖα καὶ

→

Εἶναι ΚΑΚΑΟ
ION
ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

- Καὶ τὸ Ὁλλανδικὸ κακάο δὲν ἀπέκτησε τυχαῖα τὴν φήμη του.
- Εἶναι εἰδικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς βιομηχανοποιημένο.
- Αὐτὸ ἐπέτυχε ἡ Βιομηχανία ION καὶ προσφέρει στὸ καταναλωτικὸ κοινὸ τὸ πραγματικὸ Κακάο Τύπου Ὁλλανδίας ποὺ εἶναι τὸ καλύτερο.
- Τὸ κακάο ION περιέχει ὅλα τὰ συστατικὰ τῶν ἄλλων τροφῶν: ΛΙΠΟΣ, ΥΔΑΤΑΝΘΡΑΚΕΣ καὶ ΛΕΥΚΩΜΑ. Ἐπὶ πλέον περιέχει τὴν Θεοβρωμίνη ποὺ χαρίζει εὐεξία.

Γι' αὐτὸ τὸ συνιστοῦν οἱ διαιτολόγοι καὶ κυρίως γιὰ τὰ παιδιά, τοὺς ὑπερήλικες, τοὺς ὀδυνάτους ὀργανισμοὺς καὶ τοὺς πνευματικὰ ἐργαζομένους.

ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

ΕΝΑ ΡΟΦΗΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ
ΔΩΡΕΑ

Vous ne connaissez pas votre peau
Faites la contrôler et vérifiez
sa teneur en eau

UNE ESTHETICIENNE CONSULTANTE
de
LANCÔME
vous présentera
LA LIGNE OCEANE
à la Parfumerie
LANCÔME

21 RUE VOULIS - TEL. 31-028
Elle vous conseillera gracieusement

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ **Ι. ΓΙΩΤΗΣ** Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΙΚΤΙΝΟΥ 3

"ΜΙΝΩΣ"

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ἄλλα εἰδικὰ καταστήματα. Ἂν δὲν ὑπῆρχαν, ὅταν τὰ ζητήσατε, εἶναι γιατὶ ἡ «Ἀλίκη» ἀνήγγειλε τὸ γεγονὸς πρωτοῦ ἀκόμη ἐφοδιασθοῦν ὅλα τὰ καταστήματα.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸ ἰματίδιο: Τὸ χρῶμα τῆς γραβάτας του (ἄσπρο ἢ μαῦρο) ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ πῶς θὰ τὸ φορέσετε: Ὡς σμόκιν ἢ ὡς φράκο. Ὅταν ἀντικαθιστᾶ τὸ σμόκιν (ἔνδυμα συνεπῶς ὄχι καὶ τόσο ἐπίσημο) συνδυάζεται μὲ μαύρη γραβάτα, ἐνῶ στὶς ἐπισημότερες περιστάσεις (ὅταν ἐπιβάλλεται φράκο) ἡ γραβάτα εἶναι λευκὴ καὶ χρειάζεται ἐπίσης λευκὸ γιλέκο. Πάντως, σ' ὁποιαδήποτε περίπτωση, ἀποκλείονται τὰ ἀσπρόμαυρα παπούτσια.

Ἀνέκδοτο

Ἀπὸ τὴν τόσο ἐνδιαφέρουσα στήλη σου παρήλασαν τόσοι ἔπαινοι γιὰ τὶς ἀγαπητὲς ΕΙΚΟΝΕΣ ὥστε ὅ,τι καὶ νὰ προσθέσω θὰ εἶναι ἀναμάσημα ἄλλων ἀναγνωστῶν σου. Γι' αὐτὸ περιορίζομαι ἁπλῶς νὰ ἐκφράσω τὶς εὐχαριστίες μου στὸ μοναδικὸ περιοδικὸ τοῦ τόπου μας, μὲ ἀξιώσεις καὶ πέραν τῶν ἑλληνικῶν συνόρων.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ σοῦ ἐσκαλεῖο ἕνα, ἂς τὸ ποῦμε, ἀνέκδοτο, μόλις κινδύνευσαν, ποὺ διαβάζοντάς το κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μὴ ξεσπάσῃ σὲ γέλια:

Η ΕΚΛΕΙΨΗ ΤΟΥ ΛΟΧΑΓΟΥ

Ὁ κ. λοχαγὸς εἰς τὸν ἀνθυπασπιστή.

—Ὅπως γνωρίζετε, αὔριο ἔχουμε ἔκλειψη ἡλίου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει κάθε μέρα. Θὰ συγκεντρώσετε ὅλους τοὺς ἄνδρες εἰς τὴν αὐλὴ εἰς τὰς ἐννέα. Ἐν στολῇ ὑπηρεσίας, ὥστε νὰ μπορέσουν νὰ παρακολουθήσουν τὸ σπάνιο αὐτὸ φαινόμενο. Θὰ τοὺς ἐξηγήσω τὰ αἴτια τῆς ἐκλείψεως. Ἐὰν βρέχῃ δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ δοῦμε τίποτε καὶ θὰ συγκεντρώσετε τοὺς ἄνδρες στὸ γυμναστήριο.

Ὁ κ. ἀνθυπασπιστὴς στὸν ἐπιλοχία.

—Κατόπιν διαταγῆς τοῦ κ. λοχαγοῦ, αὔριο εἰς τὰς ἐννέα θὰ γίνῃ ἔκλειψη τοῦ ἡλίου ἐν στολῇ ὑπηρεσίας μετὰ ὁδηγιῶν τοῦ κ. λοχαγοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει κάθε μέρα. Ἐὰν ὁ καιρὸς εἶναι βροχερός, εἶναι περιττὸν νὰ συγκεντρωθοῦν οἱ ἄνδρες ἔξω Ἡ ἔκλειψη θὰ λάβῃ χώραν ἐντὸς τοῦ γυμναστηρίου.

Ὁ ἐπιλοχίας στὸν λοχία.

—Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. λοχαγοῦ, αὔριο εἰς τὰς ἐννέα ἐν στολῇ ὑπηρεσίας θὰ γίνουν τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκλείψεως τοῦ ἡλίου. Εἰς περίπτωσιν βροχῆς ὁ κ. λοχαγὸς θὰ δώσῃ τὸ πρόσταγμα εἰς τὸ γυμναστήριο, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει κάθε μέρα.

Ὁ λοχίας στὸ δεκανέα.

—Αὔριον εἰς τὰς ἐννέα, ἐν στολῇ ὑπηρεσίας ὁ κ. λοχαγὸς θὰ κάνῃ ἔκλειψη ἡλίου, εἰς τὴν αὐλήν, ἂν ὁ καιρὸς εἶναι καλός. Ἂν βρέχῃ δὲν θὰ γίνῃ ἡ ἔκλειψη, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει κάθε μέρα.

Ὁ δεκανέας στοὺς στρατιῶτες.

—Αὔριο εἰς τὰς ἐννέα θὰ γίνῃ ἔκλειψη τοῦ κ. λοχαγοῦ ἐν στολῇ ὑπηρεσίας διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἡλίου. Ἐὰν εἶναι καλὸς ὁ καιρὸς θὰ γίνῃ εἰς τὴν αὐλή. Ἐὰν βρέχῃ τότε θὰ γίνῃ εἰς τὸ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 6

ΑΚΚΟΡΝΤΕΟΝ καὶ πιάνον μαθήματα παραδίδονται παρὰ διδασκάλου κατ' οἶκον. Ὁ μοναδικὸς μὲ τὸ πλουσιώτατον ρεπερτόριον κλασικῆς καὶ χορευτικῆς μουσικῆς Jazz. Τηλ. 870.203.

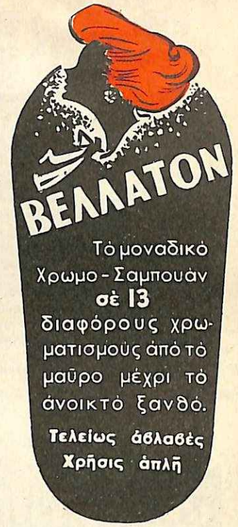

Προϊὸν τῶν Γερμανικῶν
Ἐργοστασίων **WELLA** A.E
ΒΕΛΛΑ—ΕΛΛΑΣ
Νίκης καὶ Ξενοφῶντος 14
Τηλ. 32.749

Αἱ παγκοσμίου φήμης
τρίχιναι βοῦρτσαι
KILLYS
εἰς τὸ
ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ ΖΩΡΖ
ΚΑΝΑΡΗ 2 καὶ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
Πώλησις χονδρικὴ—λιανικὴ
Τηλέφ. 617.723.

Τὸ καταπληκτικὸ φορητὸ ραδιόφωνο τσέπης **MOTOROLA - TRASISTOR** οἰκονομικώτερο τοῦ ρεύματος εἰς κατανάλωσιν μπαταρίας μὲ τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα ἑνὸς μεγάλου ραδιοφώνου (λῆψιν - ἀπόδοσιν).

ΖΗΤΗΣΑΤΕ νὰ τὸ ἀκούσετε

ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ - ΣΠΙΓΓΟΣ
ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ 9 (ἐναντι Ἰονικῆς Τραπέζης)

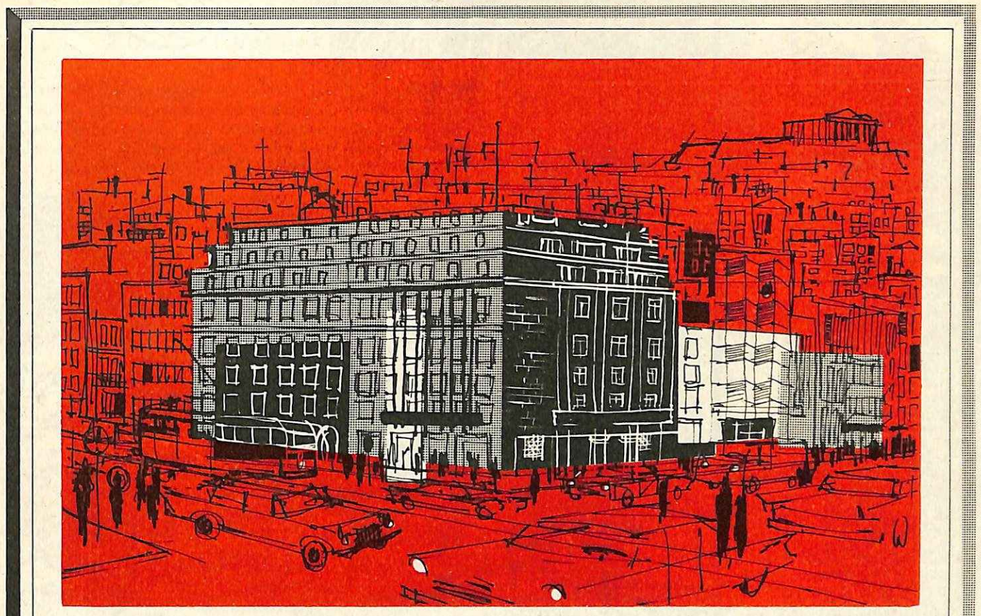

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "COMERZBANK"

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΑΓΟΡΑΝ CHEQUES, TRAVELLER'S CHEQUES ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 122.142.775,70
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1958 ΔΡΧ. 2.380.544.572,29

ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ:
ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
17, ST. HELEN'S PLACE E. C. 3, LONDON

23 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ
55 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 4)

γιμναστήρ:υ. Θὰ μεταβοῦμε εἰς τὴν αὐλὴ ἐν παρατάξει διότι αὐτὸ τὸ φαινόμενο δὲν συμβαίνει κάθε μέρα.

Οἱ στρατιῶτες μεταξύ τους.

—Φαίνεται πὼς αὔριο ὁ ἥλιος ἐν στολῇ ὑπηρεσίας θὰ κάμῃ τὸν κ..λοχαγὸ νὰ πάθῃ ἔκλειψη. Κρίμα μόνο ποὺ αὐτὸ δὲν γίνεται κάθε μέρα.

ΚΩΝ. ΣΚΑΡΔΗΣ
Θεσσαλονίκη

♦ Τὸ δημοσιεύομε γιατὶ εἶναι «κλασικὸ» στὸ εἶδος του. Ὄχι ὅμως καὶ ἐμόλις κυκλοφορῆσαν. Εἶναι ἀρκετὰ παλαιὸ καὶ ἔχει δημοσιευθῆ κάπου καὶ κάποτε...

Κρίσεις

Μπράβο! Μπράβο! Μπράβο! καὶ χίλια «εὐχαριστῶ!».

Ἦταν περίφημη ἡ τελευταία ἔκδοση τοῦ ἀγαπημένου μας περιοδικοῦ, τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ.

Ἦταν ἕνα ἀνεκτίμητο δῶρο, δῶρο γιὰ μᾶς τοὺς ἀναγνῶστες.

Τὶς στάνιες σὲ ὁμορφιὰ εἰκόνες τὶς θαύμασαν τὰ μάτια μας. Καὶ στὴν ψυχή μας μίλησε μὲ αἴσθημα καὶ συγκίνηση ἡ πέννα τοῦ Καραγάτση καὶ τῶν ἄλλων ἐκλεκτῶν συνεργατῶν, ποὺ ξεσκέπασαν τόσο καλλιτεχνικὰ τὶς φυσικὲς ὁμορφιὲς μιᾶς ὀνειρεμένης πατρίδας.

Οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ κατώρθωσαν νὰ κερδίσουν τὴν ἀγάπη μας —γιὰ τὴν ὁποία νομίζομε ἐνδιαφέρεσθε— ξυπνώντας τὸ νοῦ μας, καλλιεργώντας τὸ πνεῦμα μας, συμπληρώνοντας ὅλο καὶ πιὸ πολὺ τὶς γνώσεις μας μὲ τὸν ἀκριβὸ θησαυρὸ τοῦ περιεχομένου των.

ΜΑΡΙΑ καὶ ΚΙΚΗ ΣΙΔΕΡΗ
Μοσχάτον

Ὕλη καὶ ἀγγελίες

Διὰ νὰ καταστήσω ἀναγνώστην σου φίλον μου τινά, τοῦ προσεκόμισα τὴν τελευταίαν «εἰδικὴν ἔκδοσιν» τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ.

Οὗτος ὅμως ἐὲν ηὐχαριστήθη, δ:ότι κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς του:

Σελίδες 59 καὶ 1)2 καλύπτονται ἀπὸ ἄμεσον διαφήμισιν.

Σελίδες 24 καὶ 3)4 καλύπτονται ἀπὸ ἔμμεσον τοιαύτην (ἀνακοίνωσις).

Σελίδες δ4 καὶ 1)4 σύνολον διαφημίσεων.

Σελίδες 47 καὶ 3)4 καθαρὰ ὕλη. Σύνολον 132.

Κατὰ τὴν γνώμην του, ἐξαιρουμένου τοῦ χάρτου (καὶ αὐτὸς διαφήμισις) τὸ ποσοστὸν εἶναι μέγα, ἀνερχόμενον εἰς 65% περίπου.

Σὲ παρακαλῶ νὰ λάβῃς τὸν κόπον νὰ τοῦ ἀπαντήσῃς.

Ὁ φίλος σου καὶ ἀναγνώστης
Γ. Κ.

♦ Δὲν εἶναι κόπος, ἀλλ' ὑποχρέωση ν' ἀπαντήσω: Ἀκριβῶς τὸ γεγονὸς ὅτι εἴχαμε τόσες πολλὲς διαφημίσεις μᾶς ἠγάγκασε γιὰ νὰ μὴ περιορίσωμε κ α θ ό λ ο υ τὴν τακτική μας, ἐκαθαράθη, ὅπως γράφετε ὕλη. Ἀντιθέτως, ὅπως διαπιστώνετε, ἡ ἐκαθαράθη ὕλη ηὐξήθη, ἐναντι τῶν συνήθη τευχῶν.

Ὁ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΝΕΑΡΗ ἱστορία καὶ ἠθοποιὸς Τζάκυ Λαίην, μιὰ νέα ἐλπίδα τοῦ ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου. (Φωτ. τῆς CAMERA PRESS).

Θάλασσα, ἥλιος, ἀμμουδιά...
καὶ ἕνα σιγαρέττο

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Ἀπὸ τὸ 1931 διαφημίζει τὰ Ἑλληνικὰ Καπνὰ σ' ὅλον τὸν Κόσμο.

Ἀσφαλὴς τοποθέτησις
Καθαρὸν εἰσόδημα

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ

Τόκος 8%

Ἀπὸ τὶς ἐκθέσεις

Σαλὸν νέων καλλιτεχνῶν

ΣΤΟ ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΜΕ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΗΝ ἔκθεση αὐτὴ ἡ Γκαλερὶ «Ζυγός», ἀναφέρει ὅτι ἐπιδιώκει νὰ προσφέρη ἕνα μέσον προβολῆς στοὺς νέους καλλιτέχνες καὶ καλλιτέχνιδες, ἡ θέση τῶν ὁποίων σήμερα γιὰ διαφόρους λόγους, εἶναι πιὸ δύσκολη ἀπὸ ὅ,τι ἦταν τῶν πρεσβυτέρων ὁμοτέχνων τους στὴν ἀντίστοιχη περίοδο τοῦ καλλιτεχνικοῦ τους βίου. Ἡ ἐπιλογὴ τῶν 27 ἐκθετῶν ἔγινε ἀπὸ πενταμελῆ ἐπιτροπὴ τὴν ὁποίαν ἀπετέλεσαν οἱ κ. κ. Ἄγγ. Θεοδωρόπουλος, Κλ. Λουκόπουλος, Ἰ. Σπυρόπουλος, καὶ ἡ κ. Ἑλένη Βακαλό.

ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΑΥΤΗ ΕΚΘΕΤΟΥΝ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΛΑΒΑΝΙΔΗΣ, ΜΑθητὴς τοῦ ζωγράφου Γιώργου Μανουσάκη, ὁ Κώστας Γεωργίου ἀπ' τὴ Χαλκίδα, ὁ Παϊαγ. Γράββαλος ποὺ ἐτιμήθη ἤδη κατὰ τὴν διάρκεια τῶν σπουδῶν του μὲ ἐπαίνους στὴ Σύνθεση, τὸ Ὑπαίθρο καὶ τὸ Πορτραῖτο, ὁ Παῦλος Διονυσόπουλος, ποὺ σπούδασε γιὰ ἀρκετὸ καιρὸ στὸ Παρίσι καὶ ἐργάσθηκε κοντὰ στὸν Μπριανσὸν καὶ τὸν Ἀντρὲ Λότ, καὶ ὁ Μιχάλης Κατζουράκης ποὺ ἔχει σπουδάσει ἐπίσης στὸ Παρίσι καὶ ποὺ ἐξέθεσε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἀθήνα τὸ 1955, στὴν αἴθουσα Μόνικας Πέην.

Στὴν ἴδια αἴθουσα ἐκθέτουν ἐπίσης ὁ Γιάννης Κολέφας, γνωστὸς ἤδη ἀπὸ τὴν περυσινὴ Ε' Πανελλήνιο Ἔκθεση τοῦ Ζαππείου, ὁ Γιάννης Καρούσος, ποὺ ἔχει σπουδάσει στὸ Σικάγο, ὁ Γιάννης Καρύδης, ποὺ ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ ἀνέλαβε θέση μονίμου συνεργάτου στὸ θέατρο Κλάϊντ Κομεντὶ τοῦ Μονάχου, ὁ Γεράσιμος Κοσμᾶς, ἡ Νίκη Κουτλῆ, μαθήτρια τοῦ Γιάννη Μόραλη, ὁ Γιάννης Κονιδάρης καὶ ὁ Κώστας Κοντογιάννης ἀπ' τὴ Φλώρινα, ποὺ ἑτοιμάζει τώρα ἐργασία γιὰ τὴν πρώτη του ἀτομικὴ ἔκθεση.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΔ. ΜΠΑΧΑΡΙΑ, ΤΗΣ Εὔας Μπουλγούρα, τὴν ὁποίαν ἐπίσης γνωρίσαμε ἀπὸ τὴ συμμετοχή της στὴν ἔκθεση τῆς δευτέρας ὁμάδος Γυναικῶν Ζωγράφων τοῦ Πρακτορείου Πνευματικῆς συνεργασίας, τῆς Τέρψης Κυριακοῦ, ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ ἐμφανίζεται καὶ μὲ ἔργα γλυπτικῆς, καὶ τῆς Φανῆς Μαρκομπίτση, ποὺ ἔχει σπουδάσει στὴν Ἀκαδημία Ἐφηρμοσμένων Τεχνῶν τῆς Βιέννης, μὲ καθηγητὴ τὸν Νίντερμόζερ.

Ἀξιόλογες εἶναι οἱ ἐργασίες τῆς Μαρίας Ρουσέα, ποὺ τὴν γνωρίσαμε ἐφέτος σὲ μιὰ ἀτομικὴ ἔκθεση στὴν αἴθουσα «Κοῦρος», τῆς Χρύσας Ρωμανοῦ—Σταματοπούλου, ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ ἐμφανίζεται σὲ ἔκθεση, καὶ εἶναι κόρη τοῦ ζωγράφου Γιόχαν Ρωμανοῦ, τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ ζωγράφου Σπύρου Μυλωνάκη, μαθητοῦ τοῦ ἀειμνήστου Δημήτρη Λίτσα καὶ τοῦ Δημήτρη Μυταρᾶ ἀπ' τὴ Χαλκίδα, ποὺ ἔλαβε μέρος στὴν Ε' Πανελλήνιο Ἔκθεση καὶ στὴ Μεσογειακὴ Ἔκθεση Ἀλεξανδρείας.

ΕΝΑ «ΓΥΜΝΟ» ΛΑΔΙ ΠΟΥ ΕΚΘΕΤΕΙ Η ΜΑΡΙΑ ΣΠΕΝΤΖΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ τὰ ἐκφραστικώτερα καὶ ἀξιολογώτερα ἔργα στὴν ὡραία αὐτὴ ἔκθεση. Ἡ Μαρία Σπέντζα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀτομική της ἔκθεση στὴν αἴθουσα Πέην, ἔχει λάβει μέρος στὶς ἐκθέσεις τοῦ ὑπερωκεανίου «Ὀλυμπία», τοῦ «Ζυγοῦ», τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας πληροφοριῶν καὶ τελευταῖα τῆς «Ἄρτζεντ Γκαλερὶ» τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ο ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΕΚΘΕΤΕΙ μιὰ πρωτότυπη σύνθεση μὲ τίτλο «Νησιώτικο», καὶ ὁ Παναγιώτης Τσολάκος, ποὺ εἶναι ὁ τρίτος καλλιτέχνης ἀπὸ τὴ Χαλκίδα ποὺ παρουσιάζεται σ' αὐτὴ τὴν ἔκθεση. Ἐκθέτει δύο κεραμικὰ ἐξαιρετικῆς καλαισθησίας.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΤΟΥ ΑΛΕΚΟΥ ΦΑΣΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ Βέρας Χουτζούμη ποὺ ἔχει κάνει Ἐλεύθερες, στὸ Παρίσι, στὴν Ἀκαδημία Ζυλιες, μὲ δάσκαλο τὸν Πλαισὸν καὶ ἔλαβε μέρος σὲ τρεῖς ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὸ Παρίσι καθὼς καὶ στὴν ἔκθεση τοῦ ἑλληνικοῦ τοπίου στὸ «Ζυγό».

Η ΣΩΣΩ ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ ΓΝΩΣΤΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ καὶ ἰδίως στὴν Ἑλβετία, καὶ ὁ Λεωνίδας Χριστάκης ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, συμπληρώνουν τὸν κατάλογο τῶν ἐκθετῶν.

ΕΙΔΙΚΑ Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑ ΧΡΙΣΤΑΚΗ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ πιὸ ἐνδιαφέρουσες στὴν ὁμαδικὴ αὐτὴ ἔκθεση καὶ ἡ μεγάλη του ἐλαιογραφία μὲ τίτλο «Δυὸ Πορτογάλλοι» ἐκτίθεται στὸ χῶρο τῆς ἐκθέσεως. Ὁ Λεωνίδας Χριστάκης κατάγεται ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη. Ἐνεφανίσθη γιὰ πρώτη φορὰ τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1954 στὴν ὁμαδικὴ ἔκθεση Ζαππείου.

Τὸν ἴδιο χρόνο φεύγει στὴν Σουηδία, ὅπου φιλοξενεῖται στὸ ἀτελιὲ τοῦ καθηγητοῦ ζωγράφου τῆς Κούνστ Ἀκαδημίας τῆς Στοκχόλμης Μ. Στένμαν. Τέλη τοῦ 1954 ἐπιστρέφει στὴν Ἀθήνα καὶ ἐκθέτει στὴν φοιτητικὴ λέσχη.

Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1955 κάνει ἀτομικὴ ἔκθεση στὴν αἴθουσα τοῦ ἑλληνοαμερικανικοῦ συνδέσμου καὶ τὸν Δεκέμβριο τοῦ ἰδίου ἔτους ξαναφεύγει στὴ Σουηδία ἀπ' ὅπου ἐπιστρέφει τὸν Αὔγουστο τοῦ 1956. Ἐκθέτει ἐπίσης στὴν αἴθουσα «Κνωσός» καὶ ἀργότερα ἱδρύει τὴν Γκαλερὶ «Κοῦρος». ■■■

γκρέκα

Ἡ περίφημος Κολώνια
τῆς ὀνομαστῆς μάρκας

Nº 4711.

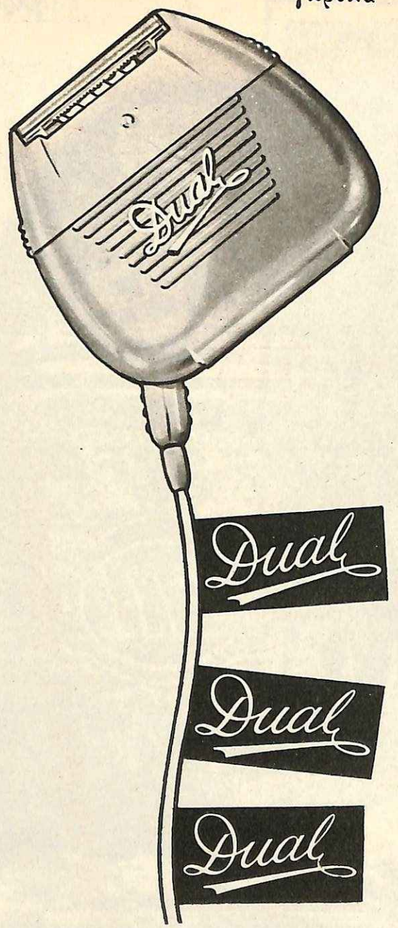

Ὑπάρχουν πολλὲς ξυριστικὲς μηχανὲς ἀλλὰ ἡ **ΝΤΟΥΑΛ** εἶναι μοναδική. Σᾶς ἐξασφαλίζει ἕνα τέλειο κι' εὐχάριστο ξύρισμα. Δοκιμὴ δωρεὰν εἰς ὅλα τὰ καταστήματα ραδιοφώνων

Γεν. Ἀντ/ποι: **ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ**

ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΣΤΙΣ **ΕΙΚΟΝΕΣ**

- Θὰ παίρνετε τὸ περιοδικὸ τακτικὰ στὸ σπίτι σας
- Θὰ παίρνετε τὸ περιοδικὸ μιὰ μέρα ἐνωρίτερα

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
«ΕΙΚΟΝΕΣ»
Τμῆμα Συνδρομητῶν. Σωκράτους 57 Ἀθῆναι

Παρακαλῶ ἐγράψατέ με συνδρομητὴ τοῦ περιοδικοῦ δι' ἕν ἔτος ἢ δι' ἓξ μῆνας

Ὀνοματεπώνυμον

ὁδὸς ἀριθ. πόλις (ὑπογραφή)

Αὐτὸ τὰ βιβλία

...ποὺ μᾶς ἔστειλαν

«ΠΕΡΙΟΧΕΣ», ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΔΗΜΗΤΡΗ ΔΟΥΚΑΡΗ. ΑΘΗΝΑΙ 1958. Ὑπάρχουν σὲ κάθε πλάστη τοῦ ἔντεχνου λόγου μερικὲς λέξεις-κλειδιά, ποὺ σοῦ ἐπιτρέπουν νὰ εἰσδύσῃς ὡς τὸν πυρῆνα τῆς ποιητικῆς ψυχῆς του. Στὴν περίπτωση τοῦ Δ.Δ. νομίζομε πὼς τὸ ἀνένδοτος σ' ὅλες τὶς μυστηριακὲς προεκτάσεις τῆς κυριολεξίας του, ἀποτελεῖ τὸ μαγικὸ καθρέπτη. Ὅλο τὸ ἔργο ποὺ ὁ ποιητὴς μᾶς ἔχει προσφέρει τακτικὰ σὲ ἑπτὰ σύντομες συλλογὲς ἀπὸ τὸ 1950, κινεῖται σ' αὐτὴ τὴν κλίμακα τοῦ ἀδιεξόδου καὶ τῆς μετρημένης καὶ ἀξιοπρεποῦς ἀπογνώσεως, ἀπογνώσεως μὲ σουρντίνα. Ἀνένδοτη εἶναι ἡ λύτρωση ποὺ ἀποζητάει ὁ κατὰ βάση (παρὰ τὶς αἰματηρὲς κοινωνικὲς ἐπικλίσεις) μενήρης ἑαυτός του. Τὶς μάταιες ἀναζητήσεις του ἐκφράζουν ἐπιγραμματικὰ οἱ στίχοι μιᾶς παλιότερης συλλογῆς: «Σὲ ζήτησα στὸ βάδισμα τοῦ Σόλωνα. — Σὲ ζήτησα στὸ κώνειο τοῦ Σωκράτη. — Σὲ ζήτησα στὸν ἄγριο τὸ Γολγοθᾶ. — Σὲ ζήτησα στὰ Δίκαια τοῦ Πολίτη. — Σὲ ζήτησα ἐπίμονα. — Σὲ ζήτησα. — Σὲ ζήτησα. — Σὲ ζήτησα — στὸ Μαυσωλεῖο τοῦ Λένιν». (Τὸ Γυμνὸ Χῶμα 1956). Ὁ χρόνος καὶ ἡ γεύση τοῦ θανάτου δὲν ἀφήνουν περιθώρια γιὰ ἱκανοποίηση καὶ γαλήνη. Ὁ Δ.Δ. συνεχίζει καὶ στὶς «Περιοχὲς» τὴν πικρή, ἀλλὰ τόσο διακριτικὴ —σχεδὸν δουβή, θὰ ἔλεγε κανείς— περιπλάνησή του στὸν φαῦλο κύκλο. Βουβή, γιατὶ στὴν ἐπιφάνεια τῶν στίχων του ἀπηχήσεις μόνον τῆς ἐσώτατης τρικυμίας φθάνουν.

«ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ», ΚΩΣΤΑ Ζ. ΣΑΡΔΕΛΗ. ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ βιογραφία. «Ἐκδοτικὰ τυπογραφεῖο».

Εἶναι πρὸς τιμὴν τοῦ Κ. Σ. ποὺ σὲ μιὰ ἐποχὴ τόσο πολυπράγμονα, ἔνοιωσε τὴν ἀνάγκη τῆς ἐπιστροφῆς στὶς ρίζες τοῦ ἔθνους, στὴν παράδοση καὶ τοὺς ἐνσαυρούς της: Ἡ φυσιογνωμία τοῦ Διδασκάλου τοῦ γένους, νεομάρτυρος Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, εἶναι τόσο συγκλονιστικὴ ποὺ δίκαια ἐξακολουθεῖ νὰ βρίσκῃ ἀπήχηση στὶς ψυχὲς ποὺ δὲν ἔχουν κηλιδωθῆ ἀπὸ τὸν πυρετὸ τοῦ μοντερνισμοῦ. Δυστυχῶς ὅμως ἡ «Μυθιστορηματικὴ Βιογραφία» τοῦ Κ. Σ., οὔτε μυθιστόρημα εἶναι, οὔτε βιογραφία. Ἀπὸ ὅλη τὴν μνημειώδη δράση τοῦ Ἁγίου, ὁ συγγραφεὺς διάλεξε σὰν κεντρικὸ μοτίβο του τὸ ἐπεισόδιο μὲ τὸν ληστὴ Πάνο Κούλα. Ὅσο γιὰ τὴ δομὴ τοῦ βραχύτατου —μόλις 96 σελίδες— βιβλίου του, ἀπέχει ἀπὸ τὸ νὰ ἔχῃ τὰ στοιχεῖα τοῦ μυθιστορήματος. Ἄλλωστε καὶ ἡ γλῶσσα δὲν βοηθάει πολὺ τὴ δημιουργία ἀτμόσφαιρας ἐποχῆς. Δὲν ὑποστηρίζομε τὴν φωνογραφικὴ ἀποτύπωση μιᾶς γλωσσολαλιᾶς, ἀλλὰ φράσεις ὅπως: «Δὲν μπόρεσα νὰ κρατήσω σὲ κείνους τοὺς τορπιλλισμοὺς τῆς ψυχῆς», εἶναι ἀπαράδεκτες στὸ στόμα ἑνὸς κλέφτη τοῦ 1779.

Αὐτὸ τὸν δίσκο

...ποὺ κυκλοφοροῦν

Η «ΣΕΧΡΑΖΑΤ» ΕΙΝΑΙ ΙΣΩΣ ΤΟ ΔΗΜΟΦΙΛΕΣΤΕΡΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΜΕγάλου Ρώσου μουσουργοῦ Ρίμσκυ Κόρσακωφ. Ἔχει «γυρισθῆ» ἄπειρες φορὲς σὲ δίσκους, ἀλλὰ καμμία δὲν συγκρίνεται μὲ ἐκείνην τὴν ἐγγραφὴ τῆς «ΧΑΡΜΟΝΥ». Ἐδῶ δὲν πρόκειται μόνον περὶ δίσκου ἁπλῆς ὑφηλῆς πιστότητος, ἀλλὰ πραγματικὰ ἔχει κανεὶς τὴν ἐντύπωση ὅτι ἡ ὀρχήστρα βρίσκεται στὸ δωμάτιό του. Τὴν συμφωνικὴ ὀρχήστρα τοῦ Κλήβελαντ διευθύνει ὁ μεγάλος Ροτζίνσκυ.

Δίσκος «ΧΑΡΜΟΝΥ» ὑπ' ἀριθ. 7.051.

ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΣ ΔΙΣΚΟΣ ΤΗΣ «ΦΟΝΤΑΝΑ». Ο ΧΑΡΑκτηρισμὸς τοῦ «καταπληκτικοῦ» δὲν εἶναι ὑπερβολικός. Ὁ δίσκος αὐτὸς ἔχει τέσσερα μεγάλα προτερήματα: Δύο θαυμάσια ἔργα, ἕναν μεγάλο μαέστρο καὶ μιὰ ἐξαιρετικὴ ποιότητα ἐγγραφῆς. Ὁ σὲρ Τόμας Μπῆτσαμ καὶ ἡ Βασιλικὴ Φιλαρμονικὴ Ὀρχήστρα τοῦ Λονδίνου ἐκτελοῦν τὴν Ποιμενικὴ τοῦ Μπετόβεν καὶ τὴν Ἡμιτελῆ τοῦ Σοῦμπερτ. Καὶ ὅλα αὐτά, πρᾶγμα σπάνιο, σ' ἕναν μόνο δίσκο. Τὰ σχόλια βεβαίως περιττεύουν.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΕΙΝΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΝΕΑΡΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΠΩΛ Ἄνκα, «Εἶσαι τὸ πεπρωμένο μου», γιὰ τὴν ὁποία εἴχαμε μιλήσει πρὸ καιροῦ, μᾶς ἦλθε τώρα σὲ μιὰ νέα ἐκτέλεση μὲ τὴν μεγάλη χορευτικὴ ὀρχήστρα τοῦ Βίκτωρ Σιλβέστερ.

Ἡ ἐκτέλεση αὐτὴ εἶναι πραγματικῶς θαυμάσια. Ἄλλωστε ὁ Βίκτωρ Σιλβέστερ διεκρίνετο πάντοτε γιὰ τὶς θαυμάσιες διασκευές του μεγάλων ἐπιτυχιῶν πού, κατόπιν αὐτοῦ, ἐγίνοντο ἀκόμα μεγαλύτερες.

Δίσκος «Κολούμπια», 45 στροφῶν.

ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΕΝΤΕΛΩΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΜΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ Η «ΧΙΖ Μάστερ'ς Βόϊς». Πασίγνωστο σ' ὅλους εἶναι τὸ σῆμα τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τοῦ B.B.C.

Ὁ Τζὸε Λός, λοιπόν, πῆρε αὐτὸ τὸ σῆμα καὶ τὸ μετέτρεψε σ' ἕνα θαυμάσιο χορευτικὸ κομμάτι, μὲ τὸν τίτλο «Κὰμ ντάνσιν». Θαυμάσια μελωδία, θαυμάσια διασκευὴ καὶ ἐξ ἴσου θαυμάσια ἐγγραφή.

«Κὰμ ντάνσιν» μὲ τὸν Τζὸε Λός καὶ τὴν ὀρχήστρα του. Δίσκος «Χὶζ Μάστερ'ς Βόϊς», 45 στροφῶν. ■■■

ΠΩΣ ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ ΑΙ ΑΝΩΜΑΛΙΑΙ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

Ἡ Δερματολογία ἔχει τώρα στὰ χέρια της μιὰ νέα ἀποτελεσματικὴ καὶ ταχεῖα θεραπεία διὰ τὶς δερματικὲς παθήσεις. Αὐτὸ σημαίνει Κυρίες μου ὅτι σήμερα ἡ ὁμορφιὰ τῆς ἐπιδερμίδος σας εἶναι περισσότερον ἐξασφαλισμένη ἀπὸ ἄλλοτε. Ἡ θαυματουργὴ ἐπίδρασις τοῦ παντοθενικοῦ ὀξέος, ἐπάνω στὸ δέρμα, ὠδήγησε τοὺς χημικοὺς στὴν κατασκευὴ μιᾶς κρέμας μὲ βάσιν τὴν βιταμίνην αὐτήν, ἡ ὁποία ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ θεραπεύῃ ταχύτατα καὶ ἀποτελεσματικὰ τὴν ἀκμή, τὰ μπιμπίκια, ποὺ συχνὰ ἀσκημίζουν ἕνα ὡραῖο πρόσωπο, τὴν ξηροδερμία ποὺ μαραίνει τὸ δέρμα, τὰ ἐκζέματα, τὶς κοκκινίλες, τοὺς ἐρεθισμούς, τὴν πυροδερματίτιδα, τὰ μικροτραύματα ἀπὸ τὶς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ ἢ ἄλλες αἰτίες, τὰ τραύματα τῶν παιδιῶν καὶ τὶς δερματικές τους παθήσεις —φαγούρα, κοκκινίλες, φλεγμονές, συγκάματα, καθὼς ἐπίσης καὶ πολλὲς ἄλλες σοβαρώτερες ἀσθένειες τοῦ δέρματος. Τὸ σημαντικὸ ἀκόμα εἶναι, ὅτι ἔχει θαυμάσιες καὶ πολὺ εὐεργετικὲς ἰδιότητες γιὰ τὴν περιποίησιν τοῦ δέρματος, χρησιμοποιουμένη ἀντὶ ἄλλης καλλυντικῆς κρέμας, διότι ἡ ἐπίδρασίς της εἶναι ἐντόνως ἀντιρυτιδική. Τὸ ὄνομά της εἶναι σύνθεσις τῶν λέξεων παντοθενικὸν καὶ δέρμα, δηλαδὴ παντοντέρμ. Τὴν κρέμα Panthoderm μπορεῖτε νὰ τὴν βρῆτε στὰ φαρμακεῖα. Σημειῶστε μόνο σωστὰ τὸ ὄνομα «Panthoderm».

Τὰ 74%

Τῶν μαγνητοφώνων ποὺ παρήγαγε καὶ διέθεσε στὴν παγκόσμιο ἀγορὰ ἡ Γερμανικὴ Βιομηχανία εἶναι:

GRUNDIG

Κι' αὐτὸ γιατὶ οἱ εἰδικοὶ γνωρίζουν ὅτι: ΚΑΘΕ ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑ ΤΗΣ **GRUNDIG** ΣΗΜΕΡΑ, ΑΥΡΙΟ ΘΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΘΗ ΩΣ ΠΡΟΟΔΟΣ.
Τὰ μαγνητόφωνα **GRUNDIG** διατίθενται σὲ μεγάλη ποικιλία τύπων γιὰ ἀνετώτερη ἐπιλογή.
Στὰ καλὰ καταστήματα Ραδιοφώνων μπορεῖτε νὰ δοκιμάσετε καὶ νὰ μελετήσετε τὰ μαγνητόφωνα **GRUNDIG** χωρὶς καμμίαν ὑποχρέωσιν.

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΟΣ

GRUNDIG: ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 140 30.6.58

(Fotokhronika Tass)

(Pressens Bild)

Πέναλτυ: Κατὰ τὸν ἀγῶνα Σουηδίας-Μεξικοῦ (3-0), ποὺ δόθηκε στὴ Στοκχόλμη γιὰ τὸ Παγκόσμιο Ποδοσφαιρικὸ Πρωτάθλημα 1958, ὁ Μεξικανὸς ἀριστερὸς ὀπισθοφύλαξ Φουέντες ἐκτύπησε ἀντικανονικὰ τὸν Σουηδὸ Χάμριν. Τὸ πέναλτυ, τὸ ὁποῖον σημειώθηκε ἐπεβάρυνε τὴν ὁμάδα τοῦ Μεξικοῦ μὲ τὸ δεύτερο ἐκ τῶν τριῶν τερμάτων ποὺ ἐσημείωσαν οἱ Σουηδοί.

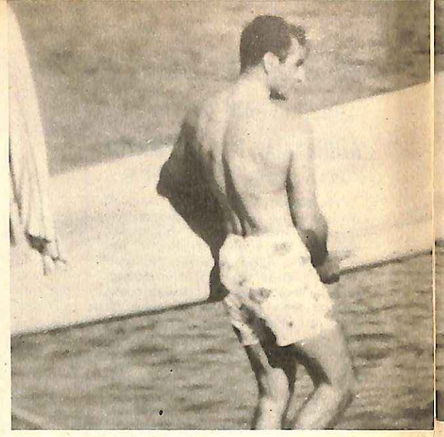

Τῆς λησμονιᾶς: Ὁ Σάχης τῆς Περσίας πέρασε μερικὲς ἡμέρες τῶν διακοπῶν του στὴ Χονολουλοῦ, ὅπου ἐπεδόθη στὸ θαλάσσιο σκί. Ἔπειτα ἀπὸ ἡμίωρη διδασκαλία, ὁ αὐτοκρατορικὸς μαθητὴς ἔγινε ἕνας ἀρκετὰ ἱκανὸς καὶ ἐπιδέξιος σκιέρ.

Στὸ Κρεμλῖνο: Αέρας γαλατικῆς κομψότητος ἔπνευσε στὸ σκυθρωπὸ ἀνάκτορο τῶν πρώτων τσάρων, ὅταν τὸ ἐπεσκέφθησαν οἱ χαριτωμένες χορεύτριες τοῦ μπαλλέτου τῆς «Νασιονὰλ Γκρὰν Ὀπερά», ποὺ ἔδωσε στὴ Μόσχα μιὰ σειρὰ παραστάσεων.

(Μεγαλοκονόμου)

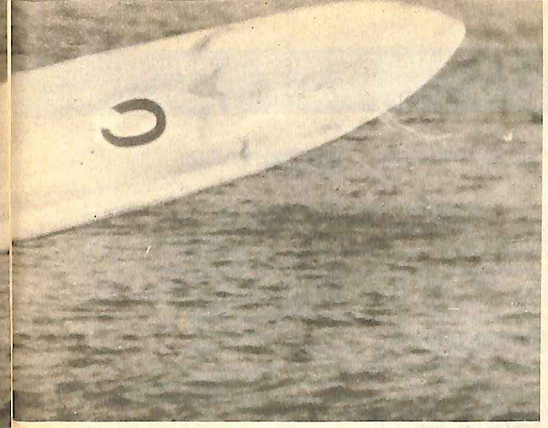

(United Press)

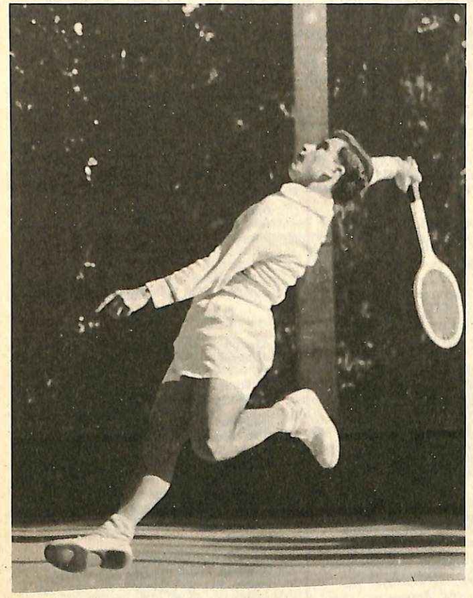

Πρωταθληταί: Γιὰ δεύτερη, κατὰ συνέχεια φορὰ ὁ νεαρὸς ἀντισφαιριστὴς Ν. Καλύβας ἐκέρδισε τὸν τίτλο τοῦ πρωταθλητοῦ Ἑλλάδος, στοὺς ἀγῶνες γιὰ τὸ Πανελλήνιο Πρωτάθλημα 1958, ποὺ διεξήχθησαν στὸν Ὅμιλο Ἀντισφαιρίσεως Ἀθηνῶν

Φεστιβάλ: Η παράσταση τῆς «Ἰφιγένειας ἐν Ταύροις», ποὺ ἐγκαινίασε τὸ ἐφετεινὸ Φεστιβὰλ Ἐπιδαύρου, διεκόπη, ὡς γνωστόν, λόγῳ τῆς βροχῆς, εἰκοσιπέντε λεπτὰ μετὰ τὴν ἔναρξή της. Στὴ φωτογραφία, ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ «Ἐθνικοῦ Θεάτρου» κ. Ἄννα Συνοδινοῦ, ποὺ ὑπεδύθη τὴν ἐπώνυμη τραγικὴ ἡρωΐδα. Σημειωτέον ὅτι ἡ τραγωδία τοῦ Εὐριπίδη παιζόταν γιὰ πρώτη φορά, ἔπειτα ἀπὸ χιλιετηρίδες, στὸ φημισμένο θέατρο Ἐπιδαύρου.

Ἐπισκέψεις: Μὲ τὸ ὑπερωκεάνιο «Ἰντεπέντανς» ἔφθασε στὶς ἀρχὲς τοῦ μηνὸς στὴ Νεάπολη ὁ τέως πρόεδρος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν κ. Χ. Τροῦμαν. Ὁ κ. Τροῦμαν πραγματοποιεῖ ἀνεπίσημη περιοδεία στὴν Εὐρώπη.

(Keystone)

(CTK)

Θεομηνία: Ενας ἰσχυρότατος κυκλών, ποὺ ἔπληξε τὰ ὑψίπεδα τῆς Βοημίας καὶ Μοραβίας, κατέστρεψε τελείως τεράστια δάση. Ἡ δασώδης περιοχὴ τοῦ Ζαχραντίστε, μοιάζει σὰν νὰ δέχτηκε ἀδυσώπητο σφυροκόπημα ἀπὸ βαρὺ πυροβολικό. Οἱ ζημίες τὶς ὁποῖες ὑπέστη εἶναι πάρα πολὺ μεγάλες.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΑΣ

ΤΡΕΛΛΟΙ ΚΑΙ ΛΟΓΙΚΟΙ

ΤΟΥ κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Πρὸ μηνὸς περίπου ἐνεφανίσθη εἰς τὴν περιοχὴ Ρουμπλουκίου τῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας ἕνας ἰατρός. Νέος τὴν ἡλικίαν—κάτω ἀπὸ τὰ τριάντα—μοντέρνος τὴν ἐμφάνισιν—μὲ φαβορίτες καὶ ἀμερικανικὸν στὺλ ἐνδυμασίας καὶ ριζοσπαστικὸς εἰς τὰς μεθόδους του. Ἦτο, καθὼς ἐβεβαίωνεν, ἰδιοκτήτης καὶ διευθυντὴς μιᾶς μεγάλης καὶ ἀρτίως ἐξοπλισμένης κλινικῆς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ περιώδευεν εἰς τὴν ὕπαιθρον διὰ λόγους ἐρεύνης καὶ ἀναψυχῆς. Πρόθυμος ἐναντι ὅλων, παρεῖχεν ἀφειδῶς ἰατρικὰς συμβουλὰς εἰς ἀσθενεῖς καὶ ὑγιεῖς καὶ ἀμοιβὴν δὲν εἰσέπραττε.

Ἡ ἀφιλοκέρδειά του ἔγινεν, ὅπως ἦτο φυσικόν, εὐρύτερα γνωστή. Καὶ οἱ χωρικοὶ τοῦ κάμπου προσέτρεχαν εἰς τὰ φῶτα τοῦ νέου καὶ συμπαθοῦς τὴν ὄψιν ἐπιστήμονος, ὁ ὁποῖος εἶχε καὶ ἕνα ἄλλο προσόν: δὲν συνιστοῦσε φάρμακα (τὰ ὁποῖα συνήθως στοιχίζουν ὄχι ὀλίγον) καὶ ἀπέφευγε νὰ γράφη συνταγάς. Αἱ συμβουλαί του ἦσαν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, «φυσιοθεραπευτικοῦ» χαρακτῆρος. Εὐπροσήγορος καὶ καταδεκτικός, δὲν ἀπεποιεῖτο τὰ γεύματα, ποὺ τοῦ προσέφεραν —εὐγνωμονοῦντες— οἱ χωρικοί, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔμενεν ἀσυγκίνητος ἀπὸ τὴν πτωχείαν των. Ἕνας, ἄλλωστε, ἀπὸ τοὺς λόγους ποὺ τὸν εἶχαν ὠθήσει εἰς τὴν περιοδείαν αὐτὴν ἀνὰ τὴν ὕπαιθρον ἦτο καὶ ἡ μελέτη τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων της. Ὅταν θὰ ἐπέστρεφεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τὸ πρῶτον μέλημά του θὰ ἦτο νὰ γράψη εἰς τὴν Ἀμερικὴν νὰ τοὺς στείλουν ἰματισμόν.

Ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἱκανοποιητικὴν αὐτὴν περιοδείαν ἀνὰ τὰ χωρία τοῦ Ρουμλουκίου ὁ ἰατρός μας ἐστράφη πρὸς τὰ ἀστικὰ κέντρα τῆς περιοχῆς. Ἐπῆγεν εἰς μίαν πόλιν μὲ 22.000 κατοίκων διὰ νὰ ἐπιθεωρήση τὸ ἐκεῖ κρατικὸν νοσοκομεῖον. Διότι δὲν ἦτο ἕνας οἱοσδήποτε ἰατρός. Ἦτο «ἀρχίατρος» —ἐπιθεωρητής, ὅπως ἐδήλωσεν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ νοσοκομείου. Καὶ ἔγινε δεκτὸς ἐκεῖ μὲ τὸν προσήκοντα σεβασμὸν καὶ ἐπεθεώρησε μὲ αὐστηρότητα τὸ κρατικὸν νοσοκομεῖον καὶ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα, ποὺ προσέφερε πρὸς τιμήν του ἡ διεύθυνσις καὶ συνεζήτησε μετὰ τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῶν προβλημάτων τοῦ ἱδρύματος καὶ τῶν ὑγειονομικῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας.

Καὶ μόνον ἀφοῦ ἔγιναν ὅλα αὐτά, ἐν ἀνέσει καὶ μεγαλοπρεπείᾳ, διεπιστώθη ὅτι οὔτε ἰατρός, οὔτε «ἀρχίατρος» ἦτο ὁ ρηξικέλευθος αὐτὸς νέος, ἀλλ' ἁπλῶς ψυχοπαθής, τῆς κατηγορίας τῶν ἀκινδύνων πάσχων ἀπὸ «παραληρήμα μεγαλομανίας», ὅπως προέκυπτεν ἀπὸ ἰατρικὸν πιστοποιητικόν, τὸ ὁποῖον ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸ ὁποῖον ἐπέδειξεν εἰς τὸν ἀνθυπομοίραρχον, ποὺ τὸν συνέλαβεν. Ἐφ' ᾧ καὶ μετ' ὀλίγον ἀφέθη ἐλεύθερος, διότι οὐδεμία μήνυσις μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἶχε κατατεθῆ ἐναντίον του.

Ἐπιφανειακῶς ἡ ἱστορία αὐτὴ εἶναι μᾶλλον εὔθυμος. Δὲν ἔβλαψε κανένα θετικῶς ὁ ψυχοπαθής, δὲν ἐχρηματίσθη, δὲν ἔγινε πρόξενος καμμιᾶς τραγωδίας. Ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν περιοχὴν σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς τόσους μικροαπατεῶνας, ποὺ λυμαίνονται πολὺ χειρότερα τὴν ὕπαιθρον καὶ τὰ ἀστικὰ κέντρα. Καὶ ἐμοίρασε δωρεὰν ἐλπίδας εἰς ἄρκετοὺς ἀνθρώπους. Μᾶλλον τὸν γέλωτα καὶ τὴν συμπάθειαν, παρὰ τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὸ μῖσος προκαλεῖ ἡ περίπτωσίς του.

Ἐὰν ὅμως τὴν ἐξετάση κανεὶς προσεκτικώτερα θὰ ὁδηγηθῆ εἰς πολὺ μελαγχολικὰ συμπεράσματα. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπὶ ἑβδομάδας ἕνας ψυχοπαθὴς περιῄρχετο τὰ χωριὰ παριστάνων τὸν ἰατρὸν καὶ ὅτι ἔγινε δεκτὸς ὡς «ἐπιθεωρητὴς» ἀπὸ τὸ προσωπικὸν ἑνὸς κρατικοῦ ἱδρύματος, μαρτυρεῖ ὅτι εἶναι πολὺ χαμηλὴ ἡ πολιτιστικὴ στάθμη τῶν ἀγροτικῶν μαζῶν καὶ ὄχι περίφημος ἡ ἐπιστημονικὴ ὀξυδέρκεια μερικῶν ὀργάνων τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ.

Διότι ὁ ψυχοπαθὴς-ἀπατεὼν ἦτο ἕνας κοινὸς λαϊκὸς τύπος, χωρὶς κανένα παραπλανητικὸν ἐπίχρισμα μορφώσεως. Ἐχρησιμοποιοῦσε λεξιλόγιον καὶ φράσεις, ποὺ ἐπρόδιδαν ἀμέσως τὴν προέλευσίν του καὶ ἔδιδε συμβουλάς, αἱ ὁποῖαι ἤγγιζαν τὰ ὅρια τῆς ἐξωφρενικότητος. Ἔτσι, συνιστοῦσεν εἰς τοὺς διαβητικοὺς νὰ τυλίγωνται μὲ γιδοτόμαρα, εἰς τοὺς πλευριτικοὺς νὰ τρώγουν τσίρους, εἰς τὰς γυναῖκας ποὺ παρεπονοῦντο διὰ διαφόρους ἀσθενείας τοῦ φύλου των νὰ φοροῦν ἐσώρουχα νάϋλον κλπ.

Παρὰ ταῦτα, ὅμως, οἱ χωρικοὶ τὸν ἐδέχθησαν ἀνεπιφυλάκτως ὡς ἰατρόν, δὲν ὑπωπτεύθησαν τίποτε, προσέτρεχαν ἀθρόοι εἰς τὰ φῶτα του καὶ ἠσθάνοντο τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκδηλώσουν πρὸς αὐτὸν τὴν εὐγνωμοσύνην των, διότι δὲν ἐλάμβανε χρήματα διὰ τὰς «ἰατρικάς» συμβουλάς του. Αὐτὸ μαρτυρεῖ ὅτι ὑπάρχουν κάτοικοι τῆς ὑπαίθρου τόσον ἀμόρφωτοι, ὥστε νὰ δέχωνται ὡς «ἐπιστημονικὴν» συμβουλὴν οἱανδήποτε ἀνοησίαν καὶ ὅτι δι' αὐτοὺς ὁ ἰατρὸς εἶναι τόσον ἀπρόσιτος καὶ σπάνιος, ὥστε νὰ μὴ εἶναι εἰς θέσιν νὰ διακρίνουν ἕνα φαιδρὸν καὶ ἀγράμματον ψυχοπαθῆ ἀπὸ ἕνα ἐπιστήμονα.

Καὶ τῶν μὲν χωρικῶν τὸ πάθημα εἶναι εὐεξήγητον. Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ προκαλεῖ κατάπληξιν εἶναι ἡ στάσις τῶν ἰατρῶν τοῦ κρατικοῦ νοσοκομείου τῆς πόλεως μὲ πληθυσμὸν ἄνω τῶν 20.000. Παρουσιάζεται ἐνώπιον τῶν ἕνας νεαρός, ἡλικίας 27 μόλις ἐτῶν, μὲ ἐμφάνισιν μᾶλλον κωμικὴν καὶ ὕφος «μαχαλόμαγκα» καὶ τοὺς λέγει ὅτι εἶναι «ἀρχίατρος». Καὶ αὐτοὶ τὸν δέχονται μετὰ τιμῶν καὶ ὑφίστανται τὴν «ἐπιθεώρησίν» του καὶ παραθέτουν πρὸς τιμήν του γεῦμα καὶ συζητοῦν μαζύ του. Καὶ δὲν διερωτῶνται: πῶς ἠμπορεῖ νὰ ἔχη φθάσει κανεὶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ «ἀρχιάτρου» ἢ τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ εἰς τοιαύτην ἡλικίαν καὶ πῶς ἕνας ἐπιστήμων, ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχη τοιαύτην ἐμφάνισιν καὶ τοιοῦτον ὕφος. Καὶ δὲν τοῦ στήνουν καμμίαν ἐρώτησιν-παγίδα, ἀλλὰ ἀρχίζουν ν' ἀνοίγουν τὰ μάτια των προφανῶς μόνον ὅταν αὐτὸς εὑρεστηθῆ νὰ ἐκστομίση καμμίαν ὑδρογονικὴν ἐξωφρενικότητα κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν «συναδελφικῶν» συζητήσεων...

Πῶς ἐξηγεῖται τὸ φαινόμενον αὐτό; Ἐξηγεῖται μὲ τὴν ὑπνωτιστικὴν καὶ παραλυτικὴν ἐπίδρασιν, τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐπαρχίας τὸ κέντρον καὶ ἐπὶ τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῶν κρατικῶν ὀργάνων ὁ ἐρχόμενος ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἀνώτερος. Καὶ ἡ ὑπνωτιστικὴ αὐτὴ ἐπίδρασις ὀφείλεται πρῶτον εἰς τὸ ὅτι οἱ ὑπάλληλοι ἐκ πείρας γνωρίζουν πόσον ἡ τύχη των ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ καπρίτσια καὶ τὴν καλὴν ἢ κακὴν διάθεσιν τοῦ ἀνωτέρου (πραγματικοῦ ἢ ὑποθετικοῦ) καὶ δεύτερον εἰς τὸ ὅτι ἔχουν συναίσθησιν τῶν παρατυπιῶν καὶ τῶν παραλείψεων καὶ τῶν ἀμελειῶν, αἱ ὁποῖαι διαπράττονται εἰς καθε ὑπηρεσίαν ἢ ἵδρυμα καὶ διὰ τοῦτο χάνουν τὸ ἠθικὸν των μόλις τοὺς ἀναγγελθῆ ὅτι ἔρχεται κανεὶς νὰ τοὺς «ἐπιθεωρήση» αἰφνιδιαστικῶς, προσπαθοῦν σπασμωδικῶς νὰ συγκαλύψουν ὅ,τι ἠμπορεῖ νὰ συγκαλυφθῆ καὶ νὰ κερδήσουν τὴν εὔνοιαν τοῦ ἐλεγκτοῦ διὰ τὰ ὑπόλοιπα καὶ δὲν ἔχουν οὔτε τὸν καιρόν, οὔτε τὴν ψυχραιμίαν, οὔτε τὴν διαύγειαν, διὰ ν' ἀντιληφθοῦν πράγματα, τὰ ὁποῖα ὑπὸ ἄλλας συνθήκας θὰ ἔπιπταν ἀμέσως εἰς τὴν ἀντίληψίν των. Διότι δὲν ἦσαν οὔτε ἠλίθιοι, οὔτε ἀνάξιοι ὡς ἐπιστήμονες οἱ ἰατροὶ τοῦ κρατικοῦ νοσοκομείου τῆς Β. Ἑλλάδος, ποὺ τόσον ἐβράδυναν ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι εἶχαν νὰ κάμουν μὲ ἕνα κοινὸν λόγῳ ψυχοπαθείας (παραληρήματος μεγαλομανίας) ἀπατεῶνα. Ἦσαν ἁπλῶς κρατικοὶ λειτουργοί, ποὺ ὑπνωτίσθησαν μόλις ἤκουσαν ὅτι θὰ ἐπιθεωρήση τὸ ἱδρυμά των κάποιος ξένος..

ΡΩΜΗ

Ἡ Ἰταλία ἔρχεται πρώτη στὸν κόσμο εἰς τὴν «ἐξαγωγὴν πληθυσμοῦ» μὲ 385.000 ἄτομα ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἡλικίας 20-30 ἐτῶν, τὰ ὁποῖα μετενάστευσαν εἰς διαφόρους χώρας. Μετὰ τὴν Ἰταλίαν ἔρχεται ἡ Ἀγγλία μὲ 140.900 ἄτομα, ἡ Ἱσπανία μὲ 71.300, ἡ Δυτικὴ Γερμανία μὲ 64.200, ἡ Ἱσπανία μὲ 57.000 καὶ ἡ Ὁλλανδία μὲ 51.300.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Εἰς μικρὸν χωρίον παρὰ τὸ Καίμπριτζ, τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον ἐπέτρεψεν εἰς τὸν φύλακα τοῦ νεκροταφείου νὰ φυτεύση εἰς αὐτὸ κρεμμύδια, ἐφ' ἅπαξ ἀπὸ τῆς δημιουργίας του, τὸ 1938, οὐδεὶς ἐτάφη ποτὲ ἐκεῖ.

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Κατὰ τὴν διάρκειαν ἀνασκαφῶν εἰς τὴν δυτικὴν Γαλιλαίαν ἀνεκαλύφθη βυζαντινὴ ἐκκλησία τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου (306-337) τῆς ὁποίας τὸ δάπεδον ἀποτελεῖται ἀπὸ ὡραιότατα μωσαϊκὰ τριῶν διαφόρων ἐποχῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Διακόσια κορίτσια προσεφέρθησαν νὰ παρακολουθήσουν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐντὸς ἐρήμου κινηματογράφου προβολὴν ταινίας μὲ φρικιαστικὸν περιεχόμενον καὶ νὰ κρατοῦν μάλιστα τὴν χεῖρα ἑνὸς καταλλήλως φωτιζομένου πραγματικοῦ σκελετοῦ ἐναντι ἀμοιβῆς 400 δραχμῶν. Σημειωτέον ὅτι ἐζητήθη μόνον μία.

ΣΙΚΑΓΟΝ

Αἱ δύο μεγαλύτεραι ἀμερικανικαὶ ἑταιρίαι παραγωγῆς αὐτοκινήτων, ἡ Φόρντ καὶ ἡ Τζένεραλ Μότορς, θὰ ἐμφανίσουν ἐντὸς 18 μηνῶν εἰς τὴν ἀγορὰν μικρὰ αὐτοκίνητα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου εἰς τὰς τιμὰς τῶν εὐρωπαϊκῶν αὐτοκινήτων.

ΕΔΙΜΒΟΥΡΓΟΝ

Νεαρὸς ἀνθρακωρύχος, γνωστὸς διὰ τὴν ἀδηφαγίαν του, ἀπεφάσισε ν' ἀποδεχθῆ στοίχημα νὰ φάγη εἰς ἕνα γεῦμα του, λουκάνικα μήκους τριῶν μέτρων!

ΠΑΡΙΣΙ

Ὑπὸ Βρεταννοῦ μηχανικοῦ ἐπενοήθη μηχάνημα διὰ τοῦ ὁποίου προσδιορίζεται κατὰ τρόπον ἀλάνθαστον ἡ κατηγορία οἱασδήποτε ὄσμης.

ΒΟΝΝΗ

Ἱδρύθη σύλλογος τῶν πολὺ ὑψηλῶν μὲ 30 μέλη ποὺ θεωροῦνται ὅτι ἔχουν τὸ μεγαλύτερον ἀνάστημα εἰς τὴν Γερμανίαν. Μέλος τοῦ συλλόγου εἶναι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Γερμανοῦ Καγκελλαρίου, Πάουλ Ἀντενάουερ.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ · ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Παραλήλως πρὸς τὴν συνταγματικὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς χώρας καὶ τὴν ὁμοσπονδιακὴν ἀναδιάρθρωσιν τῆς αὐτοκρατορίας, ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκώλλ, φιλοδοξῶν ν' ἀναστηλώση τὸ διεθνὲς γόητρον τῆς Γαλλίας τῆς ὁποίας ἡ φυσιογνωμία ὡς μεγάλης δυνάμεως ἐξηφανίσθη λόγῳ τῆς πλήρους εὐθυγραμμίσεως πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν πολιτικήν, τείνει πρὸς ἐπανεκτίμησιν τῶν ἐξωτερικῶν προσανατολισμῶν, ἰδίως πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς Μόσχας, ὅπου μεταβαίνει πρὸς βολιδοσκόπησιν ὁ τέως πρωθυπουργὸς κ. Πὼλ Ρενώ. Διαβεβαιῶν ὅτι δὲν προτίθεται ν' ἀνατρέψη τοὺς ὑφισταμένους δεσμοὺς μὲ τὸν δυτικὸν κόσμον εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Γαλλία ἀνήκει «γεωγραφικῶς καὶ ἱστορικῶς» καὶ διαπιστῶν ὅτι δὲν δύναται ν' ἀγνοηθῆ ἡ Ρωσία —ἡ ὁποία ἡγεῖται ἑνὸς ἐκ τῶν δύο μεγάλων ρευμάτων— καθὼς καὶ ἡ Κίνα —ποὺ κυριαρχεῖ μὲ τὸν ὄγκον της εἰς τὴν Ἀσίαν— ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκώλλ φέρεται ἀποφασισμένος νὰ προωθήση τὴν χώραν του εἰς τὸν ρόλον τοῦ μεσολαβητοῦ μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως. Οὕτω, ἐνῶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν σημειοῦται σαφὴς στροφὴ πρὸς τὰ δεξιὰ (διὰ τῶν συνταγματικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τῆς ἀνοχῆς τῶν κινημάτων τῆς Ἀλγερίας) ἡ γαλλικὴ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ θὰ ἐπιχειρήση νὰ τηρήση ἔναντι τόσον τοῦ δυτικοῦ ὅσον καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ ἴδιαν, μᾶλλον ἀνεξάρτητον στάσιν ὑπαγορευομένην κατὰ κύριον λόγον ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. Ὁ μεγάλης ὀλκῆς ἐλιγμὸς αὐτὸς τοῦ Ντὲ Γκώλλ ἀποβλέπει: α) εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Γαλλίας ὡς διεθνοῦς παράγοντος καὶ ὡς ἰσοτίμου ἑταίρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας ἐντὸς τῆς δυτικῆς συμμαχίας. β) εἰς τὴν εὐνοϊκὴν λύσιν τῆς ἀλγερινῆς ἀνταρσίας διὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς σοβιετικῆς ἐπιροῆς ἐπὶ τῶν Ἀράβων. γ) εἰς τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς ἀντιδράσεως τοῦ Κ.Κ.Γ., τὸ ὁποῖον ἀφοπλίζεται ἠθικῶς ἐναντι μιᾶς δεξιᾶς κυβερνήσεως ποὺ διατηρεῖ ὅμως λίαν φιλικὰς σχέσεις μὲ τὴν ΕΣΣΔ. δ) εἰς τὴν ἀνάληψιν ἐκ νέου ὑπὸ τῆς Γαλλίας τῆς πρωτοβουλίας καὶ τῆς ἡγετικῆς της θέσεως εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἤπειρον, ὅπου ἡ γερμανικὴ ἰσχὺς ἤρχισεν ἤδη νὰ ρίπτη τὴν σκιάν της.

Θὰ ἦτο βεβιασμένον τὸ συμπέρασμα ἐκ τῶν παρόντων δεδομένων ὅτι ἐπίκεινται ἰδιαιτερώτεραι ἀπροσανατολισμοὶ τῆς γαλλικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Πρόκειται μᾶλλον περὶ προσαρμογῆς πρὸς ἄσκησιν —κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν Βρεταννῶν καὶ ἐν μέρει τῶν κ.κ. Τ.το, Νάσερ καὶ Νέρου— μιᾶς ἐλαστικωτέρας πολιτικῆς, ἐντὸς τοῦ πεπιθωρίου τοῦ ἀμερικανορρωσικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, πρὸς ἴδιον ὄφελος.

◆ **Ἡ κρίσις εἰς τὸν Λίβανον φαίνεται εἰσερχομένη εἰς στάδιον ἐντοπισμοῦ μετὰ τὴν ἐπέμβασιν τοῦ ΟΗΕ. Ἡ προσφυγὴ εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἐναντίον τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας, ἀπέληξε, κατόπιν σουηδικῆς προτάσεως, εἰς τὴν ἀποστολὴν μιᾶς ἐξ οὐδετέρων ἐπιτροπῆς παρατηρητῶν, οἱ ὁποῖοι, ἐνισχυόμενοι καὶ διὰ σουηδικῶν, δανικῶν καὶ ἐνδεχομένως ἰταλικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων ὡς διεθνοῦς στρατοῦ, θὰ φρουρήσουν τὰ σύνορα τοῦ Λιβάνου μὲ τὴν Συρίαν διὰ νὰ παρεμποδίσουν τὸν ἀνεφοδιασμὸν τῶν ἐπαναστατῶν. Ἐν τῷ μεταξύ, παρὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐπιθέσεως πρὸς κατάληψιν τῶν κυβερνητικῶν κτιρίων εἰς τὴν Βηρυττόν, ἡ κατάστασις εἰς ὅλην τὴν χώραν παραμένει συγκεχυμένη, ἐνῶ ἡ θέσις τοῦ προέδρου Σαμοὺν ἐξησθένησεν ἔτι περισσότερον λόγῳ τῆς προσχωρήσεως τοῦ ἡμίσεως τῶν Χριστιανῶν πρὸς τοὺς ἐπαναστάτας καὶ τῆς παρεχομένης πρὸς αὐτὸν ἀμερικανικῆς ὑποστηρίξεως, τὴν ὁποίαν ἐκμεταλλεύονται ἐναντίον του τὰ ἀντιπολιτευόμενα κόμματα.**

Μετὰ τὴν ἀποστολὴν διεθνοῦς στρατοῦ πιστεύεται ὅτι ἡ ἔκβασις τοῦ ἀγῶνος θ' ἀποβῆ ὑπὲρ τοῦ προέδρου Σαμούν, πρὸς βοήθειαν τοῦ ὁποίου εἶναι πάντως ἕτοιμοι νὰ σπεύσουν —ἐφ' ὅσον κληθοῦν— δυνάμεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας.

◆ **Ἐν ὄψει τῆς ἐξευρέσεως λύσεως τοῦ Ἀλγερινοῦ καὶ τῆς θέσεως τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Τυνησίαν καὶ τὸ Μαρόκον, συνέρχεται εἰς Τύνιδα διάσκεψις τῶν δύο κρατῶν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετάσχῃ καὶ ἀντιπροσωπεία τοῦ Ἐθνικοῦ Μετώπου τῶν Ἀλγερινῶν. Πιστεύεται ὅτι κατόπιν τῆς ἀνόδου τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκώλλ εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ τῶν ἐμμέσων προτάσεών του διὰ μίαν ὁμοσπονδιακὴν ρύθμισιν τοῦ βορειοαφρικανικοῦ προβλήματος, θὰ καταβληθῆ προσπάθεια ὑπὸ τῶν δύο κρατῶν νὰ πεισθοῦν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἀλγερινῶν ἐπαναστατῶν νὰ προέλθουν εἰς συνεννόησιν μὲ τοὺς Γάλλους.**

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ διακανονισμοῦ ἐξαρτᾶται πάντως ἀπὸ τὴν ἔκτασιν τῶν παραχωρήσεων ποὺ θὰ προσφέρουν ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκώλλ πρὸς τοὺς Ἀλγερινοὺς ἐπαναστάτας, οἱ ὁποῖοι ἐπιμένουν ἀπεδότως εἰς τὴν πλήρη κατ' ἀρχὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας των, δεχόμενοι μετὰ ταῦτα τὴν ἕνωσιν μετὰ τῆς Γαλλίας εἰς ἐλευθέραν γαλλικὴν κοινοπολιτείαν.

Π

ΝΕΟΝ ΔΕΛΧΙ

Ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις προσέφερε 15 ὑποτροφίας εἰς φοιτητὰς ἐκ Νεπάλ διὰ σπουδὰς εἰς ρωσικὰ πανεπιστήμια καὶ πολυτεχνεῖα.

ΜΟΣΧΑ

Ὁ γερμανικὸς βιομηχανικὸς οἶκος Κρούπ ἐκλεισε συμβόλαιον 350.000.000 δραχμῶν διὰ τὴν προμήθειαν μηχανημάτων παραγωγῆς συνθετικῶν ἰνῶν.

ΠΑΡΙΣΙ

Τὸ σύνολον τῶν συνδρομητῶν τοῦ τηλεφώνου εἰς ὅλην τὴν Γαλλίαν ἀνέρχεται εἰς 2 ἑκατομμύρια, ἤτοι ἐδιπλασιάσθη ἀπὸ τοῦ 1945.

ΣΙΚΑΓΟΝ

Λαμποδότης εἰσελθὼν εἰς ἐκκλησίαν μικρᾶς πόλεως ἔκλεψε τὸ χρηματοκιβώτιόν της ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐφυλάσσοντο ἁπλῶς περίπου 300 ὁμιλίαι καὶ κηρύγματα!

«ἡ ὠμορφιὰ ἀρχίζει» μὲ τὸν SCHERK

Καθαρὴ καὶ Ἁπαλὴ Ἐπιδερμίδα...

...θὰ ἔχετε πάντα ἀρκεῖ νὰ χρησιμοποιῆτε τὴν παγκοσμίως γνωστὴ Λοσιὸν προσώπου ΣΕΡΚ

- Ἀφαιρεῖ τελείως τὴ σκόνη καὶ τὸ σμῆγμα ἀπὸ τοὺς πόρους.
- Ἐξαφανίζει τὰ μπιμπίκια
- Ξανανειώνει τὴν ἐπιδερμίδα καὶ τὴν κάνει δροσερή, λεία καὶ ἐλκυστική.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛ. 25-739

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝΗΛΙΚΙΟΥΤΑΙ

Ἄρθρο τοῦ τ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν

κ. ΠΑΝ. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

Η Βασιλεία δὲν εἶναι θεσμὸς προσωποπαγής, οὔτε ἡ ἐξουσία της ἀπορρέει ἁπλῶς ἀπὸ τὴν ὑλικὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν χειρίζεται καὶ τοὺς νομικοὺς θεσμοὺς οἵτινες κατοχυρώνουν τὴν θέσιν της ἐν τῇ Πολιτείᾳ. «Ὁ Βασιλεὺς κυβερνᾶ μὲ τὸ σκῆπτρον καὶ ὄχι μὲ τὸ δόρυ», ἔγραφεν ἤδη ὁ Θεόφραστος εἰς τὸ εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενον ἔργον «Περὶ Βασιλείας». Εἶναι δηλαδὴ ἡ Βασιλεία θεσμὸς κατ' ἐξοχὴν ἠθικῆς ὑφῆς, ἀντλῶν τὴν δυναμίν του ἀπὸ τὰς φυσικὰς ἀναγκαιότητας αἵτινες διέπουν τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀσκῶν αὐτὴν ὄχι διὰ τῆς βίας, ἀλλὰ διὰ τῆς ἠθικῆς ἐπιρροῆς.

Μία ἀπὸ τὰς ἀναγκαιότητας αὐτὰς εἶναι ὁ νόμος τῆς συνεχείας. Ἡ ζωὴ δὲν εἶναι, πράγματι, στιγμιαῖον φαινόμενον. Ρέει συνεχῶς ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, μεταφυτεύουσα τὰς ἀνθρωπίνας ἢ φυλετικὰς ἰδιομορφίας, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος εἰς τὸ μέλλον. Τὰ προβλήματά της ἐπομένως ἐξαπλώνονται εἰς εὐρύτερα περιθώρια χρόνου. Τὸ νὰ θέλῃ δὲ κανεὶς νὰ τὰ συλλάβῃ ἐντὸς τοῦ στιγμιαίου πλαισίου τῆς σήμερον, ὅπως συνηθέστατα συμβαίνει εἰς ὡρισμένας ματεριαλιστικὰς ἢ δημοκρατικὰς θεωρίας, εἶναι ὡς ὃν παραβλέπῃ τὸν ἀδιάλειπτον αὐτὸν ροῦν τῆς ζωῆς καὶ ὡς ἂν ἀποκόπτῃ μόνος του τὰς ρίζας τῆς ὑπάρξεως.

Ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν καθημερινόν του βίον καὶ τὰς ἁπλουστευμένας ἐννοίας του, συντάσσεται χωρὶς πολλάκις νὰ τὸ θέλῃ ἢ νὰ τὸ γνωρίζῃ, πρὸς τὰς φυσικὰς αὐτὰς ἀναγκαιότητας. Αἰσθάνεται κάποιαν ἰδιαιτέραν ἀσφάλειαν ἢ κάποιαν ὑπερηφάνειαν ἀναλογιζόμενος τὸ τί κατώρθωσεν ὁ ἴδιος ἢ τί ὑπῆρξαν οἱ πρόγονοί του. Θέλει κάτι νὰ ἀφήσῃ εἰς τοὺς ἀπογόνους του, κάτι νὰ πράξῃ διὰ τὴν ὑστεροφημίαν του. Διατηρεῖ ζηλοτύπως τὰς ἀναμνήσεις του καὶ προεκτείνει πρὸς τὸ μέλλον τὴν στοργήν του. Καὶ δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν βίον ἄνθρωπος πλέον μοναχικὸς ἀπὸ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος

«Μὲ θάρρος ἀντιμέτωπος στὴν καταιγίδα. Βασιλιᾶς στὴ σκέψη, στὴ ζωὴ καὶ τὸν θάνατο»

Στὸ ἀξίωμα αὐτὸ ἀποκρυσταλλώνεται τὸ μεγαλεῖο καὶ ἡ σημασία τοῦ βασιλικοῦ δέοντος

δὲν ἐγνώρισε τὴν θαλπωρὴν τῶν ἀναμνήσεων καὶ τὴν δύναμιν τῆς στοργῆς. Δι' αὐτὸ καὶ εἰς τὸ κέντρον πάσης ἀνθρωπίνης συνυπάρξεως, ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν καὶ ἂν ὀργανωθῇ αὕτη ἐν τῇ 'Ιστορίᾳ, ἀνευρίσκεται πάντοτε εἷς πανάρχαιος καὶ αἰωνόβιος θεσμός: 'Η Οἰκογένεια.

Εἰς εὐρύτερα κοινωνικὰ πλαίσια ἡ δύναμις τῶν ἀνθρωπίνων αὐτῶν ἀναγκαιοτήτων εἶναι ἀκόμη πλέον αἰσθητὴ καὶ ἀπαραίτητος. Διότι αἱ ὠργανωμέναι κοινωνίαι ξεπερνοῦν ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των τὰ χρονικὰ ὅρια τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Εἶναι ἐκ φύσεως αἰώνιοι. "Εχουν ἐπομένως ἀνάγκην περισσοτέρας συνεκτικῆς ὕλης. Κινητοποιοῦν ἀκόμη περισσότερον τὰς ἠθικὰς τῆς ζωῆς δυνάμεις. 'Η Πολιτεία, ἔγραφεν ὁ E. Burke, εἶναι μία κοινοκτημοσύνη πάσης ἐπιστήμης, πάσης τέχνης, πάσης ἀρετῆς καὶ πάσης τελειότητος. Καὶ ἐπειδὴ οἱ σκοποὶ μιᾶς τοιαύτης κοινοκτημοσύνης δὲν πραγματοποιοῦνται παρὰ εἰς πολλὰς γενεάς, ἡ Πολιτεία καθίσταται μία κοινοκτημοσύνη ὄχι μόνον ἐκείνων ποὺ σήμερον ζοῦν, ἀλλὰ κοινοκτημοσύνη μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὅσων ἀπέθανον καὶ ὅσων μέλλουν νὰ ἔλθουν εἰς τὴν ζωήν».

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Αὐτὸν τὸν αἰωνόβιον θεσμὸν τῆς Οἰκογενείας ἐνσαρκώνει εἰς τὴν δημοσίαν ζωὴν ἡ Βασιλεία. Μὲ αὐτὸ τὸ συναισθηματικὸν ὑπόβαθρον καὶ τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τοῦ νόμου τῆς διαδοχῆς, πραγματοποιεῖ τὴν αἰωνιότητα τοῦ ἔθνους. 'Απλώνει πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ πρὸς τὸ μέλλον τοὺς δεσμούς της. 'Αξιοποιεῖ τὴν συσσωρευμένην πεῖραν τοῦ παρελθόντος καὶ τὴν στοργὴν διὰ τὰς ἐπερχομένας γενεάς. "Οταν ἡ ἐπιρροὴ της εἶναι πραγματικὴ καὶ δὲν ἔχη ἐκπέσει εἰς ἁπλοῦν τελετουργικὸν ἀξίωμα, προσθέτει εἰς τὰς ἰδέας, τοὺς πόθους καὶ τὰ συμφέροντα τῆς ζώσης γενεᾶς, ὅπως ἐκφράζονται ἀπὸ τὰς λαϊκὰς ἀντιπροσωπείας, μίαν ἄλλην πλευρὰν τοῦ βίου, μίαν ἄλλην εὐρυτέραν τῶν πραγμάτων προοπτικήν. Σκέπτεται δηλαδὴ ὄχι μόνον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σήμερον συμφέρει, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ ὠφελήσῃ εἰς εὐρύτερα πλαίσια χρόνου, ὄχι μόνον ὅ,τι σήμερον φαίνεται ἀληθές, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ παραμείνῃ τοιοῦτον.

Αὐτὰ κυρίως διαστέλλουν τὴν Βασιλείαν ἀπὸ τὰ προσωποπαγῆ πολιτεύματα: Τὸν δοναπαρτισμὸν ἢ τὰς δικτατορίας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν συνήθως οὔτε παρελθὸν οὔτε ἐπαύριον. Τὴν διαστέλλουν ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὴν κοβαρὰν δημοκρατίαν, ὅπου τὰ πνευματικὰ ὅρια τῶν ἡγετῶν της συχνότατα ταυτίζονται μὲ τὰ χρονικὰ ὅρια τῆς κυβερνήσεως ἢ τῆς ζωῆς των. "Επειτα ἀπὸ αὐτούς, ἄλλοι θὰ ἔχουν τὰς εὐθύνας, ἄλλοι θὰ ὑποστοῦν τὰς συνεπείας τῶν σφαλμάτων ἢ τῶν παραλείψεών των...

Διὰ τοὺς Βασιλεῖς ὁ «ἄλλος» αὐτὸς εἶναι τὸ παιδί Των.

ΑΝΑΓΚΗ ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΟΣ

Η ἑορτὴ τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Διαδόχου δὲν εἶναι ἐπομένως μία ἁπλὴ ἡμερομηνία ἐθιμοτυπικῆς τάξεως ἐν τῇ Αὐλῇ ἢ τῷ Κράτει. Εἶναι ἡ συμβολικὴ ἐξαγγελία ὅλων αὐτῶν τῶν ἀγράφων καὶ σημαντικῶν καταστάσεων. Εἶναι ἡ αὐγὴ μιᾶς αὔριον, τὴν ὁποίαν ὁ βασιλικὸς Οἶκος ὑπόσχεται εἰς το ἔθνος. 'Η βεβαίωσις ὅτι ἡ ζῶσα γενεὰ δὲν θὰ κουρασθῇ μὲ τὴν μοιραίαν φθορὰν τῶν δυσχερειῶν καὶ τῶν ἀπογοητεύσεων, ἀλλὰ θὰ συνεχίσῃ κάποτε μὲ νέον σφρῖγος τοὺς πόθους καὶ τὰς ἐλπίδας της.

Μόνον ἐπιπόλαιοι ἢ ἀνιστόρητοι ἄνθρωποι παραβλέπουν ὅλα αὐτά. "Ολοι, ἐν τούτοις, εἰς κάποιαν στιγμὴν τοῦ βίου των τὰ ἠσθάνθησαν κατά τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον. Καὶ οἱ μεγαλύτεροι τῶν μεγάλων εἶδον, εἰς τὸ ἀπόγειον τῆς δυνάμεώς των εὑρισκόμενοι, νὰ ἀνοίγῃ ἐν τέλει ἐμπρός των τὸ καταθλιπτικὸν πρόβλημα τῆς διαδοχῆς. 'Ο Κρόμβελ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου του κατετρύχετο μὲ τὸ πρόβλημα αὐτό. 'Ανεζήτησε πρὸς στιγμὴν ἐπαφὴν μὲ τοὺς βασιλόφρονας διὰ νὰ ἀφήσῃ εἰς τὴν πατροπαράδοτον Δυναστείαν τῆς χώρας του, τὴν ὁποίαν εἰς μάτην προσεπάθησε νὰ ξεριζώσῃ ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ, τὴν κληρονομίαν τοῦ ἔργου του. Προσεπάθησεν ἔπειτα νὰ ἐκμαιεύσῃ τὴν Ἰδιωτὴν του ἀνάρρησιν εἰς τὸν Θρόνον. «'Η μεγάλη δυστυχία τῶν κρατῶν —εἶπε— εἶναι νὰ μὴ ἔχουν κάποιο τελειωτικὸν καὶ μόνιμον καθεστώς».

«'Ηξεύρετε διατί κανεὶς δὲν εἶναι εἰλικρινὴς μαζύ μου;», ἔλεγεν ἄλλος μέγας δυνάστης λαῶν, ὁ Ναπολέων, πρὶν ἀποκτήσῃ διάδοχον. «Αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὅλοι θεωροῦν τὴν Γαλλίαν ὡς Ἰσόβιον μόνον κτῆμα μου. Μὲ φοβοῦνται. Αὐτὸ εἶναι ὅλον. Καὶ δι' αὐτὸ ὁ καθεὶς προσαρμόζεται ἁπλῶς εἰς τὴν περίστασιν ὅπως ἠμπορεῖ».

'Αλλ' ὁ φόβος δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ θεμελιώσῃ τὴν δύναμιν, παρὰ ἐφ' ὅσον ἡ τύχη εὐνοεῖ τοὺς ἰσχυρούς. Δι' αὐτὸ καὶ ὅταν ἡ μοῖρα μετεστράφη ἐναντίον του, τὸ πρόβλημα τῶν Βουρβώνων ἤρχισε νὰ τυραννῇ τὴν σκέψιν του. Εἰς τὴν 'Ισπανίαν, ὅταν, μετὰ τὰ πρῶτα ἀτυχήματα, οἱ στρατηγοί του τὸν ἐπίεζον νὰ συμπτυχθῇ ἐπὶ τοῦ "Εβρου, ἀπήντα ἔπειτα ἀπὸ μίαν δλόκληρον νύκτα περισυλλογῆς: «'Εὰν ἤμην ἔγγονος τοῦ ἑαυτοῦ μου, θὰ ἠδυνάμην νὰ ὑποχωρήσω ὄχι μόνον ἐπὶ τοῦ "Εβρου, ἀλλ' ἕως τὰ Πυρηναῖα. 'Εγὼ δὲν ἠμπορῶ νὰ ὑποχωρήσω ποτέ». Καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Μόσχαν, ἔπειτα ἀπὸ τὴν πρώτην μεγάλην συμφοράν του, παραδίδων τὴν ἡγεσίαν τῆς «Μεγάλης Στρατιᾶς» εἰς τὸν Ney, τοῦ ἔλεγεν: «Οἱ Βουρβῶνοι θὰ ἠδύναντο νὰ τὰ ἀγαλοῦν πέρα». «Les Bourbons s' en tireraient». Εἰς τὸν νομάρχην τῆς Seine, ὁ ὁποῖος ἔσπευσε νὰ τὸν ὑποδεχθῇ ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ του ἐν Γαλλίᾳ, ἔλεγεν: «Οἱ πατέρες μας εἶχον ἓν προσκλητήριον διὰ τοιαύτας περιπτώσεις: 'Ο Βασιλεὺς ἀπέθανε, ζήτω ὁ Βασιλεύς!». 'Αλλὰ κανεὶς δὲν ἠθέλησε νὰ πάρῃ εἰς τὰ σοβαρὰ τὸν υἱὸν τοῦ μεγαλοφυοῦς αὐτοῦ τέκνου τῆς δόξης, ὅταν τὸν εἶχεν ἤδη πλήξει ἡ συμφορά...

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΕΙ

Υπὸ τὴν σημερινὴν μορφὴν τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας, ἡ Βασιλεία δὲν ἔχει πλέον πολλὰ μέσα διὰ νὰ ἀξιοποιήσῃ ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ἔθνους τὴν συσσωρευμένην αὐτὴν δύναμιν τῆς συνεχείας, τὴν ὁποίαν ἐνσαρκώνει ὁ βασιλικὸς Οἶκος. «'Ο Βασιλεὺς βασιλεύει, δὲν κυβερνᾷ». 'Η ἄμεσος παρέμβασίς Του, εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας, δὲν ἐνασκεῖται παρὰ εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις: Τοῦ σχηματισμοῦ τῶν κυβερνήσεων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν κοινοβουλευτικῶν κανόνων, τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς ὅταν καταστῇ ἀπαραίτητος, τῆς ἐπιλογῆς τοῦ καταλλήλου πρωθυπουργοῦ ἢ τοῦ καταλλήλου πολιτικοῦ σχήματος, ὅταν δὲν ὑφίσταται σαφὴς κοινοβουλευτικὴ πλειοψηφία ἢ ὅταν χηρεύσῃ ἡ θέσις τοῦ ἀρχηγοῦ της, τῆς διαφωνίας πρὸς τὴν κυβέρνησίν του, ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ καὶ τῆς παραπομπῆς τοῦ πολιτικοῦ θέματος εἰς τὸν λαόν.

'Αλλ' ὑπάρχει καὶ κάτι ἄλλο μὲ τὸ ὁποῖον ἡ Βασιλεία καθιστᾷ αἰσθητὴν τὴν παρουσίαν της εἰς τὸν καθημερινὸν βίον καὶ ἀσκεῖ τὴν ἀφανῆ ἐπιρροήν της. Εἶναι ὁ ἄγραφος ἐκεῖνος θεσμός, τὸν ὁποῖον ὁ Bagehot, εἰς τὸ κλασικὸν σύγγραμά του ἐπὶ τοῦ ἀγγλικοῦ συντάγματος, συνώψισε εἰς τὰ ἑξῆς ἐπιγραμματικά: «'Ο Βασιλεὺς ἀπὸ τὸ συνταγματικόν μας καθεστὼς ἔχει τρεῖς βασικὰς προνομίας: Τὸ δικαίωμα ὅπως ὅλοι τὸν συμβουλεύωνται. Τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐνθαρρύνῃ. Καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προειδοποιῇ. Δὲν χρειάζεται ἄλλας».

Εἶναι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ νὰ βοηθῇ, μὲ ὅσα μέσα τοῦ παρέχει τὸ πολίτευμα, ἐκείνους τοὺς ὁποίους μὲ τὴν πεῖραν τοῦ μακρινοῦ παρελθόντος καὶ τὴν ἀφατρίαστον τοποθέτησίν του ἐν τῇ Πολιτείᾳ, θεωρεῖ χρησίμους διὰ τὴν χώραν. Εἶναι τὸ δικαίωμα νὰ συζητῇ μὲ τὸν πρωθυπουργὸν Του ὅλας τὰς πράξεις του, νὰ μετέχῃ ὅλων τῶν μεγάλων ἀποφάσεων. Τὸ δικαίωμα νὰ τοῦ λέγῃ κάποτε:

—Σεῖς ἔχετε τὴν εὐθύνην τῆς εἰσηγήσεώς σας. 'Εὰν ἐπιμείνητε, ἡ θέλησίς σας θὰ ἐφαρμοσθῇ, ἐφ' ὅσον ἔχετε τὴν πλειονοψηφίαν τῆς Βουλῆς. 'Αλλ' ἐγώ, ἔξω ἀπὸ ὅλας τὰς κομματικὰς ἀντιδικίας, ἐγὼ ὁ ὁποῖος εἶδον πολλὰ καὶ ὁ ὁποῖος θὰ ἔχω αὔριον νὰ ἀντιμετωπίσω τὰς συνεπείας μιᾶς ἀποτυχίας σας, σᾶς λέγω: Σκεφθῆτε καὶ τοῦτο. Προσέξατε. 'Εὰν ἐπιμείνητε θὰ γίνῃ ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ. 'Αλλὰ σκεφθῆτε. Καὶ ἐλᾶτε νὰ τὸ συζητήσωμεν καὶ πάλιν...

ΕΥΘΥΝΗ ΚΑΙ ΑΝΕΥΘΥΝΟΝ

Αὐτὸς εἶναι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον εἰς τὴν καθημερινὴν ζωήν, χωρὶς ἐπίδειξιν δυνάμεως ἢ ἐντυπωσιακὰς συγκρούσεις, ἀσκεῖται ἡ βασιλικὴ ἐπιροὴ καὶ ἀξιοποιοῦνται ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς χώρας αἱ δυνάμεις τῆς συνεχείας, τῆς πείρας καὶ τῆς στοργῆς, αἱ ὁποῖαι συνθέτουν τὸν βασιλικὸν θεσμόν. "Εχει καὶ ἕνα ἄλλον: τὴν χορήγησιν τῶν τιμῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐμπεδοῦται ἡ πραγματικὴ κοινωνικὴ ἱεραρχία καὶ κεντρίζεται ὁ ζῆλος πρὸς τὸ καλόν. Διότι ἡ Βασιλεία εἶναι, ὅπως ὥρισεν ὁ Bagehot: 'Η πηγὴ τῆς τιμῆς (the fountain of honour). Εἶναι ἡ κεφαλὴ «τῶν τιμητικῶν λειτουργιῶν τῆς Πολιτείας» καὶ ἀπὸ τὴν ἀφανῆ της ταύτην ἐπίδρασιν διαμορφοῦται ἐν πολλοῖς ἡ κοινωνικὴ ὁμαλότης.

'Απὸ τὴν δεξιὰν καὶ φρόνιμον χρησιμοποίησιν ὅλων αὐτῶν κρίνεται ἐν τέλει ἡ θέσις τοῦ ἑκάστοτε βασιλεύοντος εἰς τὰς δέλτους τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας. Διότι τὸ ἀνεύθυνον τοῦ 'Ηγεμόνος μόνον ὡς πλάσμα συνταγματικὸν εἶναι νοητὸν, τὸ ἱστορικῶς ἀνεύθυνον οὐδέποτε ὑπῆρξε. Τουναντίον, ὅσον εὐρύτερα εἶναι τὰ πλαίσια τοῦ χρόνου, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐξετάζονται τὰ πολιτικὰ θέματα, τόσον περισσότερον συγκεντρώνεται ἡ εὐθύνη πρὸς τὴν κορυφὴν τῆς Πολιτείας.

Η ΒΑΡΥΤΙΜΟΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Σήμερον, εἰς τὸν ἀνερχόμενον πρὸς τὴν κορυφὴν αὐτὴν νεαρὸν βλαστὸν τοῦ βασιλεύοντος Οἴκου, ἡ Οἰκογένειά Του προσφέρει τὴν βαρύτιμον κληρονομίαν ἑνὸς μεγάλου καὶ ταραγμένου παρελθόντος. Θὰ τὸ ἀντικρύσῃ μὲ τὴν σκέψιν, ὅπως εἰς τὸν περίβολον ἑνὸς βασιλικοῦ 'Ηρώου. 'Εκεῖ εις τήν εἴσοδον αὐτοῦ θὰ συναντήσῃ τὸ θερμὸν χαμόγελον τοῦ πατρός Του, μὲ τὸ ὁποῖον προσπαθεῖ νὰ δαμάσῃ τὸ θηρίον τοῦ ἑλληνικοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ νὰ θέσῃ βάλσαμον εἰς τὰς πληγὰς τῆς βασανισμένης γενεᾶς μας. Τὴν ἀκατάβλητον δημιουργικότητα τῶν γονέων Του. Τὰς ἀγωνίας ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐπέρασαν, τὴν Κόνιτσαν, τὴν λάμψιν τῆς δόξης ἑνὸς ἀπὸ τοὺς σκληροτέρους πολέμους τῆς ἱστορίας μας. Θὰ ἴδῃ ἔπειτα τὴν αὐστηρὰν μορφὴν τοῦ Γεωργίου τοῦ Β΄, νὰ τοῦ ὑπομιμήσκῃ πόση ἐχρειάσθη σκληρὰ θέλησις καὶ πόση ἀπεριόριστος αὐτοθυσία, διὰ νὰ περάσῃ ἡ 'Ελλὰς ἀπὸ τὸ ἕλος τοῦ ἐθνικοῦ διχασμοῦ εἰς τὰς ὑψηλοτέρας κορυφὰς τῆς δόξης. Πάρα-πέρα θὰ εὕρῃ τὴν μεγάλην μορφὴν τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τὴν μακρὰν πομπὴν τῶν ὀνείρων τῆς δόξης καὶ τῶν πικριῶν ποὺ τὴν παρηκολούθησαν. Τὴν πλουσίαν πινακοθήκην τῶν ἀνδρῶν τῆς νεωτέρας 'Ελλάδος, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ Γεώργιος ὁ Ιος συνέθεσε μὲ ἄπειρον δεξιοτεχνίαν καὶ ὑπομονὴν τὴν δυνατότητα τοῦ νὰ ζῶμεν ἡμεῖς οἱ σημερινοὶ "Ελληνες ὑπὸ θεσμοὺς ἐλευθέρους.

Καὶ πάρα-πέρα, εἰς τὴν ἄκραν τοῦ σιωπηλοῦ 'Ηρώου, θὰ εὕρῃ ἐγκαταλελειμμένην ἀκόμη, εἰς μίαν κρύπτην μακρινῆς ἐκκλησίας, τὴν ἀγνὴν μορφὴν τοῦ πρώτου τῶν συγχρόνων Βασιλέων μας, πληρώσαντος μὲ τὸν ἐκπατρισμὸν καὶ τὴν ἀχαριστίαν τὴν ὑπέροχον ρομαντικήν του προσπάθειαν δι' τὴν Μεγάλην 'Ιδέαν, τὴν ἀποφασιστικήν του ἀναμέτρησιν μὲ τὴν ἐλεεινὴν μικροπολιτικὴν τῆς ἐποχῆς του καὶ τὰς δολοπλοκίας τῆς διεθνοῦς διπλωματίας. 'Επάνω δὲ ἀπὸ ὅλα αὐτά, εἰς τοὺς ὑψηλοὺς θόλους καὶ τὰ ἀετώματα τοῦ 'Ηρώου, θὰ διακρίνῃ εἰς τὸ ἡμίφως τοῦ θρόλου τὴν ἀτελείωτον χορείαν τῶν Παλαιολόγων, τῶν Κομνηνῶν καὶ τῶν Μακεδόνων. Τὴν ἐπποιτὰν τῶν 'Επιγόνων καὶ τοῦ 'Αλεξάνδρου καὶ πέραν ἀκόμη: τοῦ 'Αγησιλάου, τοῦ Φείδωνος, τοῦ Εὐαγόρα καὶ τοῦ Κόδρου.

ΑΝΑΓΚΗ ΣΟΒΑΡΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

Μὲ τὴν κληρονομίαν αὐτὴν εἰς τὴν ψυχὴν ὁ νεαρὸς πρῖγκιψ δὲν θὰ κινδυνεύσῃ νὰ εὑρεθῇ ποτὲ ἀκαθοδήγητος κατὰ τὰς μεγάλας στιγμὰς τῆς ἀμηχανίας καὶ τοῦ κινδύνου, τὰς ὁποίας ἡ μοῖρα τοῦ ἐπιφυλάσσει. Θὰ χρειασθῇ, ὅμως, νὰ τὴν μελετήσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ μεθοδικότητα. Νὰ ἀναπτύξῃ ἐν ἑαυτῷ τὴν μυστικὴν ἐκείνην ἰδιότητα τῶν ἡγετῶν ἑνὸς λαοῦ, ἡ ὁποία τοὺς ἐπιτρέπει νὰ ἐπιλέγουν ἑκάστοτε μετ' ἀσφαλείας μεταξὺ τῶν διδυμάτων τῆς πείρας, ἐκεῖνα ἀκριβῶς ποὺ ἰσχύουν εἰς μίαν ἑκάστην δεδομένην περίστασιν, ἰδιότητα ἡ ὁποία τοὺς ἐπιτρέπει νὰ γνωρίζουν τὸν ὀρθὸν δρόμον πρὶν ἢ κἂν τὸν ἀνεύρῃ ὁ συλλογισμός. Αὐτὴν τὴν κατ' ἐξοχὴν βασιλικὴν ἀρετὴν θὰ ἐπιδιώξῃ μὲ ὑπομονὴν μακρὰ καὶ ἐπιμεμελημένην μελέτη τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας. Σοβαρὰ μελέτη τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ δημοσίου μας βίου, γνῶσις τῶν πραγματικῶν κανόνων καὶ παραδόσεων τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. "Αμεσος ἐπαφὴ πρὸς ὅλα τὰ στρώματα τῆς κοινωνίας. 'Αδιάκοπος συγχρωτισμὸς πρὸς ὅλα τὰ προβλήματα τοῦ τόπου του —χωρὶς περιττὰς εἰδικεύσεις. Γνῶσις τῶν ἀνθρώπων —χωρὶς ἀνθρωπίνους πρὸς οἱονδήποτε δεσμούς. Περιήγησις τοῦ κόσμου, ἡ ὁποία εὐρύνει τὸν πνευματικὸν ὁρίζοντα καὶ ἐπιτρέπει νὰ θλέπῃ κανεὶς τὰς πραγματικὰς διαστάσεις τῶν καθημερινῶν ζητημάτων.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ

Αὐτὴ εἶναι ἡ πολύμορφος προπόνησις ἀπὸ τὴν ὁποίαν περνοῦν οἱ Βασιλεῖς, χωρὶς νὰ τὴν προσδιορίζη κανείς... «νόμος περὶ προσόντων»! Μὲ αὐτὴν διαμορφώνονται ἐν τέλει αἱ λεπτότεραι ἐκείναι ἰδιότητες, αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουν εἰς τὸν 'Ανώτατον Ἄρχοντα νὰ ἀσκῇ εὐσυνειδήτως τὰς συνταγματικὰς του λειτουργίας. Πρὸ παντὸς δὲ ἡ καιρία βασιλικὴ ἰδιότης: 'Η συνείδησις τοῦ ἰδίου βασιλικοῦ μεγαλείου, τῆς ἀνωτέρας δηλαδὴ ἀποστολῆς του ἐν τῷ Κράτει. 'Η συνείδησις τοῦ ὅτι τὸ βασιλεύειν δὲν εἶναι οὔτε ἐρασιτεχνία, οὔτε διασκέδασις, οὔτε κὰν προσωπικὴ τοῦ βασιλεύοντος ὑπόθεσις. Εἶναι κληρονομία ἑνὸς καθήκοντος, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἄλλος εἶναι εἰς θέσιν πλὴν αὐτοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ, καὶ ἡ ὁλόψυχος συνταύτισις πρὸς αὐτό.

Εἶναι πικρὰ ἡ συνταύτισις αὐτή. Καὶ θὰ ἔλθουν ἀσφαλῶς στιγμαὶ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ μέλλοντος Βασιλέως, ὅπου ὁ ἀνέφελος ἀνθρώπινος βίος τῶν κοινῶν θνητῶν θὰ τοῦ φανῇ ὡς εὐεργέτημα ἢ ἀπολύτρωσις. "Ας ἑτοιμασθῇ ὅ,τὸ τοῦδε νὰ ὑπερνικήσῃ αὐτὰς τὰς στιγμὰς μὲ τὴν σκληρὰν αὐτοπειθαρχίαν τοῦ καθήκοντος, τὴν δύναμιν τοῦ νὰ ἐξευρίσκῃ εἰς τὴν αὐτοθυσίαν τὴν μεγαλυτέραν ἱκανοποίησιν τῆς ζωῆς. Νὰ λέγῃ πάντοτε ὅπως ὁ Φρειδερίκος ὁ 2ος τῆς Πρωσσίας τὴν προτεραίαν τοῦ 7ετοῦς πολέμου:

«Muss kuehn dem Sturm entgegenziehen, als Koenig denken, leben, sterben».

«Μὲ θάρρος ἀντιμέτωπος τῆς καταιγίδος. Βασιλεὺς τὴν σκέψιν, τὴν ζωήν, τὸν θάνατον».

Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Η ΝΟΜΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΝΗΛΙΚΙΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Τρία ἔτη νωρίτερα ἀπὸ τοὺς κοινοὺς πολίτας ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος ἀποκτᾶ πλήρη ἱκανότητα πρὸς δικαιοπραξίαν

Η ἐνηλικίωσις τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου, ἡ ὁποία τυπικῶς συντελέσθη ἤδη καὶ περιβάλλεται, τὰς ἡμέρας αὐτάς, καὶ μὲ τὴν ἀπαραίτητον τελετουργικὴν ἐπίστεψιν, ἔχει μίαν βασικὴν καὶ κυρίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς δημοσίας ζωῆς τῆς χώρας: 'Ο Διάδοχος ἠμπορεῖ πλέον ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν 'Υψηλὸν πατέρα Του, ἐν περιπτώσει ταξιδίου Του εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Δύο εἶναι τὰ νομικὰ κείμενα ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται αὐτὴ ἡ δυνατότης: Τὸ ἄρθρον 49 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νσμοθετικοῦ Διατάγματος 1298 τοῦ 1949.

Λέγει τὸ ἄρθρον 49 τοῦ Συντάγματος:

«Ἐν περιπτώσει ἀποδημίας τοῦ Βασιλέως ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἡ 'Αντιβασιλεία ἀνατίθεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, εἰς τὸν ἐνήλικον διάδοχον, ἐν περιπτώσει δὲ ἐλλείψεως ἢ ἀνηλικότητος τούτου, εἰς τὴν Βασίλισσαν, ἥτις ἀσκεῖ τὴν ἐξουσίαν ταύτην ὁλόκληρον κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως».

Φυσικά, κατὰ τὸ ἄρθρον 127 τοῦ 'Αστικοῦ Κώδικος, ὁ "Ελλην πολίτης καθίσταται ἐνήλικος κατὰ τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπεπληρωμένον.

'Αλλὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν.Δ. 1298 τοῦ 1949, ποὺ ἤδη ἀναφέραμε, εἰδικὸς προβλέπει ὅτι ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας θεωροῦνται ἐνήλικα ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 18ου ἔτους.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐντὸς μερικῶν ἐτῶν θὰ ἑορτάσωμεν καὶ τὴν πρώτην ἐνηλικίωσιν τῆς ἑτέρας τῶν λαοφιλῶν μας πριγκιπισσῶν, αἱ ὁποῖαι ἤδη ἀρχίζουν νὰ ἀντικαθιστοῦν τὴν Βασίλισσαν εἰς ἕνα πλῆθος τομέων τῆς ἀγαθοεργοῦ Της ἀκτινοβολίας.

Τὰ καθήκοντα ἐν τούτοις τοῦ Διαδόχου δὲν περιορίζονται εἰς τὴν ἐνδεχομένην ἐνάσκησιν τῆς 'Αντιβασιλείας. 'Υπάρχει ἕνα ἀριθμὸς Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, τῶν ὁποίων τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, δυνάμει εἰδικῶν διατάξεων, προεδρεύεται ἀπὸ τὸν Διάδοχον, ὅπως, π.χ., τὸ Κοργιαλένειον Κληροδότημα.

Τὴν προεδρίαν αὐτῶν τῶν καθιδρυμάτων ἤσκουν προσωρινῶς ὡρισμένα πρόσωπα κύρους τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, μέχρις ὅτου δυνηθῇ ὁ ἐνήλικος πλέον Διάδοχος ὄχι μόνον ν' ἀναλάβῃ τὴν τυπικὴν ἡγεσίαν, ἀλλὰ καὶ νὰ προσδώσῃ τὸ βάθος τῆς ἰδικῆς του προσωπικότητος καὶ πρωτοβουλίας εἰς τὴν προώθησιν ἑνὸς πλήθους ἐκκρεμῶν θεμάτων.

Διὰ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν σοβαρότητα τῶν νέων του καθηκόντων, ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος ἔχει ἤδη εἰσέλθει ἀπὸ καιροῦ εἰς ἕνα κύκλον μεταχολικῆς θεωρητικῆς προετοιμασίας, ἡ ὁποία μέχρι τοῦδε ἔβαινε παραλλήλως πρὸς τὴν στρατιωτικὴν του ἐκπαίδευσιν.

"Ηδη, μετὰ τὰς τελετὰς τῆς ἐνηλικιώσεως καὶ τὴν ἐπίσημον περιβολὴν τῆς στολῆς τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, σημαιοφόρου καὶ ἀνθυποσμηναγοῦ, θὰ ἔχῃ περισσότερον καιρὸν μελέτης καὶ κατατοπίσεως ἐπὶ θεμάτων Δημοσίου Δικαίου, μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἁρμοδίων συμβούλων τοῦ Βασιλέως.

Ἀπὸ πλευρᾶς ἰδιωτικῆς ζωῆς, ἡ ἐνηλικίωσις τοῦ Διαδόχου θὰ ἐπιφέρῃ ἐπίσης ὡρισμένας ἀλλαγάς, μία τῶν ὁποίων εἶναι ἡ βαθμιαία ἀπόκτησις ἰδικοῦ του ἐνδιαιτήματος, ὡς καὶ Αὐλαρχείου.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΕΝΗΛΙΚΙΟΥΤΑΙ

Εννέα μόλις ἐτῶν ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος ἄρχισε ν' ἀσχολῆται μὲ τὸν ἀθλητισμὸ στὸ Σχολεῖο τῶν 'Αναβρύτων μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους συμμαθητάς του. Τὰ «κουλούαρ» τῶν δρόμων ταχύτητος, οἱ βαλβίδες τῶν ρίψεων, τὰ σκάμματα τῶν ἁλμάτων, τὰ γήπεδα τοῦ μπάσκετ, τοῦ βόλεϋ καὶ τοῦ χόκεϋ, γνωρίζουν καλὰ τὰ βήματα τοῦ μικροῦ ἄλλοτε παιδιοῦ, ποὺ σήμερα ἀνδρώθηκε, καὶ τὶς προσπάθειές του. Μαχητικός, συνεργατικὸς καὶ μὲ γρήγορη ἀντίληψη, ὅπως βεβαιώνουν οἱ γυμνασταί του, ἀγωνίσθηκε γιὰ τὴ νίκη στὸ στίβο καὶ βοήθησε οὐσιαστικὰ στὸ νὰ διακριθῆ στὸ σχολεῖο του στὰ ὁμαδικὰ ἀγωνίσματα. Μαθητὴς τοῦ δημοτικοῦ ἀκόμα, ἔδειξε ἰδιαίτερη ἀγάπη σὲ ὅλα τὰ σπὸρ καὶ σήμερα, τώρα ποὺ τελειώνει ἡ ξένοιαστη σχολικὴ ζωή, εἶναι ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδος τοῦ χόκεϋ τοῦ Σχολείου τῶν 'Αναβρύτων καὶ συμμετέχει στὴν ἀντιπροσωπευτικὴ ὁμάδα τοῦ μπάσκετ, ποὺ πῆρε φέτος τὸ πρωτάθλημα στὴν περιφέρεια 'Αττικῆς. Μὲ ἐπίδοση 1,65 μέτρα στὸ ἅλμα εἰς ὕψος, ἦλθε δεύτερος στοὺς ἀγῶνες ποὺ ἔγιναν ἐφέτος μεταξὺ τριῶν σχολείων τῆς περιφερείας καὶ σημείωσε ἱκανοποιητικὴ ἐπίδοση στὸ τριπλοῦν.

Σήμερα ἡ μεγάλη ἀποστολή του τὸν ὁδηγεῖ σ' ἕνα καινούργιο στίβο, στὸν εὐγενικὸ καὶ γεμᾶτο φροντίδες ἀγῶνα ποὺ ἐπιτάσσουν τὰ νέα ὑψηλά του καθήκοντα.

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΗΤΑΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΦΟΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ

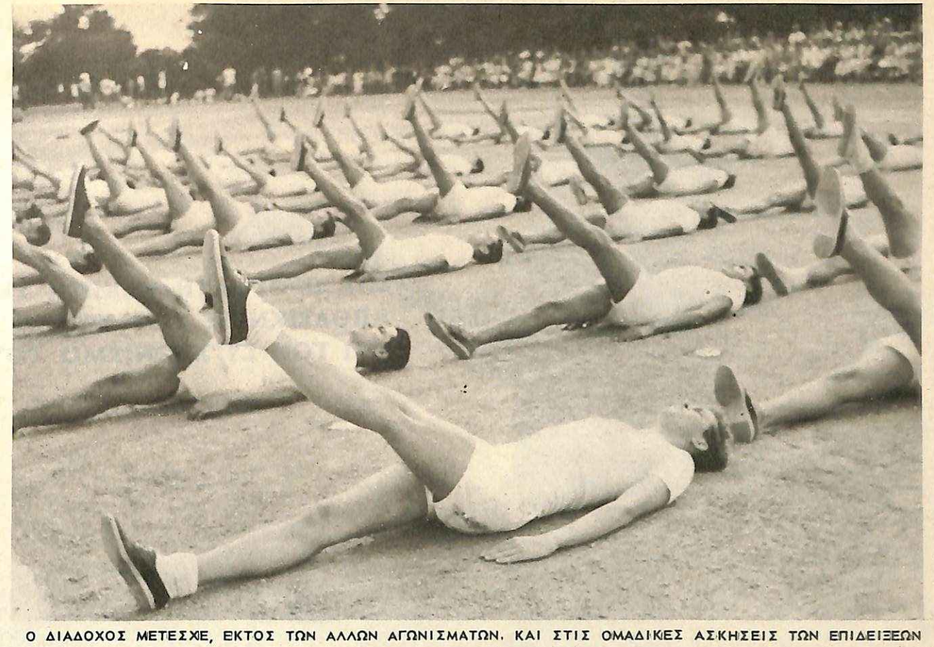

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΜΕΤΕΣΧΕ, ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΩΝ, ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΟΜΑΔΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΔΕΙΞΕΩΝ

Η ΕΦΗΒΕΙΑ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ ΜΕ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΛΑΜΠΡΩΝ ΕΠΙΔΟΣΕΩΝ. ΝΟΥΣ ΥΓΙΗΣ ΕΝ ΣΩΜΑΤΙ ΥΓΙΕΙ...

(Φωτ. Κ. Χατζηκωνσταντίνου)

ΟΙ ΣΥΜΜΑΘΗΤΑΙ ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΣΑΝ ΤΟΝ ΑΠΛΟ ΚΑΙ ΕΥΓΕΝΙΚΟ ΑΘΛΗΤΗ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΝΩ ΑΜΙΛΛΑΤΑΙ ΣΤΟ ΑΛΜΑ ΕΙΣ ΥΨΟΣ

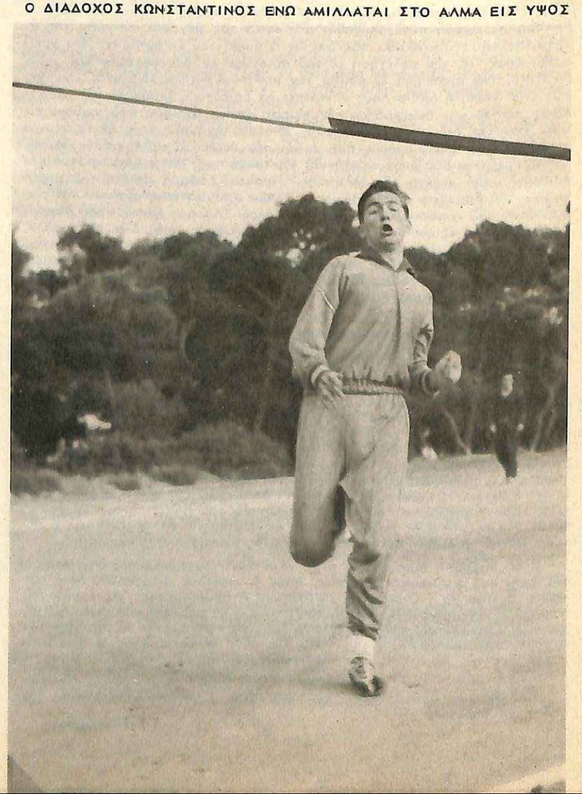

ΕΛΑΒΕ ΜΕΡΟΣ ΕΠΙΣΗΣ ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΤΟ ΑΛΜΑ ΕΙΣ ΜΗΚΟΣ

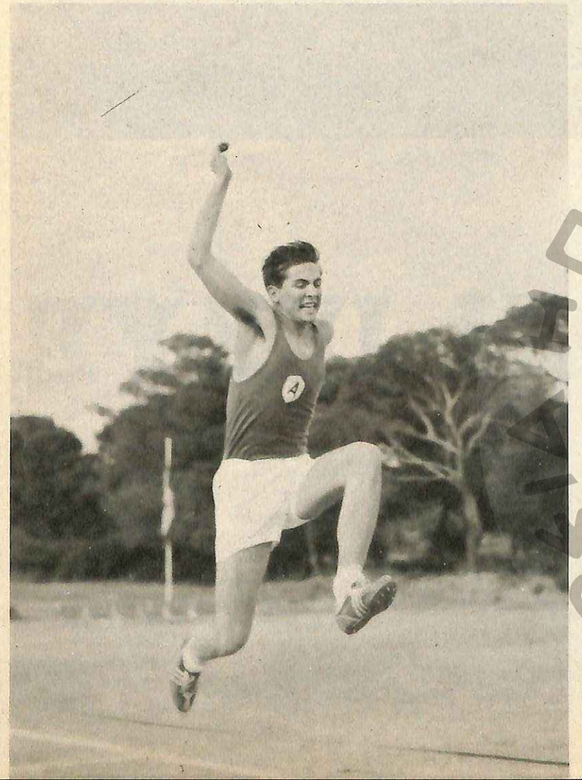

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΠΕΝΕΙΜΕ ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ, ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΓΙΟ ΤΟΥ

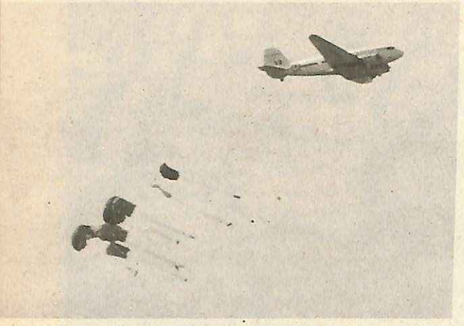

ΑΕΡΟΣΚΑΦΗ τῆς 355 Μοίρας Μεταφορῶν Ἐλευσῖνος, ποὺ ὑποδύονται τὴν ἐχθρικὴ ἀεροπορία, ρίπτουν μέρος τῶν ἐφοδίων, τὰ ὁποῖα προορίζονται γιὰ τὰ τμήματα ὀπισθοφυλακῆς τοῦ ἐχθροῦ.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΕΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗ ΜΑΧΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ

ΤΟ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟ προσωπικὸ τοῦ ἐχθροῦ θὰ παραλάβη τὰ ἐφόδια, γιὰ νὰ τὰ μεταφέρη στὰ τμήματα ποὺ ἀμύνονται ἀπεγνωσμένως. Τὰ ἐφόδια ρίχνονται στὸ τετράγωνο τῶν «ζωνῶν συνενοήσεως» ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδη, Β. Καραμανώλη)

Η ΕΝΟΠΛΗ ΙΣΧΥΣ

Ἡ πρόσφατη ἐτησία ἐπίδειξη τοῦ Κ. Ε. Τεθωρακισμένων στὴν περιοχὴ τοῦ λόφου τοῦ ὑδραγωγείου Χολαργοῦ, δὲν ἀπεκάλυψε μόνο τὴν ἔκταση τῶν πολεμικῶν ἱκανοτήτων τοῦ ὅπλου Ἱππικοῦ - Τεθωρακεσμένων. Ταυτόχρονα ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ διαπιστωθῆ ἡ μεγάλη σημασία ποὺ ἔχει γιὰ τὴν ἄμυνα τῆς χώρας ὁ ἐφοδιασμὸς τῆς Ἑλλάδος μὲ νέα ἅρματα μάχης. Τὰ ἅρματα μάχης ἔχουν τὸν προορισμὸ νὰ γίνουν —ἂν παραστῆ ἀνάγκη— ἕνας ἀδιαπέραστος φραγμὸς γιὰ ὁποιον θὰ ἀπεφάσιζε νὰ παραβιάση τὰ σύνορά μας, νὰ ἀπωθήσουν τὸν ἐπιδρομέα καὶ νὰ μεταφέρουν τὶς πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις στὸ ἔδαφος τοῦ ἀντιπάλου.

Ἡ πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ ἡγεσία τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων στρατιωτικῶν ἀποστολῶν ποὺ παρευρέθησαν στὴν ἐπίδειξη, διεπίστωσαν τὴν ἁρμονικὴ συνεργασία τῶν Τεθωρακισμένων μὲ τὴν μαχητικὴ Ἀεροπορία, τὸ Πυροβολικὸ καὶ τὸ Σῶμα Ἐφοδιασμοῦ - Μεταφορῶν. Ἀντελήφθησαν ὅτι ἡ ἀρίστη ἐκμετάλλευση τοῦ ἐμφύχου ὑλικοῦ, τὸ ὑψηλὸ ἐπίπεδο ἐκπαιδεύσεως καί, κυρίως, τὸ ἐξαίρετο πνεῦμα μαχητικότητος, χαρακτηρίζουν ὅλους τοὺς κλάδους τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς χώρας. Τῶν δυνάμεων πού, ὅπως ἐδήλωσε ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γ. Ε. Σ., «ἀποτελοῦν τὴν καλυτέραν ἐγγύησιν διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Ἑλλάδος».

Ἐνῶ ἡ ἀεροπορία καθηλώνει τὸν ἐχθρό, ἀκάθεκτα τὰ ὁπλα μάχης ἐξορμοῦν στὸν ἀντικειμενικὸ σκοπό.

ΤΑ ΑΡΜΑΤΑ ΜΑΧΗΣ - ΕΝΑ ΟΠΛΟ ΠΟΥ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΥΝΑ ΜΑΣ

Η ἐπίδειξη, ποὺ ὠργανώθηκε μὲ τὴν προσωπική ἐπίβλεψη τοῦ τέως ἀρχηγοῦ Τεθωρακισμένων, διοικητοῦ τῆς Α.Σ.Δ.Α.Ν. ὑποστρατήγου Ν. Γωγούση, ἀπὸ τὸν διοικητὴ τοῦ Κ.Ε.Τ. ταξίαρχον Λεων. Κορακᾶν καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς ἐπιτελεῖς του, ἄρχισε μὲ τὴν παρουσίαση τοῦ ἐν χρήσει πολεμικοῦ ὑλικοῦ τῶν Τεθωρακισμένων, δηλαδὴ τῶν τεθωρακισμένων ὀχημάτων μεταφορᾶς προσωπικοῦ M3A1 ἢ White τῶν ὀχημάτων ἀναγνωρίσεως M8 Grey hounte καὶ τῶν τριῶν τύπων: M24 καὶ M47 ἁρμάτων μάχης καὶ M18, τοῦ καταστροφέως ἁρμάτων.

Τὰ ἅρματα ἐκονιορτοποίησαν μὲ τὰ πυροβόλα στόχους ποὺ ἦσαν τοποθετημένοι ἀπέναντί των, περὶ τὰ 1.500 μέτρα, μὲ μιὰ καὶ μόνη βολὴ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἔβαλαν ἐπιτυχῶς μὲ τὰ πολυβόλα τους ἐναντίον κινουμένου ἅρματος τύπου «Σέρμαν» M32, τὸ ὁποῖον ὑπεδύετο τὸν ἐχθρό. Τὰ τροχιοδεικτικὰ βλήματα ἔδιναν σαφῆ εἰκόνα τῆς εὐστοχίας τῶν χειριστῶν τῶν ὁπλομηχανημάτων. Ἡ βολὴ ἀπέδειξε τὴν ἰσχὺν πυρός καὶ κρούσεως, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰσχυρὴ θωράκιση τῶν ἁρμάτων μάχης.

Τὸ δεύτερο ἀντικείμενο τῆς ἐπιδείξεως, ἡ ἐναέριος μεταφορὰ σὲ ἀπόσταση 50 μέτρων ἑνὸς τζὶπ ἐπὶ συρματοσχοίνου μὲ τὴ βοήθεια δυὸ ὀχημάτων περισυλλογῆς M32 καὶ M62 καὶ ἡ περισυλλογὴ ἅρματος μάχης M24, ποὺ ἀκινήτησε λόγῳ προσκρούσεως σὲ ἀντιαρματικὴ νάρκη, ἡ ἄμεση ἀντικατάστασή του ἀπὸ ἄλλο ἅρμα μάχης καὶ ἡ παραλαβὴ τῶν στρατιωτῶν του ἀπὸ τὴν «θυρίδα διαφυγῆς προσωπικοῦ», ποὺ εὑρίσκεται στο κάτω μέρους τοῦ σκάφους καὶ μεταξὺ τῶν ἑρπυστριῶν, παρουσίασε τὶς τεχνικὲς δυνατότητες τῶν ἁρμάτων καὶ τὴν ἐμμονή τους στὴν ἐκτέλεση τῆς πολεμικῆς τους ἀποστολῆς, ἀνεξαρτήτως τῶν παρουσιαζομένων ἐμποδίων.

Τὰ Τεθωρακισμένα, ὅπως εἶναι γνωστό, ἀποτελοῦν τήν φυσικὴ συνέ-

→

ΤΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΤΩΝ ΑΡΜΑΤΩΝ ΣΦΥΡΟΚΟΠΟΥΝ ΤΟΝ ΕΧΘΡΟ. ΕΝΩ ΕΚΑΤΟ

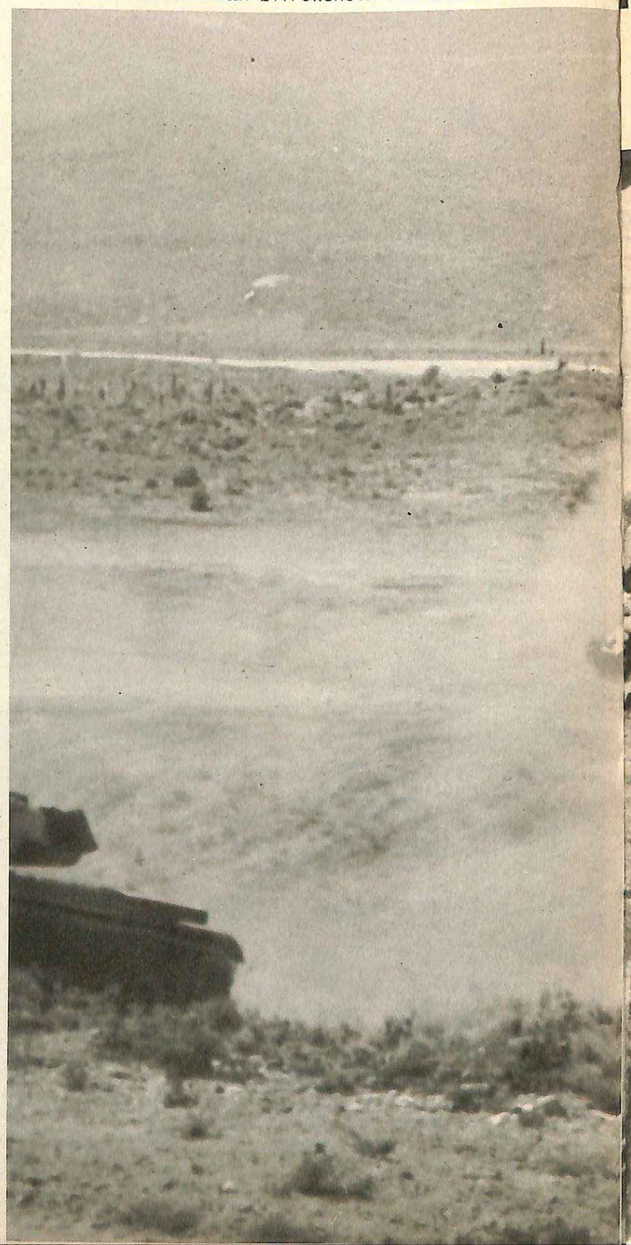

ΠΟΛΥΒΟΛΑ ΚΟΝΙΟΡΤΟΠΟΙΟΥΝ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ. ΕΝΑΣ ΘΑΝΑΣΙΜΟΣ ΚΛΟΙΟΣ ΠΕΡΙΣΦΙΓΓΕΙ ΤΟ ΥΨΩΜΑ «Ζ», ΤΟΝ ΠΥΡΗΝΑ ΤΗΣ ΕΧΘΡΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

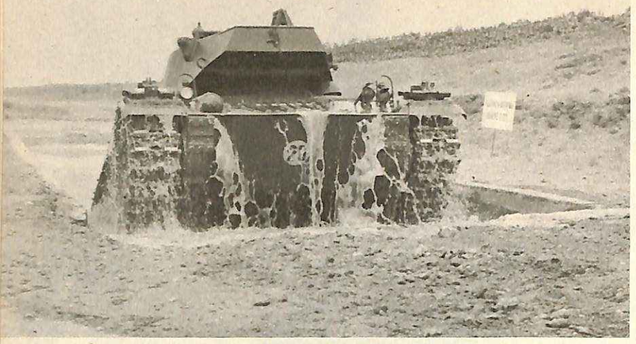

ΦΥΣΙΚΑ "Η ΤΕΧΝΗΤΑ ΕΜΠΟΔΙΑ ΔΕΝ ΣΤΑΜΑΤΟΥΝ ΤΑ ΑΡΜΑΤΑ ΜΑΧΗΣ

Η ΕΧΘΡΙΚΗ ΦΩΛΕΑ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΝΕΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΜΑ M 47

ΑΠΟ ΤΗΝ «ΘΥΡΙΔΑ ΔΙΑΦΥΓΗΣ» ΠΕΡΙΣΥΛΛΕΓΟΝΤΑΙ ΟΙ ΟΠΛΙΤΑΙ

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΠΥΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΤΑ ΤΖΙΠ ΜΕΤΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΕΝΑΕΡΙΩΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΥΠΟΘΕΤΙΚΟ ΠΟΤΑΜΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΔΙΑΣΧΙΣΟΥΝ

ΟΙ ΟΠΛΙΤΑΙ ΚΑΜΟΥΦΛΑΡΟΝΤΑΙ ΣΕ

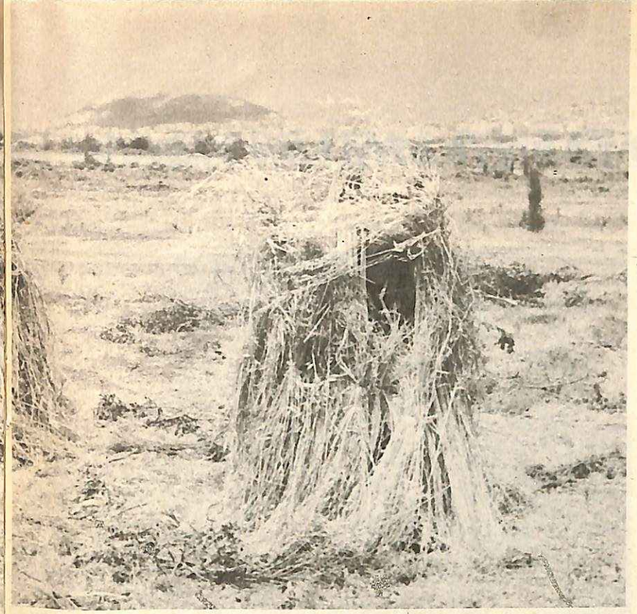

ΨΕΥΤΙΚΕΣ ΘΗΜΩΝΙΕΣ ΩΣΤΕ ΝΑ ΠΡΟΣΑΡΜΟΖΩΝΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Οἱ τεθωρακισμένες μονάδες μας ἔχουν πλαισιωθῆ σήμερα μὲ ἅρματα μάχης Μ 47. Βαλλιστικὰ βλήματα «τίμιος Τζὼν» παρεχωρήθησαν ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴ κυβέρνηση διὰ νὰ συγκροτηθοῦν νεωτάτου τύπου μονάδες πυροβολικοῦ μὲ πενταπλασίαν ἰσχὺν πυρός. Ἡ ἀεροπορία μας συνεκρότησε μονάδες ἐξαπολύσεως κατευθυνομένων ἀντιαεροπορικῶν βλημάτων τύπου «Νίκη». Μὲ τὰ ὅπλα αὐτὰ ἡ μαχητικὴ δύναμη τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ εὑρίσκεται σήμερα στὰ ἐπίπεδα τῶν ἀναγκῶν μιᾶς συγχρονισμένης ἀμύνης.

Η ΕΝΟΠΛΗ ΙΣΧΥΣ

ΑΡΜΟΝΙΚΗ Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ Ο ΠΛΩΝ - ΔΙΑΧΥΤΟ ΤΟ ΜΑΧΗΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

ΕΥΣΤΟΧΙΑ ΒΟΛΗΣ, ΙΣΧΥΣ ΠΥΡΟΣ ΚΑΙ ΚΡΟΥΣΕΩΣ, ΚΑΙ ΕΥΚΙΝΗΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΚΥΡΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΤΕΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ ΜΑΣ

χεια τοῦ ἑλληνικοῦ ἱππικοῦ. Οἱ ἀπόγονοι τοῦ στρατηγοῦ Χατζηχρήστου, οἱ τεθωρακισμένοι ἱππεῖς, ἐξετέλεσαν θεαματικὲς ὑπερπηδήσεις ἀναχωμάτων ὕψους 5,5 μέτρων, ξυλίνων φραγμάτων, τεχνητῶν ἐμποδίων καὶ τάφρων καὶ ἀκολούθως ἀνερριχήθησαν σὲ παρακείμενο ὕψωμα.

Τοὺς ἱππεῖς ἀκολούθησαν τὰ ἅρματα μάχης Μ24 καὶ Μ47 καὶ ὁ καταστροφεὺς ἁρμάτων, τὸ Μ18, ποὺ ἐπανέλαβαν τὴν ἀναρρίχηση καὶ διέλευση τῶν ἐμποδίων, μετεωριζόμενα ἐπάνω στὰ ἀναχώματα σὲ μιὰ καθαρῶς ἀκροβατικὴ ἄσκηση, κατὰ τὴν ὁποία 50 τόννοι ἰσιρροποῦσαν «ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς». Τέλος, τὸ ἅρμα Μ47, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ τελευταῖο ἀπόκτημα τῶν Τεθωρακισμένων, κατευθύνθηκε σ' ἕνα λιθόκτιστο «ἑξοχικὸ κέντρο» —ἕνα σπιτάκι ἐπίτηδες κτισμένο γιὰ τὴν ἄσκηση, ποὺ παρίστανε ἐχθρικὴ φωλεὰ— καὶ ἀφοῦ τὸ γκρέμισε, σὲ διάστημα δευτερολέπτων, ἐπέρασε πάνω ἀπὸ τὰ ἐρείπια καὶ ἐξαφανίσθηκε μὲ καταπληκτικὴ ταχύτητα. Τὰ ἅρματα ἀνερριχήθησαν ἀκολούθως στὸ ὕψωμα «Κορακοβούνι», σὲ κλίση ποὺ πλησίαζε τὶς 40 μοῖρες.

Ἡ ψυχολογικὴ ἐπίδραση

Ας μὴ λησμονοῦμε ὅτι στὸ πεδίο τῆς μάχης ὁ πολεμιστὴς βρίσκεται σὲ μιὰ ἰδιότυπη ψυχολογικὴ κατάσταση· ὁ φόβος, τὸ ἀπρόοπτο, ἡ ἀναμονή, ἀσκοῦν μιὰ διαβρωτικὴ ἐπίδραση στὸ ἠθικό του. Αὐτὸ ἐκμεταλλεύονται οἱ ἁρματισταί, ποὺ ἐπιτίθενται ἀκάθεκτοι, μὲ μεγάλη ταχύτητα, βάλλοντας μὲ ὅλα τὰ μέσα. Οἱ θεαταὶ τῆς ἐπιδείξεως τοῦ Κ.Ε.Τ. ἐσχημάτισαν προσωπικὴ ἐντύπωση ὅταν δυὸ σειρὲς ἁρμάτων «ἐπετέθησαν» στὶς κερκίδες· ἐδοκίμασαν τὸ αἴσθημα τοῦ ἀληθινοῦ πανικοῦ, μέχρις ὅτου, δυὸ μόλις μέτρα μπρὸς ἀπὸ τὶς κερκίδες, τὰ ἅρματα ἄλλαξαν κατεύθυνση καὶ ἐξαφανίστηκαν μέσα σ' ἕνα σύννεφο σκόνης, ἐνῶ οἱ ἐρπύστριες καὶ οἱ σειρῆνες τους ἔκαναν δαιμονισμένο πάταγο. Τὸ «σὸκ» ποὺ προκαλεῖται στὸν ἐχθρό, κυρίως ὅμως στὸν μπαζουκιστὴ τοῦ ἐχθροῦ, ποὺ γνωρίζει ὅτι μόνο μιὰ βολὴ θὰ προφθάσῃ νὰ κάμῃ καὶ ἂν ἀποτύχῃ θὰ τὸν «λυώσουν» οἱ ἐρπύστριες τῶν ἁρμάτων, εἶναι μεγάλο. Αὐτὴ ἡ ψυχολογικὴ ἐπίδραση, ἰδίως ὅταν ὁ ἐχθρὸς βρίσκεται σὲ ἀκάλυπτο ἔδαφος, εἶναι στοιχεῖο ἐκμεταλλεύσιμο στὴ μάχη.

Ἡ δεξιοτεχνία τῶν χειριστῶν τῶν ἁρμάτων φάνηκε καὶ ἀπὸ ἕνα ἄλμα ἅρματος μάχης Μ24, βάρους περίπου 25 τόννων, ποὺ «ἀνυψώθηκε» ἕνα μέτρο ἀπὸ τὸ ἔδαφος καὶ ξετινάχθηκε 7 μέτρα μακρύτερα, γιὰ νὰ συνεχίσῃ μὲ μεγάλη ταχύτητα τὸ δρόμο του.

Ἐκπληκτικὲς μεταμορφώσεις

Οἱ θεαταὶ τῆς ἐπιδείξεως τοῦ Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως Τεθωρακισμένων ἐπλήθησαν ἀκολούθως νὰ παρατηρήσουν τὴν περιοχὴ ἐμπρός τους. Καμουφλαρισμένα ἅρματα ἔκαμαν ἀπροσδόκητη ἐμφάνιση, ἐνῶ μέσα ἀπὸ ἀναχώματα παρουσιάσθηκαν ἄλλα ἅρματα. Τὸ ἀποκορύφωμα τῆς ἐκπλήξεως τῶν θεατῶν ὑπῆρξε μιὰ σειρὰ ἀπὸ μεταμορφώσεις: μιὰ παράγκα σανιδένια ἀπεκάλυψε ἕνα τζίπ· τρεῖς θημωνιές, ἰσαρίθμους ὁπλῖτες ἐφόδου καὶ πέντε δένδρα, ποὺ μέχρι τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἦσαν... ἀκίνητα γύρω ἀπὸ τὸ παράπηγμα, ἀπεκαλύφθη ὅτι ἦσαν ὁπλῖτες μὲ πλήρη πολεμικὴ ἐξάρτυση! Μακρύτερα, ἕνα ἀκίνητο αὐτοκίνητο μεταμορφώθηκε σὲ ἅρμα, ἐνῶ κοντά του ἕνα ἄλλο ἅρμα διελύθη κατά... λάθος ἀπὸ ἕνα καταστροφέα ἁρμάτων καὶ τότε ἀπεκαλύφθη ὅτι ἦταν ἕνα πιστὸ ξύλινο ὁμοίωμα τοῦ ἅρματος.

Ἡ πολεμικὴ ἄσκηση

Μὲ θερμότατο ἐνδιαφέρον, οἱ ἐπίσημοι προσκεκλημένοι καὶ τὸ κοινὸν τῆς ἐπιδείξεως παρηκολούθησαν ἀκολούθως μιὰ πραγματικὴ εἰκόνα μάχης μὲ συναρπαστικὲς φάσεις, ὅπου ἐπεδείχθησαν ὁ τρόπος ἐνεργείας καὶ οἱ ἱκανότητες ἑνὸς «τακτικοῦ» τεθωρακισμένου συγκροτήματος κατὰ τὴν προέλαση καὶ τὴν ἐπίθεση καὶ ἰδιαίτερα ἡ στενὴ συνεργασία τῶν Τεθωρακισμένων μὲ τὸ Πυροβολικό, τὸ Πεζικὸ καὶ τὴν Ἀεροπορία. Ἡ ἄσκηση εἶχε «πραγματικὴν ὑπόθεση»: Ὁ ὑποθετικὸς ἐχθρός, ἀφοῦ ἀπέτυχε νὰ καταλάβῃ τὴν πρωτεύουσα, ἄρχισε νὰ ἀποσύρεται συμπτυσσόμενος στοὺς διαθῆ στοὺς χώρους ἐξορμήσεώς του. Ὅμως, τὰ ἑλληνικὰ τεθωρακισμένα Μοίρας Διώξεως τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας, καθηλώνουν μὲ ρουκέτες τὰ ἐχθρικὰ τμήματα στὰ ὑψώματα τοῦ «Κορακοβουνίου», τῆς περοχῆς Ἅγ. Ἰωάννης Θεολόγος. Ὁ ἐχθρὸς ἔχει ἐξαντλήσει τὰ ἀποθέματά του σὲ πολεμεφόδια, τρόφιμα καὶ πυρομαχικὰ καὶ παρὰ τὶς ρίψεις εφοδίων, ποὺ ἐπραγματοποίησε ἡ ἐχθρικὴ ἀεροπορία (τὴν ὁποίαν ὑπεδύθησαν ἀεροσκάφη τῆς 155 Μοίρας Ἐφοδιασμοῦ) δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ τὶς ἐχθρικὲς θέσεις, ἐνῶ ἐμπροσθοφυλακὴ τοῦ Συντάγματος Ἁρμάτων προελαύνει μὲ τὸ σκοπὸ ν' ἀνατρέψῃ τὴν ἐχθρικὴ ἀντίσταση καὶ ν' ἀποκόψῃ τὸν ἐχθρό. Μέσα στὸν ὁρυμαγδὸ τῆς μάχης, μὲ τὶς βυθίσεις τῶν ἀεριωθουμένων, τὸν βομβαρδισμὸ τοῦ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ καὶ τὴν ἐπίθεση τῶν ἁρμάτων, τὰ ὁποῖα ἀκολουθοῦνται ἀπὸ τὸ τεθωρακισμένο πεζικὸ —ὁπλῖτες ἐφόδου, ποὺ μεταφέρονται μὲ τεθωρακισμένα ὀχήματα ὡς τὴ γραμμὴ ἐξορμήσεως— οἱ θεαταὶ εἶχαν τὴν ἐντύπωση ὅτι βρίσκονται σὲ πραγματικὸ πεδίο μάχης.

Ἡ τελικὴ ἐξόρμηση

Τὸ κοινὸ μὲ ἀμείωτο ἐνδιαφέρον παρηκολούθησε τὴν προώθηση τοῦ τεθωρακισμένου συγκροτήματος, ποὺ μετὰ ἀπὸ σειρὰ ἐπεισοδίων ἐπετέθη κατὰ τῶν ὑψωμάτων ποὺ κατεῖχε ὁ ἐχθρός. Μέσα στὸν κονιορτὸ ποὺ σήκωναν οἱ ἐρπύστριες, τοὺς κατπνοὺς τῶν βομβῶν καὶ τῶν ρουκετῶν, ἔγινε ἡ τελικὴ ἐξόρμηση τῶν τμημάτων τεθωρακισμένου πεζικοῦ μὲ τὴν συνοδεία ἁρμάτων, ἐπὶ τοῦ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ καὶ ἡ κατάληψή του. Ἡ ἄσκηση, τὴν ὁποία διηύθυνε ὁ διοικητὴς τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Τεθωρακισμένων ἀντισυνταγματάρχης Μύρων Κόντερ, ἦταν μιὰ ἀπόδειξη τῆς εὐκινησίας, τῆς ἰσχύος πυρὸς καὶ κρούσεως τῶν τεθωρακισμένων μονάδων καὶ τῆς συνερ-

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

ΤΟ ΤΕΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΟ ΠΕΖΙΚΟ, μὲ τὴν προστασία τῶν ἁρμάτων μας, ἐφορμᾶ στὰ χαρακώματα τοῦ ἐχθροῦ, ἐκκαθαρίζοντας φωλιὲς μπαζουκιστῶν

Κάθε ΕΣΣΟ ἐκπαιδεύεται κάτω ἀπὸ πραγματικὲς πολεμικὲς συνθῆκες, ὥστε νὰ μπορῆ ν' ἀντιμετωπίση ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα. Μιὰ φωτογραφία ἀπὸ τὴν ἐνεργὸ συμμετοχὴ τοῦ Τεθωρακισμένου Πεζικοῦ μας, εἰς τὴν τελευταία ἄσκηση «Φίλιππος».

γασίας τους μὲ τὸ Πεζικό, τὸ Πυροβολικὸ καὶ τὴν 'Αεροπορία, συνεργασίας ποὺ ἀποτελεῖ καὶ τὴ βασικὴ προϋπόθεση μιᾶς πολεμικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς εἰρήνης.

'Η ὅλη ἐπίδειξη ἐξετελέσθη σὲ ἔδαφος παρεμφερὲς μὲ ἐκεῖνο στὸ ὁποῖο θὰ κληθῆ νὰ δράση ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς σὲ περίπτωση ἀνάγκης, ἔδαφος ὀρεινὸ μὲ λίγες πεδιάδες καὶ ὀροπέδια. 'Απὸ τὴ φύση τοῦ ἐδάφους συνεπῶς τὰ ἀτομικὰ ὅπλα δὲν θὰ ἔχουν τὴν ἀπόδοση ποὺ ἔχουν στὰ πεδινὰ ἐδάφη. Καὶ ἐδῶ ὁ ρόλος τῶν τεθωρακισμένων γίνεται περισσότερο φανερός. 'Η θωράκιση, ἐξ ἄλλου, τοῦ ἅρματος παρέχει ἐπαρκὴ προστασία στὸ θερμικὸ κῦμα, ποὺ προκαλεῖ ἡ ραδιενέργεια ἀπὸ τὶς ἀκτῖνες γ σὲ ἀπόσταση 1.500 μέτρων. Συνεπῶς, τὰ ἅρματα μάχης ὄχι μόνο δὲν καταργοῦνται σὲ περίπτωση συγχρόνου πολέμου, ἀλλὰ ἀντιθέτως καθίστανται μὲ τὰ δεδομένα τῆς ἐδαφικῆς διαμορφώσεως τῆς 'Ελλάδος, τὸ ὅπλον τῆς ἐποχῆς.

Σὲ «σχηματισμὸ μάχης»

Μονάδες ἐλαφρῶν καὶ μέσων ἁρμάτων ποὺ συγκροτοῦν συνολικὰ μιὰ μεραρχία, διεσπαρμένες σὲ κάθε ἐπίκαιρο σημεῖο τῆς χώρας καὶ σ' ὅλη τὴν ἔκταση τοῦ ἐδάφους τῆς Βορείου 'Ελλάδος, ἰσχυρές, εὐκίνητες καὶ μὲ σύγχρονη ὀργάνωση καὶ ὁπλισμό, μαζὶ μὲ τὶς ἔνδεκα μεραρχίες Πεζικοῦ καὶ τὶς δώδεκα μοῖρες τῆς 'Αεροπορίας μας, εἶναι πάντοτε ἕτοιμες νὰ ἀντιμετωπίσουν ἀποτελεσματικὰ κάθε ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας. Παράλληλα, τὸ Βασιλικὸ Ναυτικὸ καλύπτει μὲ τὴ διάρθρωση καὶ ἰσχύ του τὴν ἀσφάλεια τῶν νήσων καὶ τῶν θαλασσίων ἐπικοινωνιῶν.

'Αξίζει μὲ τὴν εὐκαιρία νὰ ὑπομνησθῆ ὅτι ἡ 'Ελλὰς διατηρεῖ σήμερα σὲ «σχηματισμὸ μάχης», στὰ τρία Ὅπλα, ἑκατὸ περίπου χιλιάδες ἄνδρες.

Οἱ ἑλληνικὲς ἔνοπλες δυνάμεις εἶναι ἐκπαιδευμένες γιὰ πόλεμο «συμβατικῶν ὅπλων» καὶ μολονότι ἡ διάταξή τους ἔχει γίνει μέσα στὰ πλαίσια τοῦ NATO, ὥστε νὰ εἶναι σὲ θέση ν' ἀντιμετωπίσουν ὁποιαδήποτε ἐξωτερικὴ ἐπίθεση, παράλληλα ἔχει προβλεφθῆ τὸ ἐνδεχόμενο ἀντιμετωπίσεως ἐπιθέσεως καὶ ἀπὸ «σύμμαχον χώραν».

'Οπωσδήποτε, σὲ περίπτωση κινητοποιήσεως, οἱ μονάδες ποὺ ἀναφέραμε, θ' ἀποτελέσουν τὰ «πλαίσια» γιὰ τὴν ἔνταξη τῶν ἐπιστράτων, ὁπότε ἡ μαχητικὴ ἱκανότης τῆς χώρας, φυσικά, θὰ πολλαπλασιασθῆ.

ΝΙΚ. ΚΑΤΣΑΡΟΣ

ΕΝΑΣ ΘΕΟΣ ΤΟ ΞΕΡΕΙ - ΕΝΑΣ ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΘΕΟΣ - ΑΝ Η ΩΡΑΙΑ, ΠΡΟΣΧΑΡΗ ΚΑΙ ΑΝΕΠΙΤΗΔΕΥΤΗ ΣΥΛΒΙΑ ΚΑΖΑΜΠΛΑΝΚΑ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΜΠΕΓΚΟΥΜ ΤΩΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΙΣΜΑΗΛΙΤΩΝ

Η ΕΚΛΕΚΤΗ ΕΝΟΣ ΕΠΙΓΕΙΟΥ ΘΕΟΥ

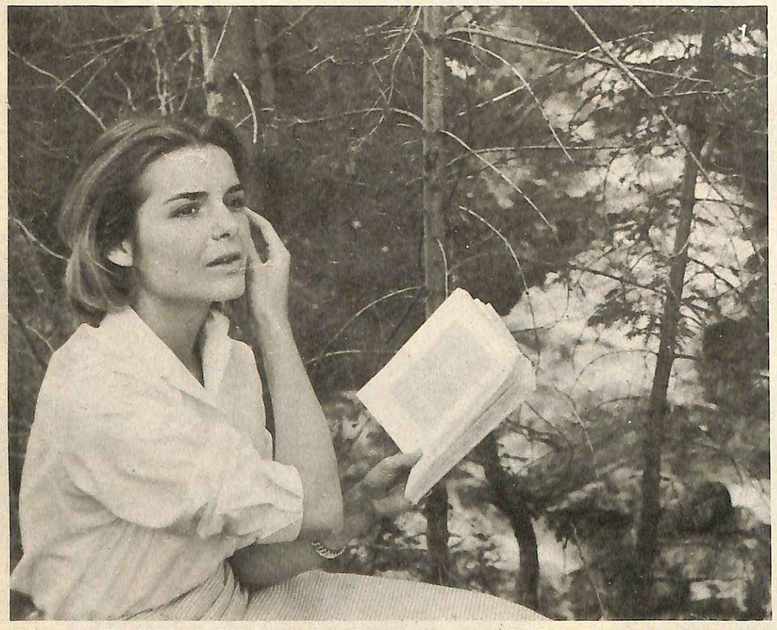

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΓΚΣΤΑΑΤ ΕΧΕΙ ΙΔΕΩΔΕΙΣ ΕΞΟΧΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΛΕΤΗΣΗ ΚΑΝΕΙΣ ΜΕ ΗΣΥΧΙΑ

Εδῶ καὶ λίγες μέρες, ὁ Καρίμ, ὁ νεαρὸς Ἀγᾶ Χάν, ὁ «ζωντανὸς θεὸς» πολλῶν ἑκατομμυρίων Ἰσμαηλιτῶν, ἔφτασε στὸ παρισινὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Ὀρλύ. Χωρὶς νὰ φύγη ἀπὸ ἐκεῖ, εἰδοποίησε νὰ ἔρθη ὁ ἀντιπρόσωπος ἑνὸς μεγάλου κοσμηματοπώλου τῆς Ρὺ ντὲ λὰ Παί. Ἐκεῖνος ἔφερε μαζύ του πολλὰ κοσμήματα κι ὁ Καρὶμ τὸν ρώτησε, δείχνοντας ἀρκετὰ ἀπ' αὐτά, ἂν θὰ ταίριαζαν γιὰ μιὰ νέα κοπέλα. Ὁ ἴδιος δὲν φοράει κανένα δαχτυλίδι...

Αὐτὴ ἡ συνδιάλεξη ἔγινε μακρυὰ ἀπὸ τ' ἀδιάκριτα βλέμματα, σ' ἕνα ἰδιαίτερο σαλόνι τοῦ ἀεροδρομίου καὶ τέλειωσε λίγα λεπτὰ πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπιβίβαση τοῦ Καρὶμ στὸ ἀεροπλάνο γιὰ τὴ Γενεύη. Ποιά ἦταν ἡ αἰτία τῆς ἐκλογῆς τῶν κοσμημάτων;

Ἡ εἰκόνα μιᾶς κοπέλας πολὺ ξανθῆς, πολὺ ἀγνῆς, ποὺ θὰ εἶναι ἴσως ἡ αὐριανὴ Μπεγκούμ. Τῆς 17χρονης Σύλβια Καζαμπλάνκας, κόρης ἑνὸς Μεξικανοῦ ἑκατομμυριούχου, ποὺ συνεχίζει σήμερα τὶς σπουδές της στὴν ἑλβετικὴ πόλη Γκστάατ, οἰκότροφη στὴ σχολὴ Μοντεφῖνο.

Κάθε Κυριακή, ἡ Σύλβια «τὸ σκάζει», μὲ τὸ ποδήλατο, στὶς γύρω ἐξοχές, καὶ συναντᾶ τὸν Καρίμ, ποὺ τὴν περιμένει μὲ ἀνυπομονησία.

Ἡ μητέρα τοῦ Καρίμ, ἡ πριγκίπισσα Τζόαν, καὶ τ' ἀδέλφια τῆς Σύλβια προσπαθοῦν νὰ παρακολουθοῦν τὸ νεαρὸ ζευγάρι καὶ νὰ τὸ συνοδεύουν παντοῦ, γιὰ τὰ μάτια τοῦ κόσμου. Μὰ ὁ ἔρωτας εἶναι πολὺ ἐπινοητικός καί, μὲ τὸ πρόσχημα μιᾶς χαρούμενης ἐκδρομῆς, μιᾶς βόλτας μὲ τὸ ποδήλατο, ἡ Σύλβια κατορθώνει νὰ μένη μερικὲς ὧρες μόνη της μὲ τὸν ἀγαπημένο της.

Θὰ γίνη, ἄραγε, Μπεγκούμ; Ὁ Θεὸς τὸ ξέρει —καὶ συγκεκριμένα, ὁ ζωντανὸς θεὸς τῶν Ἰσμαηλιτῶν... ■■■

Η ΣΥΛΒΙΑ ΛΑΤΡΕΥΕΙ ΤΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟ. ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΤΗΣ...

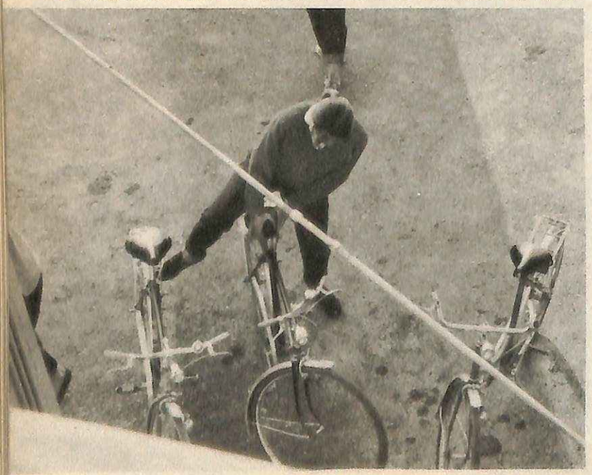

.ΣΠΟΡ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΣΟ ΠΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΝΑΝΤΑ ΤΟΝ ΚΑΡΙΜ

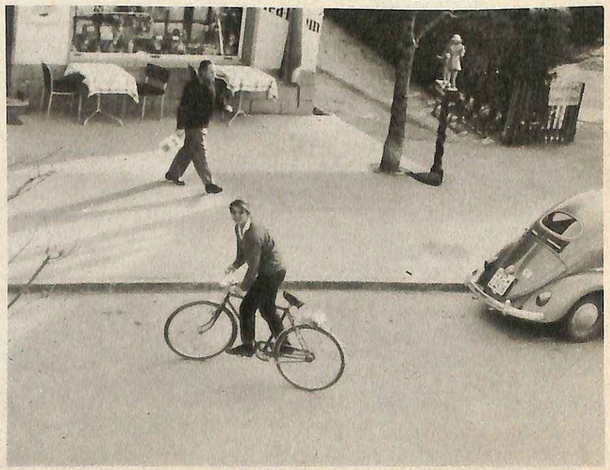

Ο ΑΝΕΜΟΣ ΑΝΑΡΡΙΠΙΖΕΙ τὰ ξανθά της μαλλιὰ πάνω στὸ ὡραῖο της πρόσωπο. Ἐπιτέλους κατάφερε νὰ ξεγλιστρήση ἀπὸ τ' ἀδιάκριτα βλέμματα τοῦ κόσμου καὶ νὰ μείνη λίγο μόνη μὲ τὶς ὀνειροπολήσεις καὶ τὸ βιβλίο της. Ἂν, φυσικά, παρουσιασθῆ μπροστά της καὶ ὁ Καρίμ, τόσο τὸ καλύτερο. Κανεὶς δὲν θὰ μπορέση στὴν περίπτωση αὐτὴ νὰ πῆ τίποτε. Ἡ συνάντηση ἦταν ἀπολύτως «τυχαία».

(Φωτ. Dalmas)

Τὸ ἑπόμενο θῦμα

Μυθιστόρημα τοῦ ΤΖΩΝ ΝΤΙΚΣΟΝ ΚΑΡΡ

12

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

'Ο Ντὶκ Μάρχαμ κ' ἡ Λέσλυ Γκράντ ἀναγγέλλουν, κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς φιλανθρωπικοῦ γκάρντεν-πάρτυ στὸ κτῆμα τοῦ λόρδου Ἔϊς, πὼς πρόκειται νὰ παντρευτοῦν. 'Ο ταγματάρχης Πράϊς, ποὺ τοῦ ἔχουν ἀναθέσει τὴν παράγκα τῆς σκοποβολῆς, ἀποκαλύπτει στὸν Ντὶκ ὅτι ὁ «χειρομάντης», ποὺ βρίσκεται σὲ μιὰ σκηνὴ μὲ ἄσπρες καὶ κόκκινες ρίγες, εἶναι ὁ σὲρ Χάρβεϋ Τζίλμαν, διάσημος ἐγκληματολόγος τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. 'Αργότερα ὁ Μάρχαμ συναντᾶ τὸν σὲρ Χάρβεϋ, ποὺ τοῦ ἀποκαλύπτει ὅτι ἡ μνηστή του Λέσλυ ἐδηλητηρίασε τοὺς δυὸ της ἄντρες κ' ἕνα μνηστῆρα της. Καὶ τὰ τρία θύματα εἶχαν πεθάνει ἀπὸ μιὰ ἔνεση ὑδροκυανίου καὶ βρέθηκαν κλειδωμένα στὰ δωμάτιά τους, κατὰ τρόπο ποὺ νὰ δημιουργῆ τὴν ἐντύπωση αὐτοκτονίας. Τὸ ἴδιο πρωΐ, κατὰ τὰ ξημερώματα, ὁ Ντὶκ παίρνει ἕνα τηλεφώνημα ποὺ τὸν καλεῖ ψιθυριστὰ στὴν ἔπαυλη ὅπου βρίσκεται ὁ σὲρ Χάρβεϋ. Πηγαίνει ἐκεῖ καὶ βλέπει τὸ σαλόνι φωτισμένο. "Ενας ἐλαφρὸς ἦχος σὰν μετάλλου τὸν κάνει νὰ στρέψῃ τὰ μάτια του πρὸς τ' ἀριστερά. Βλέπει στὸν μανδρότοιχο ἕνα τουφέκι ποὺ ἐκπυροσκοροτεῖ καὶ κάνει μιὰ τρῦπα στὸ τζάμι τοῦ σαλονιοῦ. Μαζὺ μὲ τὴν Σύνθια Ντριοῦ — μιὰ νέα ποὺ εἶχε ἐγκαταλείψει χάριν τῆς Λέσλυ καὶ ποὺ βρίσκεται τυχαία ἐκεῖ — ὁ Ντὶκ ἀνακαλύπτει πὼς ὁ σὲρ Χάρβεϋ εἶναι νεκρός μέσα στὸ κλειδωμένο σαλόνι — ὄχι ὅμως ἀπ' τὴ σφαῖρα τοῦ τουφεκιοῦ, ἀλλ' ἀπὸ μιὰ ἔνεση ὑδροκυανίου, ποὺ φαίνεται νὰ ἔκανε ὁ ἴδιος. Τὸ πρωΐ τῆς ἑπομένης, ὁ Ντὶκ, μὲ τὸν διευθυντὴ τῆς τοπικῆς τραπέζης "Ερνσω, μπαίνουν στὸ δωμάτιο ὅπου βρίσκεται τὸ πτῶμα τοῦ σὲρ Χάρβεϋ, γιὰ νὰ ἐξετάσῃ ὁ "Ερνσω τὸ τουφέκι ποὺ βρέθηκε κοντὰ στὸ μανδρότοιχο καὶ ποὺ ἀνῆκε σ' αὐτόν. Σὲ λίγο φθάνει ἀπ' τὸ Λονδίνο ὁ ντετέκτιβ δρ Γεδεὼν Φέλλ, ποὺ τὸν εἰδοποίησε ὁ γιατρὸς δρ Μίντλσουορθ. 'Ο δρ Φέλλ ἀποκαλύπτει στὸν Ντὶκ πὼς ὁ νεκρὸς δὲν εἶναι ὁ σὲρ Χάρβεϋ Τζίλμαν, ἀλλὰ κάποιος ποὺ πῆρε τὴ θέση του, ἄγνωστο γιὰ ποιὸ σκοπό. Τὴ ἱστορία γιὰ τοὺς προηγούμενους συζύγους καὶ τὰ ἐγκλήματα τὴς Λέσλυ ἦταν καθαρὸ πλέγμα τῆς φαντασίας αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 'Ο Μίντλσουορθ τὸν εἶχε ὑποψιαστῆ πρῶτος, γιατὶ κάποια στιγμὴ εἶχε μιλήσει γιὰ τὶς ἑβδὸ κοιλότητες τῆς καρδιᾶς, ἐνῶ ὁ σὲρ Χαρβεϋ, σὰν ἐπιστήμων ποὺ ἦταν, θἄξερε πὼς ἡ καρδιὰ ἔχει τέσσερις κοιλότητες. 'Ενῶ ὁ Ντὶκ βρίσκεται στὸ σπίτι τῆς Λέσλυ, ὅπου βρῆκε ἀναίσθητη καὶ τυπωμένη μπροστά σ' ἕνα ἀνοιγμένο ἀλλὰ ἄδειο χρηματοκιβώτιο τὴν Σύνθια, ὁ Μίντλσουορθ τοῦ τηλεφωνεῖ νὰ πάῃ στοῦ λόρδου "Ἔϊς καὶ τοῦ λέει πὼς ἔμαθαν τὴν ταυτότητα τοῦ νεκροῦ. "Ηταν "Ενας ἀπατεών, ποὺ ὀνομαζόταν Σὰμ ντὲ Βίλλα καὶ πού, μαθαίνοντας ὅτι ἡ Λέλυ Γκράντ εἶχε στὴν κατοχή της, ἀπ' τὴν μητέρα της, ἐρωμένη τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ λόρδου "Ἔϊς, τέσσερα θαρύτιμα κοσμήματα μὲ τὸ οἰκόσημο τῶν "Ἔϊς, σκηνοθέτησε ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία γιὰ νὰ κάνῃ τὸν Ντὶκ νὰ μάθῃ τὶ περιεῖχε τὸ χρηματοκιβώτιο τῆς Λέσλυ καὶ, ἀκούγοντας τὸν συνδυασμὸ ποὺ τὸ ἄνοιγε, νὰ τὰ κλέψῃ καὶ νὰ φύγῃ.

Ἡ φωνὴ τοῦ Χαντλεϋ ἔγινε σιὸ ἤπια:

—Καταλαβαίνω, κύριε Μάρχαμ, καταλαύτνω! (Χαμογέλασε, σὰ νὰ εἶχε ἐπίγνωση πὼς εἶχε προχωρήσει ἴσως πολύ). Μὰ πρέπει νὰ πιστέψετε πὼς αὐτοῦ τοῦ εἴδους οἱ ἄνθρωποι χρησιμοποιοῦν τὰ πάντα, κάθε ὄπλο ποὺ βρίσκεται στὴ διάθεσή τους, ὅταν νομίζουν πὼς αὐτὸ μπορεῖ νὰ τοὺς ἀποφέρῃ χρήματα! Τὸ γκάρντεν-πάρτυ τοὔδωσε μιὰ οὐρανοκατέβατη εὐκαιρία νὰ ἀναστατώσῃ τὴν μὶς Γκράντ, καθὼς ἐπίσης καὶ σᾶς, γιὰ νὰ προετοιμάσῃ καλύτερα τὴν ἐκτέλεση τοῦ σχεδίου του.

—Τὶ ἀκριβῶς τῆς εἴπε;

'Ο Χάντλεϋ τὸν κοίταξε μὲ τὸ φιλικὸ του χαμόγελο.

—Δὲν μπορεῖτε νὰ τὸ μαντέψετε, κύριε Μάρχαμ;

—Τὴν ἄφησε μήπως νὰ καταλάβῃ, ἔκανε ὁ Ντίκ, πὼς αὐτὸς, ὁ μεγάλος χειρομάντης, ἤξερε τὰ πάντα γιὰ τὴν περασμένη ζωή της; Καὶ γιὰ τὴ ζωὴ τῆς μητέρας της;

—Αὐτὸ εἶναι! "Ηταν βέβαιος, βλέπετε, πὼς δὲν θὰ σᾶς ἔλεγε τίποτα, πὼς δὲν μποροῦσε νὰ σᾶς πῇ τίποτα—τουλάχιστον προσωρινά... 'Ο Σὰμ ἦταν μεγάλος ψυχολόγος!

—Μεγάλος ψυχολόγος, ναί...

—"Ετσι, τόνισε ὁ Χάντλεϋ, βρεθήκατε σὲ μιὰ ψυχικὴ κατάσταση, ποὺ ἦταν εὔκολο νὰ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ ὑπαινιγμοὺς γιὰ ἀκόμα τρομερώτερα μυστικά... "Ω, ναί! Δέν μποροῦσε νὰ προβλέψῃ τὸ ἀτύχημα τῆς ἐκπυροσκροτήσεως ἐκείνου τοῦ κυνηγετικοῦ ὅπλου, στὸ γκάρντεν-πάρτυ... Μὰ τὸ χρησιμοποίησε κι' αὐτὸ, μὲ θαυμάσια ἀποτελέσματα... Δὲν νομίζω ὅτι ὑπάρχει τίποτ' ἄλλο, κύριε Μάρχαμ. Σᾶς τὰ εἶπα ὅλα, τουλάχιστον τὰ κυριώτερα... 'Ολόκληρο τὸ παιχνίδι του, ἡ ἱστορία γιὰ τὴν τρομερὴ δηλητηριάστρια καὶ τὸ ἡμερολόγιο ἢ τὸ δηλητήριο ποὺ πρέπει νἄταν κρυμμένο στὸ χρηματοκιβώτιο, πιανοηθῆκε ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο γιὰ νὰ προκαλέσῃ τὸ ἄνοιγμα αὐτοῦ τοῦ χρηματοκιβωτίου. Καὶ πῶς θὰ τὸ κατώρθωνε αὐτό; "Ηταν εὐκολώτατο! Σᾶς εἶπε, ἂν κρίνω ἀπ' ὅσα μοῦ διηγήθηκε ὁ δρ Φέλλ, πὼς ἤθελε νὰ παρίσταται ἀ θ έ α τ ο ς στὸ γεῦμα σας μὲ τὴν μὶς Γκράντ... Καὶ πὼς εἶχε μεγάλη περιέργεια νὰ ἰδῇ τὶ ὑπῆρχε μέσα στὸ χρηματοκιβώτιο, ἔ;

—Μάλιστα.

—Καὶ πῶς θὰ σᾶς ἔδινε τὶς «τελικές ὁδηγίες» του τ' ἄλλο πρωΐ.

—Ναί. Αὐτὰ τὰ λόγια χρησιμοποίησε.

'Ο Χάντλεϋ ὕψωσε καὶ πάλι τοὺς ὤμους.

—"Επρεπε νὰ βρῆτε τὸν συνδυασμὸ τῶν γραμμάτων ποὺ ἀνοίγουν τὸ χρηματοκιβώτιο γιὰ λογαριασμό του, ἔκανε ὁ ἐπιθεωρητής. Θὰ σᾶς τόλεγε σήμερα τὸ πρωΐ, ἂν ζοῦσε...

—Γιὰ σταθῆτε! Νομίζετε πὼς ἡ Λέσλυ θά...

—"Αν θὰ σᾶς ἔδινε τὸ συνδυασμό; Ξέρετε πολὺ καλὰ πὼς θὰ τὄκανε ἂν τὴν πιέζατε! Εἶχε ἄλλωστε ὀπωσδήποτε σκοπὸ νὰ σᾶς τὰ πῇ ὅλα σ' αὐτὸ τὸ γεῦμα ποὺ εἶχε σχεδιάσει γι' ἀπόψε.

('Ο Ντὶκ θυμήθηκε μερικὰ λόγια, ποὺ ἡ Λέσλυ τοῦ εἶχε πῇ χτές τὸ δράδυ, στὸ σπίτι της: «Θέλω νὰ εἶναι ὅλα τέλεια αὔριο... Γιατὶ ἔχω κάτι νὰ σοῦ πῶ... Καὶ θέλω κάτι νὰ σοῦ δείξω».)

—Μὰ θά πιστεύατε ἄραγε ὅ τ ι δ ή π ο τ ε ἀπ' ὅσα θὰ σᾶς ἔλεγε σ' αὐτὸ τὸ γεῦμα; συνέχισε ὁ Χάντλεϋ.

—'Ομολογῶ ὅτι ὄχι.

('Ο Ντὶκ ἦταν εὐχαριστημένος ποὺ ἡ Λέσλυ δὲν ἦταν μπροστά, αὐτὴ τὴ στιγμή.)

—Θἄπρεπε νὰ βρῆτε αὐτὸ τὸ συνδυασμό, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς σημερινῆς ἡμέρας. Καί, ἐνῶ θὰ τρώγατε ἀπόψε μὲ τὴν μὶς Γκράντ, ὁ Σὰμ θὰ ἄδειαζε τὸ χρηματοκιβώτιο καὶ θὰ ἐξαφανίζοταν ἤσυχα-ἤσυχα. Αὐτὸ εἶναι ὅλο, κ. Μάρχαμ. Μόνο πού...

—Μόνο πού, ἐπενέβη ὁ δρ Φέλλ, κάποιος τὸν δολοφόνησε!

'Ο Χάντλεϋ διαμαρτυρήθηκε.

—Σταθῆτε, Φέλλ! Δὲν μποροῦμε νἄμαστε βέβαιοι πὼς ἦταν ἔγκλημα. Τουλάχιστον πρὸς τὸ παρόν...

—"Ω, ἀγαπητέ μου! Μὰ ἐσεῖς λοιπόν, τὶ νομίζετε;

14

Τὰ λόγια του εἶχαν κάτι τὸ ἀνατριχιαστικό.

—Νομίζω πὼς μποροῦ τώρα, πετάχτηκε ὁ λόρδος "Ἔϊς, ν' ἀπαντήσω σὲ μιὰ ἀπ' τὶς ἐρωτήσεις σας.

'Ο Χάντλεϋ κι' ὁ δρ Φέλλ, ξαφνιασμένοι, γύρισαν καὶ τὸν κοίταξαν. 'Ο λόρδος "Ἔϊς, ποὺ ζύγιζε στὸ χέρι του τὸ χρυσὸ νόμισμα μὲ τὰ ρουμπίνια, ἔκανε μιὰ γκριμάτσα, ποὺ ἔμοιαζε σὰ νἄθελε νὰ τοὺς προειδοποιήσῃ νὰ μὴν περιμένουν πάρα πολλά:

—Μὲ ρωτούσατε πρὸ ὀλίγου, εἶπε, ἂν αὐτὸς ὁ ἀπατεώνας γυρολόγος ἐπισκέφθηκε κι' ἄλλα σπίτια ἐκτὸς ἀπ' τὸ δικό μου. Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι πολὺ σπουδαῖο, μὰ μπορῶ νὰ σᾶς ἀπαντήσω. Δὲν ἐπισκέφθηκε ἄλλους. Τὸ εἶχα ἐξακριβώσει, γιατὶ πῆρα πληροφορίες γι' αὐτόν.

—"Ωστε ἔτσι! ψιθύρισε ὁ δρ Φέλλ. "Ωστε ἔτσι!

'Ο Χάντλεϋ τὸν κοίταξε μὲ περιέργεια, ἀλλὰ δὲν εἶπε τίποτα.

—Μὰ εἶναι βέβαιο, ἀγαστητοί μου κύριοι! διαμαρτυρήθηκε ὁ λόρδος "Ἔϊς; ἀκουμπώντας στὸ τραπέζι τὸ χρυσὸ πεῤλάμπο. 'Αλλ' ἄς εἶναι!... "Ακουσα νὰ χρησιμοποιῆτε ἄν δὲν κάνω λάθος τὴ λέξη δολοφονία;

—Ναί, ἐγὼ τὴ χρησιμοποίησα, τὸν διαβεβαίωσε ὁ δρ Φέλλ.

—"Οσο γιὰ μένα, δὲν ξέρω πολλὰ σχετικὰ μὲ τέτια ζητήματα, ἔκανε ὁ λόρδος "Ἔϊς, ἂν κ' ἔχω διαβάσει μυθιστορήματα γιὰ μυστηριώδεις θανάτους σέ παλιά, προγονικὰ σπίτια... "Αν κατάλαβα καλά, αὐτὸς ὁ ντὲ Βίλλα πέθανε δηλητηριασμένος σ' ἕνα δωμάτιο ποὺ οἱ πόρτες καὶ τὰ παράθυρά του ἦταν κλεισμένα ἀπὸ μέσα...

—Ναί, συμφώνησε ὁ δρ. Φέλλ. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἐπαναλάβω ὅτι κέντρο ὁλόκληρης αὐτῆς τῆς ἱστορίας φαίνεται νὰ ἦταν ἡ μὶς Λέσλυ Γκράντ.

—Σταθῆτε ἕνα λεπτό, παρακαλῶ! φώναξε ὁ Ντὶκ, γυρίζοντας πρὸς τὸν λόρδο "Ἔϊς. Λέτε, κύριε, ὅτι ἡ Λέσλυ ἦρθε τὸ πρωΐ ἐδῶ, σᾶς πέταξε αὐτὰ τὰ κοσμήματα καὶ σᾶς εἶπε αὐτὴ τὴν ἱστορία γιὰ τὴ μητέρα της, δὲν εἶν' ἔτσι;

—Ναί... Πρὸς μεγάλη μου στενοχώρια, ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω..

—Γιατὶ τὄκανε, κύριε;

'Ο λόρδος "Ἔϊς φάνηκε ξαφνιασμένος.

Γιατὶ φαίνεται πὼς ἡ νεαρὴ Σύνθια Ντριοῦ πῆγε καὶ τὴν ἐβρῆκε καὶ τὴν κατηγόρησε ὡς δηλητηριάστρια.

"Η Λέσλυ μπῆκε στὸ δωμάτιο ἐκείνη τὴ στιγμή, κλείνοντας ἀπαλὰ τὴν πόρτα πίσω της. "Αν καὶ ἐξωτερικὰ ψύχραιμη, ἦταν φανερὸ πὼς ἔβαζε δύναμη γιὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ αὐτὴ τὴ συνάντηση. Στάθηκε μπροστὰ στὰ παράθυρα, μὲ τὴν πλάτη πρὸς τὸ φῶς, καὶ τοὺς κοίταξε ὅλους.

—Εἶναι προτιμότερο, εἶπε, νὰ μ' ἀφήσετε ἐμένα ν' ἀπαντήσω σ, αὐτό. "Αν καὶ σιχαίνομαι νὰ μιλῶ γι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεση!

"Ενα μικρὸ χαμόγελο, τὸ χαμόγελο ποὺ ὁ Ντὶκ Μάρχαμ εὕρισκε τόσο ἀκατανόητο, ἐμφανίστηκε γύρω ἀπ' τὰ χείλη της καὶ χάθηκε πάλι, καθὼς τὸ πρόσωπό της πῆρε ἀνήσυχη ἔκφραση.

—"Ακουσε, Ντίκ, πρόσεσε. Θὰ... θὰ μιλήσω μαζύ σου γιὰ ὅλ' αὐτὰ ἀργότερα... 'Αλλὰ ἦταν κάτι φοβερὸ γιὰ μένα...

—Πρόκειται γιὰ τὴ Σύνθια;

—Ναί! "Ηρθε στὸ δωμάτιό μου σήμερα τὸ πρωΐ. 'Ο Θεὸς ξέρει πῶς βρέθηκε ἐκεῖ μέσα, μὰ προσπαθοῦσε ν' ἀνοίξῃ τὸ χρηματοκιβώτιο.

—Χμ... ἔμαθα γι' αὐτό...

Τὰ μπράτσα τῆς Λέσλυ ἦταν ὁλόϊσια πλάϊ στὸ σῶμα της, καὶ τὸ στῆθος της φούσκωνε ἀπ' τὴ συγκίνηση.

—'Η Σύνθια μοῦ εἶπε: «Θέλω νὰ μάθω τὶ ὑπάρχει σ' αὐτὸ τὸ χρηματοκιβώτιο! Κ' ἐννοῶ νὰ τὸ μάθω πρὶν φύγω ἀπὸ δῶ!» Τὴ ρώτησα γιὰ ποιὸ πρᾶγμα μιλοῦσε καὶ μοῦ ἀπάντησε: «Ἐκεῖ μέσα λοιπὸν κρύβεις τὸ δηλητήριο; Τὸ δηλητήριο ποὺ χρησιμοποίησες ἐναντίον τῶν τριῶν ἀνδρῶν ποὺ σέ εἶχαν ἀγαστήσει πρὶν ἀπ' τὸν Ντίκ;»... Φαντάζεστε τὴν κατάπληξή μου!

Αὐτὴν τὴν τελευταία φράση τὴ φώναξε ἡ Λέσλυ μὲ ἀπόγνωση, κάνοντας μιὰ ζωηρὴ χειρονομία.

—Μὴ συγχύζεσαι τώρα, Λέσλυ...

—Εἶχα σκεφτῆ πολλὲς φορές, συνέχισε ἐκείνη, πὼς τὸ χωριὸ πρέπει νἄλεγε, ἢ τουλάχιστον νὰ φανταζόταν, τρομερὰ πράγματα γιὰ μένα! 'Αλλὰ οὔτε στὰ χειρότερα δνειρά μου δὲν εἶχα φαντασθῆ πὼς θἄταν κάτι τ έ τ ο ι ο ! 'Ιδίως μάλιστα μὲ ξάφνιασαν αὐτὰ ποὺ εἶπε ἔπειτα, πὼς δηλαδὴ ὁ Ντὶκ τἄξερε ὅλα καὶ πὼς ἡ ἀστυνομία θαρχόταν νὰ μὲ πιάσῃ ἐπειδὴ εἶχα δηλητήριο ἢ κάτι τέτιο κρυμμένο σ' αὐτὸ τὸ χρηματοκιβώτιο... Κόντεψα... κόντεψα νὰ τρελλοθῶ!

—Μιὰ στιγμή... Τὴ χτύπησες;

'Η Λέσλυ ἀνοιγόκλεισε τὰ μάτια της:

—"Αν τὴ χτύπησα;

—Μ' ἕναν καθρέπτη τοῦ χειριοῦ, ποὺ βρισκόταν πάνω στὴν τουαλέττα;

—Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ὄχι! (Τὰ καστανὰ της μάτια ἀνοιξαν διάπλατα.) Εἶπε πὼς τὴν χτύπησα:

—Τὶ ἀκριβῶς συνέβη;

—'Η Σύνθια ὥρμησε ἀπάνω μου, αὐτὸ εἶν' ὅλο... Εἶναι πιὸ δυνατὴ ἀπὸ μένα καὶ δὲν ἤξερα τὶ νὰ κάνω. Τὴν ἔστρωξα δυνατά κ' ἐκείνη ἔχασε τὴν ἰσορροπία της κ' ἔπεσε στὰ πόδια τοῦ κρεβατιοῦ.

»"Οταν εἶδα πὼς ἦταν ἐκτὸς μάχης, ἄν καὶ καθόλου σοβαρὰ χτυπημένη... τὴν ἄφησα ἐκεῖ ποὺ βρισκόταν! "Ισως αὐτὸ δὲν ἦταν πολὺ εὐγενικὸ ἐκ μέρους μου, ἀλλὰ κ' ἐσεῖς δὲν θὰ κάνατε τὸ ἴδιο;

—'Εξακολούθησε!

—Συλλογίστηκα: «Αὐτὸ εἶναι πάρα πολύ! Δὲν μπορῶ ν' ἀνεχθῶ πιὰ αὐτὴ τὴν κατάσταση!» "Εβγαλα λοιπὸν τὰ κοσμήματα ἀπ' τὸ χρηματοκιβώτιο, κ' ἔτρεξα ἐδῶ, στὸν λόρδο "Ἔϊς, γιὰ νὰ τοῦ πῶ τὴν πραγματικὴ ἱστορία. 'Ενῶ τὴν διηγόμουν, ἔφτασαν ἐδῶ ὁ δρ... δρ Φέλλ δὲν λέγεσθε;... κ' ὁ ἐπιθεωρητὴς Χάντλεϋ. Σκέφτηκα λοιπὸν πὼς μποροῦσαν νὰ τὰ μάθουν ὅλοι!

'Η Λέσλυ πέρασε τὴ γλῶσσα της πάνω ἀπ' τὰ στεγνά της χείλη.

—"Ενα πρᾶγμα μόνο εἶμαι περίεργη νὰ μάθω, Ντίκ, πρόσθεσε μὲ πολὺ ζωηρὸ τόνο. 'Εσὺ τὰ εἶπες τῆς Σύνθια;

—Τὶ πρᾶγμα νὰ τῆς εἶπα;

—Αὐτὴ σὴν τρομερὴ ἱστορία γιὰ τοὺς τρεῖς συζύγους καί... καὶ τὰ ὑπόλοιπα, ἔκανε ἡ Λέσλυ, κοκκινίζοντας. "Ελεγε καὶ ξανάλεγε: «Ὁ Ντὶκ τά ξέρει ὅλα!», σὰν τρελλή... Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο ποὺ μ' ἐνδιαφέρει! Εἶπες ἐμπιστευτικὰ στὴν Σύνθια κάτι ποὺ δὲν ἤθελες νὰ τὸ πῇς σ' ἐμένα;

—'Οχι δὲν τῆς εἶπα τίποτα.

—'Ορκίζεσαι πὼς λὲς τὴν ἀλήθεια, Ντίκ; Βρισκόσουν μαζύ της ἐκεῖ πέρα σήμερα τὸ πρωΐ... "Ετσι λέει τουλάχιστον ὁ ταγματάρχης Πράϊς.

—Στὸ λόγο τῆς τιμῆς μου, δὲν εἶπα οὔτε μιὰ λέξη τῆς Σύνθια!

'Η Λέσλυ πέρασε τὸ χέρι της ἀπ' τὸ μέτωπό της.

—Τότε, ποιὸς εἶπε τῆς Σύνθια ὅλη τὴν ἱστορία;

—Αὐτὸ, παρατήρησε ὁ δρ Φέλλ, εἶναι κάτι ποὺ ἐνδιαφέρει ὅλους μας.

Χώνοντας τὸ χέρι του στὴν τσέπη τοῦ παντελονιοῦ του, ὁ δρ Φέλλ ἔβγαλε ἕνα μεγάλο "ωματιστὸ μαντήλι. Σκούπισε τὸ μέτωπό του τόσο δυνατά, ὥστε ἕνα τσουλούφι ἀπ' τὰ γκρίζα μαλλιά του ἔπεσε πάνω στὸ ἕνα του μάτι. "Επειτα, παίρνοντας μιὰ ἀνακριτικὴ ἔκφραση ποὺ ἔκανε τὸν Χάντλεϋ ν' ἀνασκιρτήσῃ, ἔδειξε τὴν καρέκλα ποὺ βρισκόταν ἀπ' τὸ ἄλλο μέρος τοῦ γραφείου τοῦ λόρδου "Ἔϊς.

—Καθῆστε, ἀγαπητή μου, εἶπε στὴ Λέσλυ.

'Η Λέσλυ ὑπάκουσε.

—Θἄθελα νὰ σᾶς ρωτήσω, ἔκανε ὁ δρ Φέλλ, ἂν ἔχετε, σὲ τοῦτο τὸ χωριό, κανέναν πολὺ θανάσιμο ἐχθρό.

"Εγινε σιωπή.

—Αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον! φώναξε ἡ Λέσλυ.

—Λοιπόν, εἶπε ὁ δρ Φέλλ, ξαναβάζοντας τὸ μαντήλι στὴν τσέπη του, ἂς ἐξετάσωμε τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα. 'Ο Σὰμ ντὲ Βίλλα—αἰωνία του ἡ μνήμη!— ἦρθε στὸ Σὶξ "Ἔϊσις σὰν ξένος. Δὲν εἶχε, καθὼς φαίνεται—ὁ δρ Φέλλ δίστασε ἐλαφρὰ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο—καμμιὰ σχέση μὲ κανένα σ' αὐτὸ τὸ χωριό. Συμφωνεῖτε, Χάντλεϋ;

—Ἀπ' ὅ,τι ξέρομε ὥς αὐτὴ τὴ στιγμή, ἔτσι εἶναι.

—'Επομένως ὁ Σὰμ δὲν ἔπεσε θῦμα τῆς δολοφονίας ἐπειδὴ ἦταν ὁ Σὰμ, ἀλλὰ γιὰ κάποιον ἄλλο λόγο.

—"Αν ἦταν δολοφονία, εἶπε γρήγορα ὁ Χάντλεϋ.

—"Αν ἦταν δολοφονία, ἔστω... Εἶναι λοιπὸν ἀναπόφευκτο, ὅπως συμφωνήσαμε τὸ πρωΐ, νὰ θεωρήσῃ κανεὶς αὐτὴ τὴν πραγματοποίηση ἑνὸς φανταστικοῦ ἐγκλήματος—ὑποδρία σύριγγα, πρωσσικὸ ὄξύ, κλειδωμένες πόρτες καὶ κλειστὰ παράθυρα—σὰν μιὰ ἐσκεμμένη ἀπόπειρα ν' ἀποδοθῇ τὸ ἔγκλημα στὴν Λέσλυ Γκράντ, ποὺ κάτοικος τὴ νόμιζε φόνισσα. 'Αλλιῶς τὸ ἔγκλημα δὲν ἔχει νόημα.

—Μὰ... ἄρχισε ὁ Χάντλεϋ.

—'Εσεῖς, τὸν ρώτησε ὁ δρ Φέλλ εὐγενικά, ἀλλὰ σταθερά, βλέπετε κανένα ἄλλο νόημα;

'Ο Χάντλεϋ κουδούνησε τὰ νομίσματα ποὺ εἶχε στὴν τσέπη του καὶ δὲν ἀπάντησε.

—Συνεπῶς, ἐξακολούθησε ὁ δρ Φέλλ, κοτάζοντας τὴ Λέσλυ, πρέπει ν' ἀντιμετωπίσωμε τὸ ἐρώτημα: 'Τπάρχει κανεὶς ποὺ σᾶς μισεῖ ὥστε νὰ θέλῃ νὰ σᾶς δῇ νὰ κατηγορῆσθε γιὰ φόνο; "Η, γιὰ νὰ θέσωμε τὸ ζήτημα σὲ εὐρύτερη βάση, ὑ-

→

"Ολες οἱ μεγαλύτερες μάρκες καλλυντικῶν καὶ ἀρωμάτων ELISABETH ARDEN, PAYOT HELLEN RUBINSTEIN, AYER.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ γνωρίζομεν ὑμῖν ὁτι τὰ γνήσια Γαλλικὰ ἀρώματα πωλοῦνται καὶ χῦμα μὲ τὸ γραμμάριον.

MA GRIFFE, ARPÈGE, SCANDAL, CHALIMAR, MITSOUKO, HEURE BLEUE, TABU, BOLERO, N° 5 CHANEL, SOIR DE PARIS

Δοκιμάσατε τὴν ἀδύναμτον πομφὴν Νο 7 Βαγενᾶ!

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ι. Γ ΒΑΓΕΝΑ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7

Καί ὅταν ξυπνήσῃ θά εἶναι ὡραία...

γιατί γνωρίζει νά διατηρῆ τήν ὁμορφιά της μέ τίς τελευταῖες κατακτήσεις τῆς ἐπιστήμης.

POND'S

ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ - ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ

Μέ τήν POND'S εἶναι βεβαία κάθε γυναῖκα ὅτι θά φαίνεται ὡραιότερη.

Πενήντα χρόνια, τά προϊόντα POND'S ἀποτελοῦν τήν προτίμησι τῶν γυναικῶν ὅλων τῶν πολιτισμένων χωρῶν, γιατί κατασκευάζονται μέ τήν μεγαλύτερη προσοχή καί φημίζονται γιά τήν ἀγνότητα καί τήν ποιότητά τους.

Ἡ βάσις τῆς ὁμορφιᾶς σας εἶναι ἡ POND'S

ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ POND'S. — VANISHING CREAM. Εἰδική γιά τήν προστασία τοῦ δέρματος. Εἶναι κρέμα λευκή καί κάνει καί γιά φυσιολογική, ἀλλά καί γιά λιπαρή ἐπιδερμίδα. Ἡ κρέμα ἡμέρας POND'S μπορεῖ νά χρησιμοποιηθῆ καί ὡς βάσις τοῦ μακιγιάζ καί ὡς μάσκα ὁμορφιᾶς.

ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ POND'S - COLD CREAM. Εἶναι μιά ἀγνή, ἐλαφρά κρέμα, πού εἰσδύει γρήγορα, συστέλλει τούς πόρους καί καθαρίζει τό δέρμα ἐντελῶς. Η ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ POND'S δίνει μιά φυσική λάμψη στό δέρμα, ἀποτέλεσμα τοῦ τέλειου καθαρισμοῦ του.

20 δρχ. τό σωληνάριο.

POND'S ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ

Γενικοί Ἀντιπρόσωποι: ΠΑΝΟΣ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΘΥΜΑ

πάρχει κανείς πού θά κέρδιζε ἄν βρισκόσαστε σέ πολύ ἄσχημη θέση;

Ἡ Λέσλυ τόν κοίταξε μέ ἀπόγνωση:

—Δέν ὑπάρχει κανείς, ἀπάντησε. Ἐκτός—μά αὐτό εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατο!

Ὁ δρ Φέλλ ἔμεινε ἀτάραχος.

—Αὐτό, ἐξακολούθησε, εἶναι τό συμπέρασμα πού βγαίνει ἀπ' τά γεγονότα. Καί τό λογικό ἐπακόλουθο αὐτοῦ τοῦ συμπεράσματος...

—Ὑπάρχει κανένα λογικό ἐπακόλουθο; ρώτησε ὁ Χάντλεϋ.

—Ὡ, ναί. Φαίνεται πολύ καθαρά... (Ὁ δρ Φέλλ κοίταξε τόν Ντίκ.) Ἀκοῦστε, ἀγαπητέ μου. Μέσα στήν ἔξαψη τῆς στιγμῆς, ὅταν βρισκόμαστε στήν ἔπαυλη τοῦ νεκροῦ, λησμόνησα νά σᾶς προειδοποιήσω νάστε πολύ, πολύ διακριτικός! Ὅταν μ' ἀφήσατε τό πρωῒ καί πήγατε νά δῆτε τήν μίς Γκράντ, συναντήσατε τήν μίς Σύνθια Ντριού;

—Ναί.

—Μήπως... χμ... μήπως τήν διαφωτίσατε; Μήπως τῆς εἴπατε ὅτι ἡ μίς Γκράντ δέν ἦταν ἡ κακιά γυναίκα, πού τήν ὑπωπτεύονταν γιά τρεῖς φόνους;

—Ὄχι! Δέν μοῦ εἶπε ὅτι εἶχε ἀκούσει τίποτα γιά τήν Λέσλυ. Ἔτσι λοιπόν, δέν τῆς εἶπα φυσικά, κ' ἐγώ τίποτα.

—Μήπως μιλήσατε σέ κανέναν ἄλλον;

—Ὄχι. Δέν εἶδα κανέναν ἄλλον.

—Μήπως ὁ φίλος σας ὁ δρ Μίντλσουορθ εἶπε σέ κανένα πώς ἡ μίς Γκράντ δέν εἶναι δηλητηριάστρια;

—Ὁ Χιοῦ Μίντλσουορθ, ἀπάντησε ὁ Ντίκ, εἶναι ἕνας πολύ ἐχέμυθος ἄνθρωπος. Εἰδικά γι' αὐτό τό ζήτημα, θά πρεπει νάταν ἀκόμα πιό ἐχέμυθος. Μπορῶ νά στοιχηματίσω πώς δέν θά μίλησε αὐτός.

Ὁ δρ Φέλλ ἔμεινε σκεπτικός γιά λίγο.

—Ἄρα, ἐξακολούθησε, ὑπάρχει γύρω μας ἕνα πρόσωπο πού ἐξακολουθεῖ νά πιστεύη στό μῦθο τοῦ ντέ Βίλλα. Αὐτό τό πρόσωπο σκότωσε τόν Σάμ ντέ Βίλλα, τά κανόνισε ὅλα ὥστε νά ἐνοχοποιηθῆ ἡ Λέσλυ Τσράντ, καί τώρα εἶναι ἐνθουσιασμένος γιά τό κατόρθωμά του. Ἐκτός ἄν δεχτοῦμε τήν ἀπίθανη περίπτωση ὅτι ὁ δολοφόνος εἶναι ὁ φίλος μας, λόρδος Ἔτις...

—Κύριε ἐλέησον! φώναξε ὁ λόρδος Ἔτις.

Κατάπληκτος, ἄφησε νά τοῦ πέση στό τραπέζι τό μαργαριταρένιο κολλιέ πού ἐξέταζε. Τά γκρίζα του μάτια, μέ τά μαῦρα φρύδια πού ὑπερεῖχον σέ ἀντίθεση μέ τά γκρίζα μαλλιά του, φάνηκαν πολύ ἐντονοχωρημένα πίσω ἀπ' τά γυαλιά του. Τό στόμα του ἦταν μισάνοιχτο.

—Αὐτό, κύριε, ἐξήγησε σκυθρωπός ὁ ἐπιθεωρητής Χάντλεϋ, ἦταν πλῶς τά ἐπιθεωρητής Χάντλεϋ, ἦταν ἁπλῶς ἕνα δεῖγμα τῆς περίεργης ἰδέας πού ἔχει ὁ δρ Φέλλ γιά τό χιοῦμορ!

—Α!... Ὥστε ἦταν ἀστεῖο! Ὅμως...

—Ἐκτός ἀπ' αὐτή τήν ἀπίθανη περίπτωση, ἐπανέλαβε ὁ δρ Φέλλ, ὁ πραγματικός δολοφόνος ἐξακολουθεῖ νά πιστεύη στήν ἱστορία τοῦ ντέ Βίλλα. Ἐλᾶτε, λοιπόν, Χάντλεϋ! Χρησιμοποιῆστε τήν ἐξυπνάδα σας! Τό λογικό ἐπακόλουθο εἶναι ὅτι ὁ πραγματικός δολοφόνος πρέπει νά κάνη τι πρᾶγμα;

—Τί;

—Μά διάβολε, φώναξε ὁ δρ Φέλλ, χτυπώντας τό μπαστούνι του στό πάτωμα, πρέπει νά μᾶς δώση μιά λύση!

Ὁ δρ Φέλλ γύρισε καί τούς κοίταξε ὅλους, τόν ἕνα μετά τόν ἄλλο.

—Τό πτῶμα τοῦ Σάμ ντέ Βίλλα, συνέχισε ἐμφαντικά, βρίσκεται σ' ἕνα δωμάτιο κλειδωμένο ἀπό μέσα. Ἡ Λέσλυ Γκράντ, σκέπτεται ὁ δολοφόνος, θά κατηγορηθῆ γι' αὐτό τό ἔγκλημα. Ἀλλά πῶς τό ἔκανε;

»Μήν ξεχνᾶτε πώς αὐτά τά φανταστικά ἐγκλήματα ὑποτίθεται πώς ἔμειναν μυστηριώδη. Ἐσεῖς, ἡ ἀστυνομία, δέν μπορέσατε νά τά ἐξηγήσετε. Πολύ ὡραία! Αὐτή τή φορά ὅμως, ἔπρεπε ὁπωσδήποτε νά βρῆτε τή λύση τοῦ ἐγκλήματος! Ἄν ἡ εὐθύνη πρόκειται ν' ἀποδοθῆ στήν μίς Γκράντ, πρέπει νά μάθωμε πῶς ἔγινε τό ἔγκλημα—ἀλλιῶς θά εἶναι πάλι ἀδύνατο νά τήν περιφάξωμε. Ὁλόκληρο τό σχέδιο τοῦ δολοφόνου ἐναντίον της θά καταρρεύση ἄν δέν ἀποδειχτῆ πῶς ἔγινε ὁ φόνος μέσα στό κλειστό δωμάτιο! Μέ παρακολουθεῖτε τώρα;

Ὁ Ντίκ Μάρκχαμ δίστασε:

—Ὥστε νομίζετε πώς...

—Νομίζω, ἀπάντησε ὁ δρ Φέλλ, πώς θά πάρωμε κάποια πληροφορία, κάποια εἰδοποίηση...

Τό πρόσωπο τοῦ Χάντλεϋ γέμισε ὑποψία:

—Γιά σταθῆτε! ἔκανε. Τί ἦταν ἐκεῖνο πού μέ εἴχατε ρωτήσει πρίν ἀπό λίγο...

Συγκρατήθηκε ὅμως, καθώς ὁ δρ Φέλλ τόν κοίταξε προειδοποιητικά καί ἱκετευτικά συγχρόνως. Ὁ Ντίκ Μάρκχαμ ἀντιλήφθηκε τό ὑλέμμα, καί τό βρῆκε πολύ φανερό καί πολύ ἔντονο. Εἶχε τό δυσάρεστο συναίσθημα πώς ἕνας πόλεμος ἐγκεφάλων διεξαγόταν, κατά κάποιο τρόπο, κάτω ἀπ' τήν ἐπιφάνεια.

—Θέλω νά πῶ, ἐξήγησε ὁ δρ Φέλλ, πώς θά πάρωμε μιά εἰδοποίηση ἀπό κάποιον «φίλο» ἤ καλοθελητή, πού θά κάνη ὑπαινιγμούς, ἤ καί θά ἐκθέτη λεπτομερῶς, πῶς ἔγινε τό κόλπο τοῦ κλειδωμένου δωματίου... Ἡ ἀστυνομία ὑποτίθεται πώς τά βρῆκε σκοῦρα τίς προηγούμενες φορές. Δέν θά πρέπει νά τά ξαναβρῆ σκοῦρα!

—Εἰδοποίηση; Πῶς δηλαδή; ρώτησε ὁ Ντίκ.

—Γιατί ὄχι ἕνα τηλεφώνημα; Πήρατε ἕνα τηλεφώνημα σήμερα τό πρωῒ, πού σᾶς ἐνδιέφερε πάρα πολύ... Ὁ ἀστυνόμος τοῦ Σίξ Ἔτσιζ μπορεῖ νά μᾶς ἔκανε μιά περίληψη τῆς καταθέσεώς σας... Μά θάθελα νά σᾶς ρωτήσω περισσότερα, γιατί...

Ὁ δρ Φέλλ διακόπηκε σέ συλλογισμούς.

Ἡ Λέσλυ διάγκασε τά χεῖλη της.

—Δέν καταλαβαίνω τίποτα ἀπ' αὐτά! ξέσπασε. Μά δέν πιστεύω, γιατί εἶναι πιό ἀπλοῦς ἀπό κάθετι ἄλλο! Δέν εἶναι δυνατόν νά πιστεύετε, δέν εἶναι δυνατόν νά ἐννοῆτε πῶς θά βρισκόταν ἄνθρωπος νά κάνη ἕνα τέτιο πρᾶγμα μόνο καί μόνο γιά νά ρίξη τήν ἐνοχή ἀπάνω μου;

—Χρειάζεται κάποια προσπάθεια γιά νά τό πιστέψη κανείς, δέν βρίσκετε; ρώτησε ὁ δρ Φέλλ, μέ κάποια ἀφηρημάδα. Ναί, χρειάζεται προσπάθεια γιά νά τό πιστέψη κανείς...

—Μά τότε, παρακαλῶ, τί θέλετε νά πῆτε;

—Ἀκριβῶς αὐτό πού θάθελα νά μάθω κ' ἐγώ! ξέσπασε ὁ Χάντλεϋ μέ ἀπόγνωση.

—Πρέπει νά ὁμολογήσω, εἶπε ὁ Ἔτις, πώς αὐτή ἡ μικρή ἱστορία ξεπερνάει καί τή δική μου φαντασία... (Κοίταξε τό ρολόϊ του καί πρόσθεσε εὐγενικά:) Θά μείνετε ὅλοι γιά φαγητό, δέν εἶν' ἔτσι;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ο ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΡΟΚ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΒΡΕΦΟΣ

(Φωτ. Camera Press)

←
Ο ΤΖΕΡΡΥ ΛΗ ΛΟΥΙΣ δήλωσε ὑπερήφανα ὅτι ἡ Κα Μύρα ἡ «γυναίκα» τῶν ὀνείρων του εἶναι ἰδανική σύζυγος

Ἕνας διάσημος τραγουδιστής —καί μάλιστα τραγουδιστής «ρόκ-ἔντ-ρόλλ»— συνήθως προκαλεῖ ὑστερία ἐνθουσιασμοῦ, ὅποτε ἐμφανίζεται στή σκηνή. Δέν συνέβη ὡστόσο τό ἴδιο μέ τό εἴδωλο τῆς ἀμερικανικῆς νεολαίας, τόν Τζέρρυ Λή Λούϊς, ὅταν ἐπισκέφθηκε γιά πρώτη φορά τό Λονδῖνο. Ἡ ἐπίσκεψή του ἔγινε πρίν μερικές ἑβδομάδες.

Ὁ Τζέρρυ ἔφθασε στήν ἀγγλική πρωτεύουσα γιά μιά περιοδεία ἕξη ἑβδομάδων. Τό «σουξέ» προβλεπόταν μοναδικό καί οἱ φωτογραφίες του κατέλαβαν θέσεις σ' ὅλες τίς ἐφημερίδες μεγάλης κυκλοφορίας. Κοντά του εἰκονιζόταν μιά ἀδυνατούλα νέα, ἀρκετά φοβισμένη καί ἄσχημη. Ἡ Μύρα, ἡ τρίτη γυναίκα του, ἡλικίας 15 ἐτῶν —ὅπως δήλωσε ἡ ἴδια στούς φωτορεπόρτερς. Καί τότε, λίγες ὧρες πρίν ἀπό τήν πρώτη ἐμφάνιση τοῦ Τζέρρυ, ξέσπασε ἡ βόμβα. Ἡ Μύρα ἦταν μόνο 13 ἐτῶν καί ὁ Τζέρρυ τήν εἶχε παντρευτῆ 5 μῆνες πρίν πάρη τό διαζύγιο ἀπό τή δεύτερη γυναῖκα του.

Οὔτε τό ἕνα τέταρτο τοῦ θεάτρου, πού θά δινόταν ἡ παράσταση τοῦ Τζέρρυ, δέν γέμισε. Σφυρίγματα, οὐρλιάσματα καί ἀποδοκιμασίες, «ἔξω, πρόστυχε!», ὑποδέχτηκαν τήν ἐμφάνισή του στή σκηνή. Τό εἴδωλο σάστισε κάπως, ἀλλά ἀφάσισε νά προχωρήση στήν ἐκτέλεση τοῦ προγράμματος. Τό πανδαιμόνιο ἀποκορυφώθηκε. Ἔπειτα ἀπό εἴκοσι λεπτά, ὁ Τζέρρυ ἐγκατέλειψε τήν προσπάθεια νά κατευνάση τό ἀγριεμένο κοινό μέ τήν «τέχνη» του. Ἀποσύρθηκε στά παρασκήνια καί ἔφυγε γρήγορα γιά τό «Οὐέστμπουρυ Ὀτέλ», ὅπου κλείστηκε στό δωμάτιό του καί ἑτοίμασε τίς βαλίτσες του, ἐγκαταλείποντας κάθε σκέψη γιά δεύτερη ἐμφάνιση στό κοινό τοῦ Λονδίνου ἤ τῶν ἄλλων ἀγλικῶν πόλεων, ὅπως προέβλεπε τό πρόγραμμα τῆς περιοδείας.

Ὁ Τζέρρυ εἶναι δέν εἶναι εἰκοσιδυό ἐτῶν. Ὁ πρῶτος, ὅμως, γάμος του ἔγινε πρίν ἀπό ἑπτά χρόνια, ὅταν ἔφθασε στήν ὡρίμη ἡλικία τῶν 15 χρόνων. Ἡ γυναίκα του, Ντόροθυ Μπάρτον, ἦταν τρία χρόνια μεγαλύτερή του. Δέν πρέπει βέβαια νά παραξενέψη κανένα τό γεγονός ὅτι λίγους μῆνες ἀργότερα οἱ σύζυγοι χώρισαν. Φαίνεται, ὅμως, ὅτι ὁ Τζέρρυ ἔχει ἰσχυρά ἀνεπτυγμένο τό αἴσθημα τοῦ οἰκογενειάρχου. Λίγο μετά τήν ἔκδοση τοῦ διαζυγίου ἔκανε ἕνα εἶδος γάμου —ἕνα εἶδος, γιατί ἀπεδείχθη μετά ὅτι ἦταν ἄκυρος— μέ τήν Τζέην Μίτσαμ. Αὐτή τή φορά ἡ ἕνωση καρποφόρησε. Ἀπέκτησαν ἕνα γιό. Τοῦτο, ὅμως, δέν ἐμπόδισε τή διάλυση τοῦ γάμου. Ὁ Τζέρρυ, τόν περασμένο Δεκέμβριο, παντρεύτηκε, γιά τρίτη φορά, τώρα, μέ τήν Μύρα Μπράουν, ἡλικίας 12 χρονῶν καί 6 μηνῶν. Τό διαζύγιό του ἀπό τήν Τζέην Μίτσαμ ἐξεδόθη μετά πέντε μῆνες.

—Γιατί σᾶς κάνει ἐντύπωση; Εἶναι τόσο ὡραῖο πρᾶγμα ὁ γάμος. Στήν πατρίδα μου παντρεύονται καί ἀπό 10 χρονῶν, δήλωσε ἡ κυρία Τζέρρυ Λή Λούϊς, πού, παρ' ὅλο τό μεγαλίστικο ντύσιμό της, δέν πείθει κανένα ὅτι δέν θάκανε καλύτερα νά ἔπαιζε μέ τίς κούκλες της.

Ὁ Τζέρρυ πάντως ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Πεντηκοστῆς, στήν ὁποία ἀνήκουν αὐτός καί ἡ γυναίκα του, ἐπιτρέπει τό γάμο σ' αὐτή τήν ἡλικία.

Ὁπωσδήποτε, τό ζεῦγος ἀνεχώρησε ἐσπευσμένα γιά τήν Ἀμερική. Στό ἀεροδρόμιο ἡ σύζυγος-βρέφος ξεφύλλιζε τίς ἐφημερίδες γιά νά δῆ τελευταῖες περιγραφές γιά τήν περιπέτειά τους.

Η ΜΥΡΑ ΚΑΙ Η ΑΔΕΛΦΗ ΤΗΣ: «Ο ΓΑΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΘΑΥΜΑΣΙΟ»

Ολα στὴ Ρωσία εἶναι ὠργανωμένα. Ὅλα ὑπηρετοῦν ἕνα αὐστηρὰ καθωρισμένο σκοπό. Ἀκόμα καὶ ἡ ἀναψυχὴ τοῦ σοβιετικοῦ πολίτου, οἱ θερινὲς διακοπές του. Ἴσως αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ὀργάνωση, ἡ ὑπηρεσία στὸν σκοπό, νὰ εἶναι ἕνα ἀπ' τὰ κύρια αἴτια — σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν πατροπαράδοτη ρωσικὴ βαρυθυμία — ποὺ οἱ σοβιετικὲς λουτροπόλεις μοιάζουν περισσότερο μὲ μελαγχολικὰ θεραπευτήρια παρὰ μὲ τόπους χαρᾶς καὶ ξεγνοιασιᾶς.

ΚΡΙΜΑΙΑ: Η ΡΙΒΙΕΡΑ ΤΩΝ ΤΑΒΑΡΙΤΣ

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΝ ΠΕΡΝΟΥΝ ΤΙΣ 3 ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ ΤΟΥΣ ΣΤΗ «ΡΩΣΙΚΗ ΡΙΒΙΕΡΑ». ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΚΑΙ ΗΛΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΤΗΝ ΓΙΑΛΤΑ

ΤΟ ΠΡΩΙ: ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ εἶναι πάντα σχεδὸν ἄδειοι. Ὁ παραθεριστὴς μὲ τὶς μεταξωτὲς φανταχτερὲς πυτζάμες, ποὺ κατεβαίνει τὴ σκάλα τοῦ «Οἴκου Ἀναπαύσεως», πηγαίνει στὴν πλάζ μὲ σκοπὸ νὰ διαβάσῃ τὴν «Πράβδα».

(Φωτ. Dalmas)

ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑ τῆς Ὀδησσοῦ, κάθε Κυριακή, οἱ περιπατηταὶ περνοῦν τὴν ὥρα τους παρακολουθώντας τὶς μαούβρες τῶν πλοίων. Ἡ σοβιετικὴ μόδα χρησιμοποιεῖ πολὺ ὑφάσματα ἐμπριμὲ μὲ σχέδια λουλουδιῶν.

Σὲ κανένα ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου οἱ διακοπὲς δὲν συνδυάζονται μὲ τόση σοβαρότητα καὶ κατήφεια

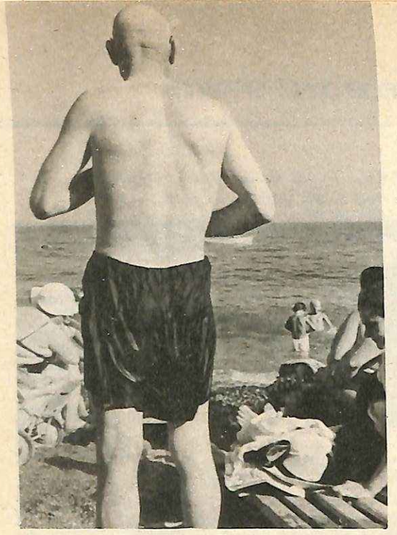

Η ΓΙΑΛΤΑ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ περισσότερο προτιμώμενα κέντρα παραθερισμοῦ τοῦ Νότου. Ἐδῶ βρισκόταν ἄλλοτε τὸ θερινὸ ἀνάκτορο τῶν τσάρων «Λεβάδια». Σήμερα, οἱ Ρῶσοι κατεβαίνουν οἰκογενειακῶς, γιὰ νὰ κάνουν τὰ μπάνια τους καὶ ν' ἀπολαύσουν τὸ ἥπιο κλῖμα τῆς Κριμαίας. Ὁ Σοβιετικὸς μπαμπᾶς, ὅμως, δὲν διαφέρει σὲ τίποτε ἀπὸ τοὺς ἄλλους πατέρες τοῦ κόσμου, καθὼς παρακολουθεῖ τὰ παιδιά του, τὰ ὁποῖα, φυσικά, δὲν ἐννοοῦν νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴ θάλασσα.

ΚΑΙ ΟΙ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΝ ΤΗΝ ΜΟΝΑΞΙΑ, ΟΠΩΣ ΚΑΘΕ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΣ

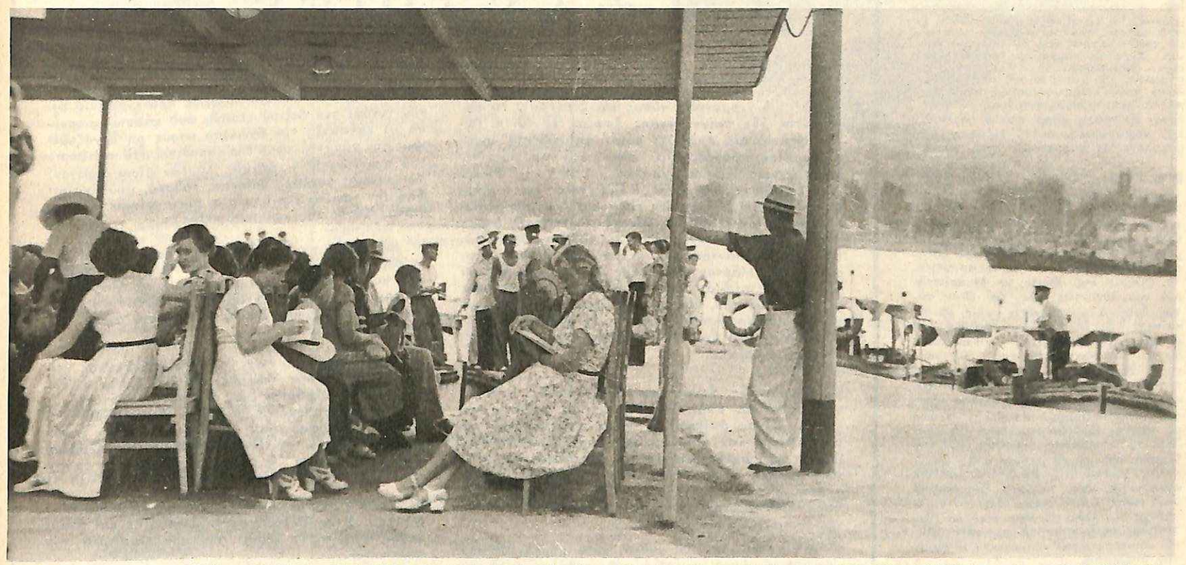

ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΛΑΣΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ, ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΑΦΕΙΔΩΣ, ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΜΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΕΡΨΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΩΝ

ΣΤΗΝ ΓΙΑΛΤΑ Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΤΤΡΑΞΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΩΝ ΕΙΝΑΙ Η ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΦΕΥΓΟΥΝ ΚΑΙ ΕΡΧΟΝΤΑΙ

Μάταια ὁ ἐπισκέπτης τῆς λευκῆς καὶ αὐστηρῆς «ρωσικῆς Ριβιέρας» θ' ἀναζητήση κάτι ἀπὸ τὴν ἀνάλαφρη καὶ χαρούμενη ἀτμόσφαιρα ποὺ ἔχει μιὰ δυτικὴ κοσμικὴ λουτρόπολη. Φυσικά, οὔτε λόγος μπορεῖ νὰ γίνη γιὰ σύγκριση μὲ τὴν φαντασμαγορία τῆς Νίκαιας ἢ τῶν Καννῶν. Στὶς σοβιετικὲς λουτροπόλεις τοῦ Νότου, στὴ Γιάλτα καὶ στὸ Σότσι (γιὰ νὰ μιλήσουμε γιὰ τὶς πιὸ ὀνομαστὲς) ἡ ζωὴ κυλάει τελείως διαφορετικὰ ἀπ' ὅ,τι ἔχομε συνηθίσει νὰ θεωροῦμε σὰν διακοπές. Ἐδῶ ὅλα εἶναι σὲ μιὰ σουρντίνα, ὁ χρόνος εἶναι ἀφιερωμένος ἀποκλειστικὰ στὴν ἀνάπαυση μὲ τὴν κυριολεξία τοῦ ὅρου, ἡ ζωὴ κυλάει ἤρεμα καὶ σιωπηλά. Κάθε καλοκαῖρι, οἱ ἐργάτες τῆς Μόσχας, τοῦ Λένινγκραντ καὶ τῶν ἄλλων βιομηχανικῶν μεγαλοπόλεων τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως παίρνουν τὸ ἀεροπλάνο ἢ τὸ τραῖνο, γιὰ νὰ περάσουν 21 ἡμέρες ἀναπαύσεως, ν' ἀναζωογονηθοῦν, μὲ τὴν ἰατρικὴ περισσότερο, παρὰ μὲ τὴν ψυχαγωγικὴ σημασία τῆς λέξεως.

Πρόγραμμα καὶ πειθαρχία

Η διάρκεια τῶν διακοπῶν τοῦ Σοβιετικοῦ πολίτη στὴν Κριμαία εἶναι αὐστηρὰ κανονισμένη. Ὅπως αὐστηρὰ προγραμματισμένη εἶναι καὶ ἡ διάθεση τοῦ χρόνου του σ' αὐτὲς τὶς διακοπές. Τὶς νύχτες, ἕνα σκυθρωπὸ πλῆθος παρακολουθεῖ ὑπαίθρια κοντσέρτα κλασικῆς μουσικῆς ἢ κινηματογραφικὲς παραστάσεις. Στὴν παραλία, χορωδίες ἀπὸ νέους ἄνδρες τραγουδοῦν μὲ τὴν συνοδεία κάποιας καλὰ πειθαρχημένης μπάντας παλιὰ τραγούδια ἀπὸ διάφορες ἐπαρχίες τῆς ἀχανοῦς χώρας. Φυσικά, οὔτε λόγος γίνεται γιὰ νυκτερινὰ κέντρα καὶ τὰ καφενεῖα εἶναι σπάνια. Ἡ νεολαία διοργανώνει στοὺς δημόσιους κήπους χορευτικὲς βραδυές, ὅπου ἰδιαίτερα τιμητικὴ θέση κατέχουν οἱ λαϊκοὶ χοροί καὶ τὰ λαϊκὰ τραγούδια. Χορεύουν ἀκόμη βάλς καὶ ταγκὸ καὶ γενικὰ αὐτὲς οἱ συγκεντρώσεις εἶναι οἱ πιὸ εὔθυμες τῆς «ρωσικῆς Ριβιέρας». Χαρακτηριστικὸ εἶναι ὁ ἐκτυφλωτικὸς φωτισμός, ποὺ δὲν ἐπιτρέπει τὴ δημιουργία ὑποβλητικῆς ἀτμόσφαιρας. Ἡ σοβιετικὴ ἠθικὴ θεωρεῖ τὸν ἔρωτα σὰν ἀναγκαῖο κακὸ τῆς ζωῆς, γιατὶ ἀποσπᾶ τὸ μυαλὸ τῶν νέων ἀπὸ τὸ παραγωγικὸ πλάνο. Συνεπῶς δὲν νοεῖται ἡ καλλιέργεια ὁποιασδήποτε ρομαντικῆς ὀνειροπολήσεως, ποὺ ἀντιμετωπίζεται σὰν ἐπιλήψιμη παρέκκλιση.

Ὑπάρχει ἀκόμη καὶ ἡ Ὄπερα, ὅπου δίδονται κυρίως παραστάσεις κλασικοῦ μπαλλέ του. Σίγουρα, σὲ κανένα ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου οἱ διακοπὲς δὲν συνδυάζονται μὲ τόση σοβαρότητα καὶ κατήφεια. Κλασικὴ μουσική, κλασικὸς χορός, κλασικὰ ἀναγνώσματα. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀναμφισθήτητα λαμπρά, ὅταν γίνωνται μὲ μέτρο καὶ πρὸ παντὸς ὅταν πηγάζουν ἀπὸ βαθύτερη ἀνάγκη καὶ ὄχι ἀπὸ τὴ μόδα τῆς σοβαροφάνειας. Στὸ κάτω-κάτω, καὶ καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας ἂν εἶναι κανείς, νοιώθει κάποτε τὴν ἀνάγκη νὰ ξεσκάση ἀνέμελα, νὰ χαρῆ, νὰ κάνη κάτι περιττὸ καὶ ματαιόσχολο. Ἀλλά, φαίνεται ὅτι ὁ κρατικὸς προγραμματισμὸς ἔχει ἐνταλαχθῆ στὴν ψυχὴ τῶν Σοβιετικῶν πολιτῶν, ποὺ κατέχονται ἀπὸ τὸ φάσμα τῆς «ἀξιοποιήσεως» κάθε στιγμῆς.

Ἐκδρομὲς στὸν Καύκασο

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς νυκτερινὲς αὐτὲς «διασκεδάσεις», οἱ Σοβιετικοὶ παραθερισταὶ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ κάνουν μικρὲς ἐκδρομὲς μὲ πλοῖο, κατὰ μῆκος τῶν ἀκτῶν, ἢ νὰ ἀνέβουν μὲ αὐτοκίνητο ὡς τὶς λίμνες τοῦ Καυκάσου. Ἀρκετοὶ φωτογράφοι, ἐγκατεστημένοι σὲ καίρια σημεῖα, ἀναλαμβάνουν ν' ἀπαθανατίσουν σὲ οἰκογενειακὲς φωτογραφίες τὶς ἀξέχαστες ἡμέρες τῶν διακοπῶν. Ἔπειτα, καθὼς φτάνει ἡ 21η ἡμέρα, οἱ παραθερισταὶ παίρνουν πάλι τὸ τραῖνο ἢ τὸ ἀεροπλάνο γιὰ τὶς δουλειές τους, γιὰ νὰ παραχωρήσουν τὴ θέση τους στὴν ἄλλη φουρνιά, ποὺ φθάνει γιὰ ξεκούραση.

Ζήτημα ψυχοσυνθέσεως

Πάντως ὁ ἀναγνώστης δὲν πρέπει νὰ ξεχνάη ὅτι ὑπεύθυνος γιὰ τὴν ἀσήκωτη αὐτὴ πλήξη δὲν εἶναι τόσο τὸ καθεστώς, ὅσο ἡ ἰδιότυπη ρωσικὴ ψυχοσύνθεση. Ὁ παράξενος καὶ βαθεὶὰ συναισθηματικὸς αὐτὸς λαὸς ἔχει μιὰ κληρονομικὴ προδιάθεση στὴ σκυθρωπὴ ἀντίληψη τῆς ζωῆς. Δὲν εἶναι τυχαῖο τὸ ὅτι ἡ ρωσικὴ λογοτεχνία, ποὺ καλλιέργησε μὲ τόση ἐπιτυχία ὅλα τὰ εἴδη, ἔμεινε ἀδιάφορη γιὰ τὸ πεταχτὸ καὶ ἀνάλαφρο ἐκεῖνο ἔργο ποὺ ὀνομάζουμε εὐθυμογράφημα. Οἱ κωμωδίες τοῦ Γκόγκολ ἢ τὰ εὐθυμογραφήματα τοῦ Τσέχωφ εἶναι κρυφὲς καὶ σπαρακτικὲς τραγωδίες καὶ τὸ γέλιο ποὺ προκαλοῦν λίγο ἀπέχει ἀπὸ τὸ κλάμα. Οἱ παλιοὶ Ρῶσοι ἦταν καὶ στὶς διασκεδάσεις τους ὑπερβολικοὶ καὶ νοσηροί. Τὸ ξέσπασμα τοῦ κεφιοῦ τους ἦταν ἄγριο καὶ ἡφαιστειώδες. Δὲν ἐνοιώθαν συχνὰ τὴν ἀνάλαφρη εὐφορία τῆς ψυχῆς, τὸ παιγνίδισμα, τὸ φτερούγισμα. Ἔτσι, τώρα ποὺ τὰ ὀργιαστικὰ γλέντια ἀποκλείονται, τουλάχιστον δημοσίᾳ καὶ γιὰ τοὺς πολλούς, ἔμεινε μόνο, φαίνεται, ἡ ἄλλη πλευρά. Ἡ σιωπή, ἡ ἀνία καὶ ἡ δυσθυμία. ■■■

Ἐδῶ κι' Ἐκεῖ

ΟΙ ΖΩΟΛΟΓΟΙ τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρντ κατώρθωσαν νὰ συναρμολογήσουν, ὕστερ' ἀπὸ μόχθο 26 χρόνων, τὸν σκελετὸ τοῦ κρονοσαύρου, θαλασσίου τέρατος ποὺ ζοῦσε στοὺς ὠκεανοὺς τοῦ πλανήτη μας ἑκατὸ ἑκατομμύρια περίπου χρόνια. Τὸ τέρας εἶχε μῆκος κάπου ἑπτὰ μέτρα, πλάτος δύο, εἶχε μιὰ οὐρὰ τριῶν μέτρων καὶ 80 πελώρια δόντια. Σκόρπια κομμάτια τοῦ σκελετοῦ εἶχαν ἀνακαλυφθῆ τὸ 1931 στὴν Αὐστραλία, σὲ μιὰ περιοχὴ στὴν ὁποία κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ὑπῆρχε πρὶν ἀπὸ πολλὰ ἑκατομμύρια ἔτη ἕνας ὠκεανός. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ὁ σκελετὸς τοῦ προϊστορικοῦ αὐτοῦ τέρατος συναρμολογεῖται στὸ σύνολό του.

ΣΤΗΝ Ὀξφόρδη, ὕστερ' ἀπὸ γενναία κρασοκατάνυξη, ὁ φοιτητὴς Ντένις Κρός, 20 ἐτῶν, πέταξε μιὰ φράση προσβλητικὴ στὸν Κρίστοφερ Οὐάντυ, μεγαλύτερό του κατὰ τρία χρόνια. "Οταν ὁ τελευταῖος τοῦ ζήτησε ν' ἀνακαλέση, ὁ Κρὸς ἀρνήθηκε. Ὁ Οὐάντυ τοῦ ἔδωσε τὸ ἐπισκεπτήριό του λέγοντας πῶς, ἐφ' ὅσον αὐτὸς ἦταν ὁ προσβληθείς, εἶχε τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῶν ὅπλων. Τὴν ἑπομένη, τὰ χαράματα, οἱ δύο σπουδασταί, συνοδευόμενοι ἀπὸ τοὺς μάρτυρές τους, συναντήθηκαν ντυμένοι ἐπίσημα —ψηλὸ καπέλλο, ἄστροπο πουκάμισο, μαῦρο κοστούμι— στὸν κῆπο τοῦ πανεπιστημίου. Στάθηκαν πλάτη μὲ πλάτη. Προχώρησαν δέκα βήματα. Ἔπειτα ὁ καθένας σημάδεψε τὸν ἀντίπαλό του μὲ τὸ στόμιο μιᾶς μπουκάλας σαμπάνιας, ἀφοῦ τὴν κούνησε καλὰ-καλά. Δύο πώματα ἀντηλλάγησαν χωρὶς ἀποτέλεσμα. Τὸ τρίτο, ἐπέτυχε τὸν Οὐάντυ. Μάρτυρες καὶ ἀντίπαλοι σκούπισαν τὴ σαμπάνια ἀπ' τὸ πουκάμισο τοῦ νικημένου καὶ ἤπιαν τὴν ὑπόλοιπη.

ΜΕΝΤΩΡ

MADE IN U.S.A.

Ἡ πραγματοποίησις ἑνὸς ὀνείρου...

maidenform

Καταπληκτικὴ ἀνακάλυψις στὰ Σουτιέν.
Ἀποκλειστικότης τῶν ***ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ*** Σουτιὲν ***MAIDENFORM.*** Τὸ ***MAIDENFORM*** δίδει κολακευτικὴ ὑποστήριξη δι' ὡραίας καμπυλότητας. Δὲν γλυστρᾶ . . . Δὲν τσακίζει . . . Σφίγγει τόσον ὅσον χρειάζεται.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΛΙΑΝΙΚΗ & ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΔΕΛΤΑ ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Τί πρόοδος... Ἕως τώρα ὑπῆρχε ἡ ἐντύπωση ὅτι ἡ δημοσιογραφικὴ φαντασία ἀνθίζει περισσότερο στὴν Ἀμερική, παρὰ στὴν Εὐρώπη... Ἀλλὰ νά!... ὁ γερμανικὸς τύπος τὴν ξεπέρασε. Τὸ φωτομοντὰζ τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας μὲ τὸν κ. Πέτρο Νομικὸ δὲν ἀποτελεῖ μόνον ἀπαράδεκτη δημοσιογραφικὴ πρωτοβουλία, ἀλλὰ καὶ προοιδέι τελείαν ἄγνοιαν τῶν πραγμάτων... Διότι: Ὑπάρχουν δυὸ ἀδελφοὶ Νομικοί, ὁ Εὐάγγελος καὶ ὁ Μάρκος. Ὁ πρῶτος, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ στενὰ συνδεδεμένος μὲ τὴν Βασιλικὴ Οἰκογένεια ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ πολέμου, εἶναι πατέρας μόνον δυὸ κοριτσιῶν. (Ἡ μεγάλη παντρεύτηκε πέρυσι τὸν κ. Δημ. Καρέλλα). Ὁ Μάρκος, βουλευτὴς Σαντορίνης, ἔχει κι αὐτὸς δυὸ παιδιά: μιὰ κόρη, ἐπίσης παντρεμένη μὲ τὸν κ. Ζωναρᾶ, καὶ τὸν νέο Πέτρο, τὸν μνηστῆρα τῆς... φωτογραφίας, ὁ ὁποῖος ζῆ ἐλάχιστα στὴ Ἑλλάδα καὶ δὲν ἔχει ΠΟΤΕ συναντηθῆ μὲ τὴν πριγκίπισσα Σοφία!...

Δροσιά... Ἔπεσε καὶ διέκεψε ἐπάνω στὴν ἀκμὴ τὴ σαιζὸν στὴν Γλυφάδα καὶ τὰ ταξίδια στὰ νησιά. Ἦταν ἀπίθανο τὸ κῦμα ποὺ πάγωσε τὴν πρωτεύουσα καὶ δημιούργησε προβλήματα πάσης μορφῆς καὶ σχεδὸν ἔπνιξε τὴν ὡραιοτάτη καὶ πάντοτε ἡρωϊκὴ «Ἰφιγένεια» στὴν πρώτη της παρασταση. «Φαίνεται ὅτι τὰ ἀρχοϊκὰ ἐνδύματα ἦσαν πάλι ἀριστουργηματικά,» μὲ τὴν σφραγῖδα Ἀντώνης Φωκᾶς)...

Ντουέττο... Οἱ ἐχθροὶ κάθε μορφῆς λαϊκοῦ τραγουδιοῦ τύπου «μπουζούκι» ἂς πηδήξουν αὐτὴ τὴν παράγραφο. Οἱ ἄλλοι ἂς βροῦν τρόπο νὰ ἀκούσουν ἕνα θαυμάσιο ζευγάρι Λίντα καὶ Χιώτη, ποὺ τραγουδοῦν σὲ μιὰ λαμπρὴ σύγχρονη ἀθηναϊκὴ ἐπιθεώρηση. Τὸ ζεῦγος παρουσιάζει ἐκπληκτικὸ σύνολο, γλυκειὲς φωνές, εὐγενικὸ παρουσιαστικὸ καὶ γοητευτικώτατο κέφι. Τοῦ προλέγω λαμπρὸν μέλλον...

Μικρὰ μίση... Μὲ παρεκάλεσαν νὰ ἀναφέρω κάθε ἑβδομάδα ἀπὸ ἕνα χαρακτηριστικὸ ἐξοχηλητικὸ ἐλάττωμα, ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ὅλοι ἐλέπουν στοὺς ἄλλους καὶ κανεὶς δὲν λέγει. (Δίνοντας ὡς παράδειγμα τὸ τρομακτικὸ καὶ εὐτυχῶς πλέον σπάνιο μικρὸ νυχάκι τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ, ποὺ κάποτε μποροῦσε νὰ κατατάξη τὸν ἄνθρωπο στοὺς μὴ ἐργαζομένους τὴν γῆν, καὶ τώρα τὸν τοποθετεῖ στὸ περιθώριο τοῦ πολιτισμοῦ...). Λοιπόν. Μικρὸν μῖσος πρῶτον: Τὸ κτενάκι, συνήθως ὑπόπτως καθαρό, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὴν τσάντα γιὰ δημόσια τακτοποίηση τῆς κτενισιᾶς (ἀνδρικῆς καὶ γυναικείας)...

Μονόλογος... Ἕνας δικηγόρος στὸν ἄλλο. —Ἀπελπιστικὴ ἡ ἐργασία μου. Ἔρχονται ἄνθρωποι ποὺ πείθονται ἀπὸ ἀγνώστους νὰ ἀμαχηθοῦν σὲ ἐργασίες ποὺ δὲν γνωρίζουν, πληρώνοντας χρήματα ποὺ δὲν ἔχουν, γιὰ νὰ ἀποκτήσουν ἀγαθὰ ποὺ δὲν χρειάζονται...

Ἀληθινὴ ἱστορία... Τὸ Λὰς Βέγκας γειτονεύει μὲ τὸ Λὸς Ἀλάμος, καὶ ἕνα βράδυ σ' ἕνα χαρτοπαίγνιο καθόταν ἕνας ἀπὸ τοὺς γνωστότερους ἀτομικοὺς ἐπιστήμονας, ὁ ὁποῖος ἔχανε σημαντικὰ ποσὰ μὲ ψυχραιμία καὶ ἀδιαφορία. Κάποιος παρετήρησε: «Παίζει σὰ νὰ μὴ σκέπτεται πὼς θάρθη ἡ αὐριανὴ ἡμέρα». Ὁ ἄλλος τὸν κοίταξε μὲ φρικτὴ ἀνησυχία: «Μήπως ξέρει τίποτε;»...

Σταγόνες (κυνικῆς) πολιτικῆς σοφίας... Στὴν Ἑλλάδα μόνον ἡ ἐμφανὴς καὶ ἀναμφισβήτητος πενία πείθει γιὰ τὴν τιμιότητα τοῦ πολιτικοῦ...

Μικρὴ ἀγγελία... (Στὸ Τέξας): "Οποιος πλησιάση τὴν νύκτα τὸ κοττέτσι μου, θὰ βρίσκεται ἐκεῖ καὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα τὸ πρωΐ...

Μικρὴ προσευχή... (σύγχρονου παιδιου): Θεούλη μου, κάνε τὰ κακὰ παιδάκια καλὰ καὶ τὰ καλὰ παιδάκια συμπαθητικά...

ΗΗΗ

● **ΔΥΟ** πράκτορες ἀσφαλειῶν ἐκθειάζουν τὴν καπληκτικὴ ἐξυπηρέτηση ποὺ προσφέρουν οἱ ἑταιρίες τους στοὺς πελάτες τους.

—Στὴ δική μου ἑταιρία, λέει ὁ ἕνας, ὅλες οἱ διατυπώσεις γίνονται στὸ πί καὶ φί. Πεθαίνει ἕνας πελάτης τὴν Τρίτη; Ἔ, λοιπόν, τὴν Τετάρτη τὸ πρωῒ οἱ κληρονόμοι του εἰσπράττουν τ' ἀσφάλιστρα.

—Αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτε, ἀπαντάει ὁ ἄλλος. Τὸ δικό μας γραφεῖο εἶναι στὸ τρίτο πάτωμα ἑνὸς μεγάλου κτιρίου. Τὴν περασμένη ἑβδομάδα, ἕνας πελάτης ποὺ ἔμενε στὸ ἴδιο κτίριο, ἔπεσε ἀπ' τὸ ἕκτο πάτωμα. Τὸ λεπτὸ ἀκριβῶς ποὺ περνοῦσε μπροστὰ ἀπ' τὸ παράθυρό μας, τοῦ πετάξαμε τὴν ἐπιταγή του!

● **Ο ΓΙΑΤΡΟΣ**: Φίλε μου, εἶσαστε καρδιακός, ἀπαιμικός.

Ὁ ἄρρωστος: Μὰ ὄχι, γιατρέ μου, εἶμαι Ἀρμένιος καθολικός.

● **ΣΤΟ** γραφεῖο τοῦ διευθυντοῦ ἑνὸς τσίρκου μπαίνει κάποιος σπρώχνοντας ἕνα καροτσάκι ποὺ περιέχει μιὰ τεράστια πέτρα, ἕνα σφυρὶ καὶ μιὰ βαλίτσα.

—Ἴδιοὺ τὸ νούμερο ποὺ σᾶς προτείνω, λέει. Βάζω σὲ ἰσορροπία τὴ μεγάλη αὐτὴ πέτρα στὸ κεφάλι μου καὶ ὁ βοηθός μου τὴ σπάει λίγο-λίγο μὲ τὸ σφυρί.

—Καταπληκτικό! ἀναφωνεῖ ὁ διευθυντής. Καὶ ἡ βαλίτσα; Σὲ τί χρησιμεύει;

—Ἔχει μέσα τὴν ἀσπιρίνη ποὺ θὰ πάρω μετά.

● **ΤΙ** παριστάνει αὐτὸ τὸ ταμπλώ; ρωτᾶ ἕνας ἀγοραστὴς σὲ μιὰ ἔκθεση ζωγραφικῆς.

—Ἀγελάδες σ' ἕνα λειβάδι, κύριε, 6 βαθμῶν ὁ ζωγράφος.

—Μὰ δὲ βλέπω κανένα λειβάδι, ἀπορεῖ ὁ κύριος.

—Δὲν ὑπάρχει πιά, οἱ ἀγελάδες ἔφαγαν ὅλο τὸ χορτάρι.

—Μὰ δὲ βλέπω οὔτε ἀγελάδες!

—Μὰ πῶς θέλετε, ἀπαντᾶ ἐκνευρισμένος ὁ καλλιτέχνης, νὰ μείνουν οἱ ἀγελάδες σ' ἕνα λειβάδι ποὺ δὲν ἔχει χορτάρι!

● **Ο ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ** τοῦ ληξιαρχείου τὰ εἶχε χαμένα. Ὁ νεαρὸς γιατρὸς τὸν παρακαλοῦσε ἐπιμονα ν' ἀλλάξη κάτι σ' ἕνα πιστοποιητικὸ θανάτου.

—Μά, γιατρέ μου, θὰ ξέρετε ἀσφαλῶς πῶς αὐτὸ εἶναι ἀντίθετο πρὸς τοὺς κανονισμούς.

—Τὸ ξέρω, ἀλλὰ πρόκειται γιὰ κάτι πολὺ σοβαρό, ἱκέτευσε ὁ γιατρός. Βλέπετε, στὴ στήλη «Αἴτιον θανάτου» ἔγραψα κατὰ λάθος τ' ὁνομά μου.

● **ΜΙΑ** μεγάλη οὐρὰ περιμένει στὸ σταθμὸ, μπροστὰ ἀπ' τὴ θυρίδα ἐκδόσεως εἰσιτηρίων καὶ εἶναι ἤδη ἡ δεκάτη φορὰ ποὺ ἕνας κύριος ἐπιχειρεῖ νὰ χωθῆ μὲ τρόπο ἀνάμεσα στοὺς πρώτους.

—Μά, τέλος πάντων, διαμαρτύρεται ὁ ὑπάλληλος, τί νομίζετε, πὼς μόνον ἐσεῖς εἴσαστε διαστικός;

—Ἀσφαλῶς ὄχι, ἀλλὰ φοβοῦμαι πὼς ὅταν ἔρθη ἡ σειρά μου, τὰ παιδιά μου δὲ θὰ ἔχουν πιὰ τὸ δικαίωμα νὰ πληρώσουν μισὸ εἰσιτήριο.

● **ΔΙΑΛΟΓΟΣ** μεταξὺ ἑνὸς Παριζιάνου κ' ἑνὸς Λονδρέζου:

—Ὑπάρχουν δυὸ πράγματα, λέει ὁ πρῶτος, στὰ ὁποῖα οἱ Γάλλοι δὲ νουν μεγάλη σημασία.

—Ἀσφαλῶς, ἀπαντᾶ ὁ Ἐγγλέζος. Ποιὸ εἶναι τὸ δεύτερο;

● —**ΑΝΝΟΥΛΑ**, γιατὶ δὲν ἀφήνεις τὴ μπέμπια νὰ παίξη μὲ τὴν κούκλα σου; Δὲν εἶναι ὡραῖο πρᾶγμα νὰ εἶσαι ἐγωΐστρια.

—Μά, μαννούλα, δὲν εἶμαι ἐγωΐστρια. Μαθαίνω στὴ μπέμπια νὰ μὴν εἶναι ἐγωΐστρια.

● **ΕΝΑΣ** κύριος γυρίζει ἀπ' τὴ δουλειά του καὶ ρωτάει τὴ γυναῖκα του:

—Τί θὰ φᾶμε σήμερα;

—Τυρί.

—Τί; λέει ὁ κύριος κατάπληκτος, μόνο τυρί;

—Ναί, ἀγάπη μου. Θὰ σοῦ ἐξηγήσω ἀμέσως: "Οταν οἱ κοτολέττες κάηκαν κ' ἔπεσαν ἐπάνω στὸ γλυκό, ἀναγκάστηκα νὰ χρησιμοποιήσω τὴ σούπα γιὰ νὰ σβήσω τὴ φωτιά.

● —**ΜΟΥ** ζητήσατε πληροφορίες γιὰ σένα καὶ εἶπα τὰ καλύτερα λόγια.

—Τί εἶπες;

—Νά, πὼς ἤσαι καλός, τίμιος καὶ πὼς κερδίζεις πολὺ μήνα χιλιάδες τὸ μήνα.

—Ποιὸς ἦταν αὐτὸς ποὺ σὲ ρώτησε;

—Ὁ οἰκονόμος ἑφορος.

● **Ο ΠΕΛΑΤΗΣ**: Δὲν τὲτε ἐγγύηση ὅτι τὸ πανταλόνι αὐτὸ εἶναι ὁλόμαλλο;

Ὁ ράφτης: Δὲ θέλω νὰ σᾶς γελάσω. Τὰ κουμπιὰ εἶναι ἀπὸ κόκκαλο.

● **ΣΥΓΧΡΟΝΟ** λεξικό:

Ἡλικία: Τὸ μόνο μυστικὸ ποὺ μποροῦν νὰ κρατοῦν οἱ γυναῖκες.

Φίλος: Μπαστούνι ποὺ σπάει μόλις στηριχτῆς ἐπάνω του.

Κατακτητής: Δολοφόνος σὲ μεγάλη κλίμακα.

Φορολογούμενος: Εἶδος προβάτου τὸ μαλλὶ τοῦ ὁποίου ἐκτιμᾶται πολύ.

Ντουέττο: Ἄδεια χορηγουμένη σὲ δύο πρόσωπα γιὰ νὰ τσιρίζουν συγχρόνως.

Ἰσότης: Ἡ τέχνη τοῦ νὰ κατεβάζης τὸν ἄλλο στὸ δικό σου ἐπίπεδο.

Μανίες: Συνήθειες τῶν ἄλλων.

Μαυσωλεῖο: Ἡ μόνη πολυτέλεια ποὺ δὲν προκαλεῖ τὸν φθόνο.

Ἔμπορος: Πειρατὴς τῆς ξηρᾶς.

Φιλάργυρος: Ἄνθρωπος ποὺ ζῆ μίζερα ἀπὸ τὸ φόβο τῆς φτώχειας καὶ πεθαίνει γιὰ νὰ βάλη στὴ μπάντα λεφτὰ γιὰ νὰ ζήση.

Καλλυντικά: Εἴδη ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ γυναῖκες γιὰ νὰ παραμορφώνωνται μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ κρύψουν τὴν ἀσχήμια τους.

Κληρονομιά: Σακκὶ μέσα στὸ ὁποῖο βρίσκεις τόσες χρυσὲς λίρες ὅσους καὶ καινούργιους φίλους.

● **Σ' ΕΝΑ** σχολεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης:

—Ποιὸς ἦταν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος;

—Ὁ Οὐάσιγκτον.

—Ὄχι, ὁ Ἀδάμ.

—Ἔ, καλὰ τώρα, ἂν πρόκειται νὰ πάρουμε ὑπ' ὄψη μας καὶ τοὺς ξένους...

Αὐτὸ πού πρέπει νά ξέρη κάθε νειόπαντρη γυναῖκα.

Ἐκεῖ πού οἱ ἄνδρες δίνουν μεγάλη σημασία, εἶναι ἡ ὁμορφιὰ τοῦ δέρματός σας. Μιὰ γυναῖκα πού ἔχει ἀπολύτως καθαρὸ δέρμα εἶναι πάντα ἐλκυστικὴ γιὰ τὸν ἄνδρα της Γιὰ νὰ ξαναβρῆ τὸ δέρμα σας ἡ νὰ κρατήση τὴν λάμψη του, ἀρκεῖ νὰ μεταχειρίζεσθε τὴν ἀντισηπτικὴ Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ COMPLETE Περιέχει σοῦπερ λανολίνη (SUPER-LANOLINE, ἕνα ὑλικὸ ἀγνὸ πού ἀφομοιώνεται ἀπὸ τὰ κύτταρα τοῦ δέρματος.

Ἡ ἀντισηπτικὴ Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ COMPLETE εἶναι μιὰ Κρέμα τελείως νέας ἐπινοήσεως. Ὁμορφαίνει τὸ δέρμα σας διατηρῶντας το γερό, χωρὶς νὰ ἔχη ἀνάγκη ἀπὸ διάφορα μακιγιάζ.

Μὲ τὴν Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ COMPLETE τὸ δέρμα σας γίνεται ἁπαλό, καθαρὸ καὶ λεῖο, κρατᾶ πάντα τὴν δροσιά του καὶ τὴν φυσική του ὁμορφιά. Θὰ εἶσθε ἔτσι ἐξαιρετικὰ ὁμορφη.

Ἡ ἀντισηπτικὴ Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ COMPLETE περιέχει φυσικὰ συστατικὰ (ἐκχύλισμα ἐλῆας) καὶ ἀντισηπτικὰ (ὅπως τὸ περίφημο HEXACHLOROPHENE) τόσο πού νὰ ὠφελῆ ἀκόμα καὶ στὰ τρυφερὰ δέρματα τῶν μικρῶν παιδιῶν.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

"Ἐκεῖνο τοῦ ὁποίου ἔχουν ἀνάγκη οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι εἶναι νὰ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ λιγώτερα.

Ἀνώνυμο

Κανένας λαὸς δὲν μπορεῖ νὰ εὐημερήση ἂν δὲν μάθη ὅτι τὸ ὄργωμα τοῦ χωραφιοῦ εἶναι τόσο ἀξιοπρεπὲς καὶ δημιουργικό, ὅσο καὶ ἡ συγγραφὴ ἑνὸς ποιήματος.

Μπόκερ Οὐάσιγκτων

Τίποτε καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἔχη ἀπολύτως ἄδικο. Ἀκόμη κ' ἕνα ρολόϊ σταματημένο ἔχει δίκιο δυὸ φορὲς τὸ ἡμερονύκτιο.

Τζὼν Στάϊνμπεκ

"Οσο γερνάει κανεὶς συναντᾶ λιγώτερη δυσκολία γιὰ ν' ἀποφύγη τὸν πειρασμό, παρὰ γιὰ νὰ τὸν βρῆ.

Ἀνώνυμο

"Οσοι λένε γιὰ τὶς γυναῖκες καλὸ δὲν τὶς ξέρουν ἀρκετά· ὅσοι λένε κακό, δὲν τὶς ξέρουν καθόλου.

Ἀνώνυμο

Κάθε φορὰ ποὺ χάνομε τὸ θάρρος μας, χάνομε πολλὲς μέρες ἀπὸ τὴ ζωή μας.

Μαίτερλιγκ

● **ΗΤΑΝ** νωρὶς τὸ ἀπόγευμα, σ' ἕνα μπὰρ τοῦ Λοὺϊσβίλ. Ὑπῆρχαν δύο μόνον πελάτες καί, μέα' στὴν ἡσυχία, οἱ δύο μπάρμαν δὲν μποροῦσαν παρὰ ν' ἀκοῦν τὴν κουβέντα τῶν δύο πελατῶν.

—Ἀπὸ ποῦ εἶστε; ρώτησε ὁ ἕνας.

—Ἀπ' τὴν Ἀμερική.

—Κ' ἐγώ. Ἀπὸ ποιὰ πόλη;

—Λὸς Ἄντζελες.

—Τί λέτε! Κ' ἐγὼ ἐκεῖ μένω. Καὶ ἡ διεύθυνσή σας;

—2332 Ὄκγουντ Ντράϊβ.

—Μὰ εἶναι καταπληκτικό! Αὐτὴ εἶναι ἡ δική μου διεύθυνση.

—Ἐσεῖς σὲ ποιὸ διαμέρισμα μένετε;

—Τὸ τρία.

—Ἀπίστευτο! Μὰ αὐτὸ εἶναι τὸ διαμέρισμά μου.

Ὁ ἕνας μπάρμαν στράφηκε στὸ συνάδελφό του:

—Πρώτη φορὰ στὴ ζωή μου ἀκούω τέτιο πρᾶγμα. Δύο ξένοι συναντιοῦνται κατὰ τύχη σ' ἕνα μπὰρ καὶ εἶναι καὶ οἱ δύο Ἀμερικανοί, ἀπὸ τὴν ἴδια πόλη, μένουν στὸν ἴδιο δρόμο, στὴν ἴδια διεύθυνση, στὸ ἴδιο διαμέρισμα. Τί σύμπτωση!

—Ὄχι καὶ τόσο, ἀποκρίθηκε ὁ ἄλλος. Πρὶν ἀπὸ δύο ἑβδομάδες, ὅταν μπῆκαν ἐδῶ κι ἄρχισαν νὰ πίνουν, ἤταιε πατέρας καὶ γιός!

● **Η ΚΥΡΙΑ**: Ἄκουσε, Σταμάτα, θὰ ἔχουμε κάσμο ἀπόψε. Νὰ τὸ ξέρης πὼς μπροστὰ στοὺς ξένους θὰ σὲ φωνάζω Κατη...

Ἡ ὑπηρέτρια: Καλά, κυρία. Κ' ἐγὼ πῶς θὰ σᾶς φωνάζω;

Ἡ κυρία: Ἠλίθια!

Ἡ ὑπηρέτρια: Ὤ, κυρία, δὲ θὰ τολμήσω ποτέ!

● **ΤΙ** εἶναι τὸ θάρρος, μπαμπά;

—Νὰ ἀρνηθῆς νὰ δώσης φιλοδώρημα στὸ ἐστιατόριο.

—Τί εἶναι εὐφυΐα;

—Νὰ μὴν ξαναπᾶς στὸ ἴδιο ἐστιατόριο.

● **Η ΜΝΗΣΤΗ**: Ξέρεις, ἀγάπη μου, ἡ μαμὰ κάνει θεραπεία γιὰ νὰ ξαναγίνη νέα.

Ὁ μνηστήρ: Περίφημα. Εὔχομαι νὰ βρεθῆ κάποιος νὰ τὴν ἀπαγάγη.

Η ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Βοηθῆστε τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ παιδιοῦ σας, μὲ τὰ εὐρωπαϊκὰ ἐπιστημονικὰ παιχνίδια γιὰ παιδιὰ κάθε ἡλικίας. Τὰ βοηθοῦν νὰ μάθουν τὰ χρώματα, τὰ σχήματα, τὰ μεγέθη, νὰ συνθέτουν ζωγραφιές, νὰ ἀσκοῦν τὴ φαντασία τους, νὰ ψυχαγωγοῦνται. Πλουσία συλλογὴ παιχνιδιῶν στὸ εἰδικό τμῆμα μας.

ΑΔΕΛΦΑΙ Μ2/25

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
Ι. ΠΑΤΣΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Μιὰ φουσκὰ... κολώνιες Μαρινοπούλου

ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ζεύγη διδύμων ἀδελφῶν ποὺ ἀπειλοῦνται ἀπὸ φαλάκρα βρίσκονται τώρα στὴ Ρώμη γιὰ νὰ ὑποβληθοῦν στὴ θεραπεία τοῦ καθηγητοῦ Νίκολα Πέντ. Ὁ ἕνας μόνο ἀπὸ τὰ κάθε ζεῦγος διδύμων θὰ ἀκολουθήση τὴ θεραπεία καὶ τοῦ χρόνου θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ πιστοποιηθοῦν τὰ ἀποτελέσματα.

ΜΙΑ Σκωτσέζα πηγαίνει στὸ κομμωτήριο.

—Τί ἐπιθυμεῖ ἡ κυρία; ρωτάει ἡ ὑπάλληλος.

—Μανικιοὺρ στὸ δεξί.

Η ΤΖΙΝΑ Λολλομπρίτζιντα δίνει τὴν ἑξῆς συμβουλὴ στὶς γυναῖκες: «Ἂν βρῆτε ἕνα παπούτσι στὸ νούμερό σας νὰ τὸ ἀγοράσετε. Ἂν βρῆτε ἕνα πουλόβερ στὸ μέγεθός σας ν' ἀγοράσετε ἕνα νούμερο μικρότερο»

ΣΥΜΦΩΝΑ μὲ μιὰ τελευταία στατιστική, οἱ πιὸ μακρόβιοι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου εἶναι οἱ Ὀλλανδοί (μέσος ὅρος ζωῆς 71 χρόνια γιὰ τοὺς ἄνδρες, 74 γιὰ τὶς γυναῖκες) καὶ οἱ πιὸ βραχύβιοι οἱ Ἰνδοί που, κατὰ μέσον ὅρο, πεθαίνουν γύρω στὰ 32 (ἄντρες καὶ γυναῖκες).

● **ΕΝΑΣ** ἐπαρχιώτης πάστορας, ἄνθρωπος πολὺ ἀφηρημένος, πῆγε στὸ Λοὺϊσβιλ νὰ παραγγείλη μιὰ σημαία γιὰ τὸ «Σωματεῖο τῶν Μητέρων». Ὅταν ἔφτασε ὅμως στὴν πρωτεύουσα τοῦ, ἦταν ἀδύνατο νὰ θυμηθῆ οὔτε τὰ λόγια ποὺ ἔπρεπε νὰ κεντηθοῦν ἐπάνω στὴ σημαία, οὔτε τὸ μέγεθός της κ' ἔστειλε ἕνα τηλεγράφημα στὴ γυναῖκα του ζητώντας λεπτομέρειες.

"Οταν ξαναπῆγε στὸ τηλεγραφεῖο νὰ πάρη τὴν ἀπάντηση, ὁ ὑπάλληλος τὸν κοίταξε μὲ πρόδηλη περιέργεια καὶ τοῦ ἔδωσε σιτωπτίκο τὸ μήνυμα: «Υἱὸς ἐγεννήθη ἡμῖν. Στόπ. Δύο μέτρα ἐπὶ τρία. Στόπ. Ἐπάνω μέρος κόκκινο κάτω μαῦρο. Στόπ. Μὲ ἀγάπη. Μαρη».

● **Ο ΜΠΕΜΠΗΣ** ἐξετάζει τὸν ἔλεγχό του ποὺ εἶναι γεμάτος μηδενικὰ καὶ ἀναστενάζει:

—Ἄχ, κυρία, πῶς θὰ λυπήσετε τὴ μαμά!

● **ΚΑΙ** ἐλπίζω, γιόκα μου, ἔγραφε ἡ τρυφερὴ μητέρα στὸν φαντάρο γιό της, νὰ ξυπνᾶς στὴν ὥρα σου τὸ πρωῒ καὶ νὰ μὴν ἀφήνης ὁλόκληρο τὸ τάγμα νὰ σὲ περιμένη γιὰ τὸν καφέ.

Η Ζωή μας

ΤΟ ΛΥΚΟΦΩΣ ΤΩΝ ΤΑΒΕΡΝΕΙΩΝ

♣ 'Ο καημένος ὁ Κώστας Κοτζιάς!

♣ 'Ο μοναδικός, ὁ ἀλησμόνητος...

♣ Ἦταν ὁ μόνος ποὖχε συλλάβει στὸ σύνολό του τὸ ὅλο θέμα τῆς ἀμφιέσεως, ἄς τὴν ποῦμε ἔτσι, αὐτῆς τῆς πανέμορφης πολιτείας ποὺ σήμερα μᾶς ἐμφανίζεται, πρωῒ-βράδυ, σὰν τὴ χειρότερη κατσιβέλα, στολισμένη μάλιστα, ποῦ καὶ ποῦ, μὲ φτηνοδ αμαντικὰ καὶ σαχλοκορδελίτσες.

♣ Δὲν τὸ φανταζότανε βέβαια πὼς δὲν θὰ βρισκότανε οὔτε ἕνας χριστιανὸς μὲ λίγο μυαλὸ καὶ δύναμη νὰ τὸν διαδεχθῆ σωστὰ καὶ νὰ ὁλοκληρώσῃ τὸ ἔργο του.

♣ Δὲν τοῦ περνοῦσε ἀπ' τὸ μυαλὸ πὼς κεῖνο τὸ θαυμάσιο Ἄλσος τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου (ποὺ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐμεῖς, ντὲ καὶ καλά, τὸ λέμε ἁπλῶς «Πάρκο») τὸ βράδυ θὰ γινότανε ζούγκλα ἀγριεμένων γάτων καὶ ἄλλων παρομοίας φύσεως ἀνθρωποειδῶν.

♣ Καὶ οὔτε τοῦ περνοῦσε ἀπ' τὸ μυαλὸ πὼς τὸ κέντρο πού ἔστησε μέσ' στὴν πρασινάδα, κατὰ τὸ πρότυπο τοῦ εἰδυλλιακοῦ ἐκείνου Παβιγιὸν ντ' Ἀρμενονβίλ τοῦ δάσους τῆς Βουλώνης, θὰ κατέβα νε στὸ ἐπίπεδο μιᾶς μπουζουκοειδοῦς θεριν ῆς ἐπιβιώσεως, μόνον καὶ μόνον γιατὶ κάποιος ἔξυπνος ἀνταγωνιστὴς βρέθηκε νὰ φροντίσῃ νὰ τοῦ κλείσουν τὶς φυσικές του προσβάσεις.

♣ Ἂς εἶναι —γι' ἄλλο λόγο θυμηθήκαμε τὸν ἀξέχαστο εὐεργέτη αὐτῆς τῆς δύσμοιρης πρωτεύουσας, τώρα ποὺ ἄρχισε ξανὰ ἡ λειτουργικὴ παραφροσύνη τοῦ ἀθηναϊκοῦ καλοκαιριοῦ. Γιατὶ τόνειρό του ἦταν πάντα νὰ διώξῃ τὴν βρωμοταβέρνα ἀπ' τὴν 'Αθήνα καὶ νὰ στείλῃ τὸν 'Αθηναῖο νὰ φάῃ φτηνὰ καὶ ὑγιεινὰ στὶς παρυφές, στὴν ἐξοχή.

♣ «Δὲν μπορεῖ», ἔλεγε, «κάποτε θὰ τελε ώσῃ αὐτὴ ἡ πρόσκαιρη λατρεία τῆς τσίκνας, τῆς λίγδας καὶ τοῦ ὑπόγειου. Κάποτε θὰ ξυπνήσουν οἱ ἕξω γειτονιές». Καὶ μὲ τὸ κέφι του ἐκεῖνο, τὸ ἀστείρευτο, ὅλο καὶ κάτι δημιουργοῦσε, πότε μιὰ γιορτὴ λουλουδιῶν, πότε μιὰ πρωτομαγιά, γιὰ νὰ πάρουν πάνω τους καὶ νὰ ζωντανέψουν οἱ τότε ἀκραῖες παρυφές, ἡ 'Αγία Παρασκευή, ἡ Νέα Φιλαδέλφεια, τὸ Χαλάνδρι...

♣ Τώρα πάει, πνιγήκανε κι αὐτές. Οἱ ἀκραῖες παρυφὲς τῶν 'Αθηνῶν εἶναι ἡ Μάνδρα, ὁ 'Ωρωπός, ἡ Σαλαμίνα κι ὁ 'Υμηττός.

♣ Παράξενο, μὰ ἀληθινό: 'Ο 'Υμηττὸς ἀρχίζει καὶ παίρνει, τώρα τελευταῖα, μιὰ περίεργη πρωτοβουλία στὴ διαμόρφωση τῶν καθημερινῶν μας ψυχαγωγικῶν συνηθειῶν. Μετὰ τὴν ἐγκληματικὴ καταστροφὴ τῆς Πεντέλης καὶ τὴν τελεσίδικο καταδίκη τῆς Πάρνηθας, εἶναι τὸ μόνο κοντινὸ βουνὸ ποὺ μᾶς προσφέρει αὐτὸ ποὺ μερικοὶ ἀπὸ μᾶς ἐξακολουθοῦμε νὰ ὀνομάζουμε παρθένα φύση, τουτέστιν ἔλλειψη γκαζοτενεκὲ καὶ κυρελόχαρτων. Προσφέρει ἀέρα καθαρό, φρέσκον, ἀγνό καὶ κάτι δέντρα ἀκόμα, κάπως παρθενικὰ κι αὐτά, κάπως ἀμόλευτα ἀπὸ ἀναμνήσεις κ' ἐντυπώσεις τοῦ παρελθόντος.

♣ Ἀλλά, θὰ τὸ πιστέψετε, προσφέρει καὶ κάτι ἄλλο: μιὰ ἄμεση, σχεδὸν συμβολικὴ εἰκόνα τῆς μάχης τοῦ σήμερα μὲ τὸ χθές, ποὺ ἀναμφισβήτητα θὰ συγκινοῦσε τὸν ἀείμνηστο Κώστα Κοτζιά.

♣ Ναί, κάπου ἐκεῖ σ' ἕνα τέρμα (μόνο σ' ἕνα;) δίνεται ἡ μάχη: 'Απ' τὴ μιὰ μεριὰ συφοριασμένο, μισοφάτσοτο τὸ «μακρινὸ καφενεδάκι», πέστο ταβερνάκι, πέστο κεντράκι, πέστο καταφύγιο κάποιων ζευγαριῶν...

♣ 'Απὸ τὴν ἄλλη σ' ἕνα ἄλλο κέντρο: Τὰ ἴδια ζευγάρια, τὰ σύγχρονα πιά, τὰ ἐλεύθερα, ποὺ ἀναζητοῦν τὴ φυλλωσιὰ σὰν ὁμορφιὰ κι ὄχι σὰν προκάλυμμα καὶ θέλουν χῶρο κι ἄνεση γιὰ νὰ γλεντήσουν, νὰ χορέψουν, νὰ πηδήξουν...

♣ Εἶναι ἄγρια, ἀτίθασα, λιγάκι σὰ χαμένα, ξαναμμένα στὴν προσπάθειά τους νὰ ἰσορροπήσουν τοὺς καλαματιανούς καὶ τὶς σάμπες, τοὺς χασάπικους καὶ τὰ ρὸκ- ἔντ-ρόλλ, ποὺ τὸ ἴδιο βράζουν μέσ' στὸ νεανικὸ κορμί τους.

♣ Θέλουνε φῶτα, ὀρχήστρα, πίστα, φαῖ καλό, καθρέφτες, περιποίηση. Οἱ γειτονιές, οἱ παρυφὲς ξυπνοῦν, ἀνεξαρτητοποιοῦνται. Ἔχουν τοὺς κινηματογράφους τους, τὰ μεγάλα τους καταστήματα, τὴν ἄσφαλτο, τὰ νέα τους γαλάζια λεωφορεῖα, ἔχουν καὶ τὰ κέντρα τους, μεγάλα πιὰ κι αὐτά, ἁπλόχωρα, βαρβαρικὰ ἔστω ἀκόμα στὰ πρῶτα τους πηδήματα, σὰν κάθε τί πρωτόγονο καὶ πρωτογνώριστο.

♣ Ἐκεῖ στὶς παρυφὲς τοῦ 'Υμηττοῦ, στὴ Νέα Ἑλβετία, στὴν 'Ανάληψη, στὸν Βύρωνα, στοῦ Ζωγράφου, ἡ κουτσοταβέρνα ἀρχίζει νὰ δίνῃ τὴ θέση της στὸ περιφερειακὸ κέντρο ψυχαγωγίας.

♣ Ἐκεῖ κάπου στὰ τέρματα, μέσ' στὴ δροσιὰ τοῦ 'Υμηττοῦ, ἀρχίζει ἡ χαρὰ νὰ γίνεται φτηνὴ καὶ προσιτή. Νάναι γλέντι κι ὄχι ἁμάρτημα. Νάναι θέαμα κι ὄχι πίκρα. Νάναι —προϊὸν εὐρείας κυκλοφορίας.

♣ Καὶ τὸ ταβερνάκι;

♣ Ἂν ἔχουμε μυαλό, θὰ τὸ κρατήσουμε κι αὐτό, ἀλλὰ ἰδίως ἂν ἔχουνε μυαλὸ οἱ ἰδιοκτῆτες του. Ἀλλιῶς θὰ ἀκολουθήσῃ κι αὐτὸ τὸ δρόμο τῶν «μονίππων».

Index

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 30 'Ιουνίου ἕως 5 'Ιουλίου 1958

ΚΡΙΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου - 20 'Απριλίου: Πρέπει νὰ προσέξετε πάρα πολὺ σὲ κάποιο χαρτὶ ποὺ θὰ πάρετε καὶ ποὺ περιμένετε πολὺν καιρό. Προσπαθῆστε νὰ ξεσκάσετε τὸ Σαββατοκύριακο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 1.

ΤΑΥΡΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 'Απριλίου - 21 Μαΐου: Προσπαθῆστε νὰ μειώσετε τὶς οἰκονομικές σας ἀνάγκες. 'Η ζωὴ περνᾶ πάντοτε ἀπὸ δύσκολα μονοπάτια καὶ χρειάζεται δύναμη χαρακτῆρος γιὰ νὰ συγκρατηθῆτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθ. 2.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαΐου - 21 'Ιουνίου: Οἱ ἐπαγγελματικές σας ἀπασχολήσεις δὲν πρέπει νὰ σᾶς ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὰ οἰκιακά σας καθήκοντα. 'Η οἰκογένεια χρειάζεται πάντοτε ἐπίβλεψη. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 9.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 'Ιουν. - 22 'Ιουλίου: Προσπαθῆστε νὰ συντονίσετε τὶς ἰδέες σας, γιὰ νὰ μὴ βρεθῆτε ἐκτεθειμένος χωρὶς λόγο. 'Ακοῦστε τὶς συμβουλὲς τῶν φίλων σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 7.

ΛΕΩΝ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 'Ιουλίου - 22 Αὐγούστου: Οἱ ἐπιχειρήσεις χρειάζονται μεγαλύτερη προώθηση καὶ πρὸ παντὸς ὄχι ἐγκατάλειψη ὅταν φθάσετε σχεδὸν στὸ τέλος. Ἐνθαρρύνετε τὸν κύκλο σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 2.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ. - 22 Σ)ρίου: Θὰ αἰφνιδιασθῆτε ἀπὸ μιὰ εὐτυχισμένη συνάντηση ποὺ θὰ διώξῃ ὅλες τὶς παλιές σας ἀπογοητεύσεις καὶ θὰ σᾶς δώσῃ κουράγιο γιὰ καινούργιες ἀναζητήσεις. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 10.

ΖΥΓΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπτ. - 22 'Οκτωβρίου: Οἱ αἰσθηματικές σας ὑποθέσεις παίρνουν πολὺ καλὴ τροπή, χάρη στὴν ἐπέμβαση ἑνὸς κοινοῦ φίλου. Μὴ χάνετε τὴν ἐπαφὴ μὲ τοὺς γνωστούς σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 4.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 'Οκτ. - 22 Ν)ρίου: Ἕνας καλὸς φίλος θὰ σᾶς συμβουλεύσῃ σωστὰ γιὰ ὡρισμένα οἰκονομικὰ θέματα μεγάλης ἀξίας, ποὺ θὰ κάνουν θαύματα στὶς ἐπαγγελματικές σας ὑποθέσεις. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθ. 7.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοεμ. - 21 Δ)μβρίου: Θὰ συναντήσετε ὡρισμένες δυσκολίες ποὺ δὲν πρέπει νὰ σᾶς ἀπογοητεύσουν. Διατηρῆστε τὴ γραμμὴ ποὺ σᾶς χάρισε μέχρι σήμερα τόσες μεγάλες ἐπιτυχίες. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 2.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκ. - 19 'Ιαν.: Κάποια σχέση ποὺ ἔχετε ἀπὸ καιρὸ, θὰ ἀποδώσῃ τώρα καρποὺς ποὺ δὲν περιμένατε. Ἕνα δῶρο θὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὰ κοπλιμέντα ποὺ σᾶς ἔχουν κάνει στὸ παρελθόν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 4.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 'Ιαν. - 18 Φ)ρίου: Θὰ εἶσθε πάρα πολὺ τυχερὸς τὴν ἐρχομένη ἑβδομάδα. Θὰ σᾶς δοθοῦν εὐκαιρίες ποὺ δὲν πρέπει νὰ ἀφήσετε ἀνεκμετάλλευτες. Νὰ εἶσθε προσεκτικός. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθ. 6.

ΙΧΘΥΕΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου: Μιὰ μεγάλη ἐπιτυχία σᾶς πλησιάζει τὴν ἐρχομένη ἑβδομάδα. Προσέξτε μόνον, μήπως ὁ ἐνθουσιασμός σας ἀνακόψῃ τὸν εὐτυχισμένο δρόμο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθ. 4.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

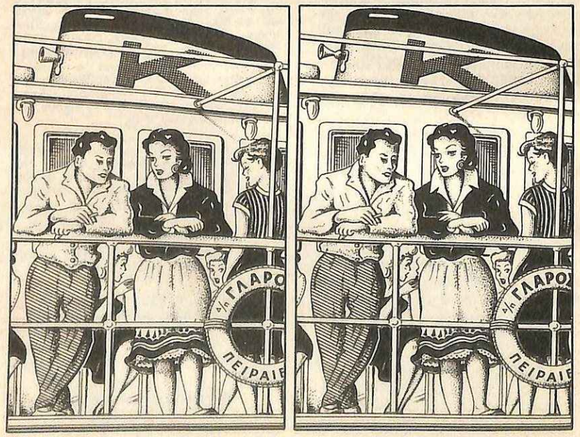

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 10 σημεῖα. Μπορεῖτε νὰ τὰ βροῦτε.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Τὴν κόβουνε, τὴν φέρνουν στὸ τραπέζι, τὴν μοιράζονται καί... δὲν τὴν τρῶνε — Τριάντα... ρωμαϊκόν.
2. 'Ανανεώνει τὸν ἀέρα (αἴτ.) — Αἰγύπτιος θεός.
3. Θὰ τὴν ἀποκτήσῃ τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ (γεν.) — Παρὰ πέντε μέρες... ἕνας χρόνος — Ζωή... ἀγγλοσαξονική.
4. 'Αδένες ποὺ ἀπέκτησαν... εἰδικοὺς ἰατρούς
5. Στρατιωτικὸς ἐξαγοράζει θητείαν.
6. Τελικὸς σύνδεσμος — — Θεὸς χωρὶς... ἀρχὴ καὶ τέλος — Ψυχολογικὸς φόβος (ξεν.).
7. Γάλλος ναύαρχος θελήσας τὸ 1915 νὰ καταλάβῃ... τας Ἀθηνας (ἐνάρθρως) — Τὰ ἐξάγει κατὰ πολὺ ἡ 'Ολλανδία.
8. Οἱ φύλακές των ζοῦν μονότονον ζωήν — Παιζόμενες ὑπὸ μίαν ἔννοιαν, ἐκθέτουν...
9. Διαταραχὴ τῆς λαλιᾶς ἐν εἴδει μερικοῦ τραυλισμοῦ (γεν.) — Διετέλεσε τὸ 1922 διάδοχος τοῦ Λοὺδ Τζώρτζ.
10. Σφραγίζονται καὶ αὐτά... —Πίθηκος τοῦ γένους τῶν κυνοκεφάλων, ἕνα ἀπὸ τὰ περιεργότερα ζῶα («Ψ» τὸ νεκρὸ γράμμα)
11. Ὑπῆρξαν κυβερνῆται τῶν Ρώσων — Χρονικὴ περίοδος.
12. Ὑπερμικροβιακοὶ ὀργανισμοί — Τέτιους ἀγῶνες διεξήγαγε συχνὰ ἡ Ἑλλάς, ἀντιστρόφως (αἴτ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Ὑπῆρξεν ὁ Χριστὸς εἰς τὸν βίον του.
2. Ὕδωρ ἐν κινήσει (μετοχ.) — Εἰς τὴν Αἴγιναν σώζεται ναὸς της.
3. Διπλασιαζόμενον σημαίνει στοιχηδόν — Ποταμὸς καὶ νομὸς τῆς ΒΔ. Γαλλίας — Ἄρθρον.
4. Τὸ μπιζέλι... στὴν ἐγκυκλοπαιδεία — Ἡ γενικὴ ἀρχαίου ρήτορος ἐκ Χαλκίδος (ἀντιστρ.).
5. 'Αναφορ. ἀντωνυμία (ἀρσ.) — 'Αντικείμενον ἀξίας συνθαπτόμενον μετὰ τοῦ νεκροῦ εἰς τοὺς ἀρχαίους (ἰδία εἰς τὸν πληθυντικόν).
6. Χημικὸν στοιχεῖον τῆς ὁμάδος τῶν σπανίων γαιῶν — 'Ηθοποιὸς τοῦ Χόλλυγουντ θυμίζων προστάγματα.
7. 'Αναφέρεται εἰς κάθε γραμμάτιον — Σχετικὴ μὲ δρομαίαν ἐπίθεσιν (γεν.).
8. Ξενικὸν μέτρον ἐπιφανειῶν — 'Ομωτικὸν (ἀρχ.) — Προσφιλὲς εἰς τοὺς ἀναβάλλοντας χρονικὸν ἐπίρρημα (δημ.).
9. Πτερωτοὶ οἰκιακὸν (καθ.).
10. Καὶ μπράντα τὴν Λένε (γεν.) — Χρονικὴ προοπτικὴ τῶν ἐρωτευμένων...
11. Θρησκευτικῶς ὑπονοεῖ τὸ ἅγιον μύρον — Συνοδεύει τὴν Μαρτινέλλι... στὴν ὑπογραφή της (αἰτιατική).
12. Εἰδικότης ποδοσφαιριστοῦ — Θεὰ τῶν ἰατρῶν λατρευομένη εἰς 'Επίδαυρον — Πατὴρ τῆς 'Ιοδος.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Τ	Ρ	Α	Π	Θ	Υ	Ν	Α	■	Χ	Χ	Χ
2	Α	Σ	Ρ	Ι	Σ	Τ	Η	Ρ	Η	■	Ρ	Α
3	Π	Ο	Α	Ξ	■	Τ	Σ	■	Π	Α	Ν	Φ
4	Ε	Ν	Λ	Ο	Κ	Ρ	Ι	Ν	Ε	Ι	Ξ	■
5	Ι	■	Α	Ν	Τ	Ι	Σ	Ι	Κ	Ω	Μ	Α
6	Ν	Α	■	■	Ε	Ο	■	■	Τ	Ρ	Α	Κ
7	Ο	Φ	Ο	Υ	Ρ	Ν	Ε	■	Φ	Α	■	■
8	Φ	Α	Ρ	Ο	Ι	■	Φ	Α	Ρ	Σ	Ε	Ε
9	Ρ	Ι	Ν	Ι	Σ	Μ	Ο	Υ	■	■	Π	Ο
10	Ο	Α	■	Α	Μ	Α	Α	Ρ	Υ	Θ	Ξ	■
11	Ν	■	Τ	Ξ	Θ	Ρ	Ο	Ι	■	Ε	Α	Ρ
12	Ι	Ο	Ι	■	Σ	■	■	■	■	■	Ν	■

ZIGK ZAGK

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατὸν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίστε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιαδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήστε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο ὁριζοντίως, καθέτως ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξη ποὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώστε τώρα τὴ λέξη, ποὺ βρήκατε καὶ σβήστε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα ποὺ μετάχειρισθήκατε.

Ψάξετε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ἕως ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

Σ	Ο	Ρ	Σ	Ο
Ν	Μ	Α	Υ	Λ
Α	Τ	Ο	Α	Δ
Π	Ε	Π	Ι	Ν
Α	Λ	Κ	Α	Δ
Λ	Η	Ε	Υ	Ρ

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμοὺς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέσετε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν ποὺ μπορέσατε νὰ πετύχετε.

Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦνται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦνται μὲ «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦνται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται μὲ «ΞΕΧΩΡΙΣΤΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 40

FAB Ξανανιώνει ὅτι πλένει

ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΛΕΥΚΟΤΕΡΑ ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑ...ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΣΕ ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ!

"ΣΩΠΙ"

3 ΑΠΛΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

FAB Δὲν φθείρει τὰ ροῦχα

χάρις στὴν σύνδεσιν του κάνει τὰ ροῦχα σας νὰ ξαναζωντανεύουν, τὰ ἀσπρόρρουχα σας νὰ μὴ γαριάζουν, τὰ imprimés νὰ ξαναλάμπουν, τὰ μάλλινα νὰ μαλακώνουν Κι' αὐτὸ χωρὶς καμμιὰ **φθορά**.

FAB Χέρια γιὰ χειροφίλημα

δὲν ἐρεθίζει τὰ χέρια καὶ οἱ νοικοκυρὲς τὸ προτιμοῦν γιατὶ μποροῦν νὰ πλένουν καὶ νὰ ἔχουν **χέρια** πάντα μαλακά, πάντα γιὰ **χειροφίλημα**.

Μοσχοβολοῦν

στὸν **ἀρωματισμένο ἀφρὸ** τοῦ FAB τὰ ροῦχα σας ξαναβρίσκουν σὲ λίγα λεπτὰ ὅλη τους τὴν λάμψη καὶ φρεσκάδα.

FAB ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

στὸν κόπο σας στὸν χρόνο σας στὰ ροῦχα σας, ἐπίσης οἰκονομικὸ στὸ πλύσιμο πιατικῶν καὶ σκευῶν κουζίνας.

FAB ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ ΠΡΟΪΟΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
COLGATE-PALMOLIVE

"ΟΛΥΜΠΙΑ", ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ ΚΟΡΑΗ 1 - ΤΗΛ. 34.720 - 25.708
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23, (ΟΠΙΣΘΕΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΕΡΡΟΚΕ)
ΤΗΛ. 532-774, ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32, ΤΗΛ. 527-896

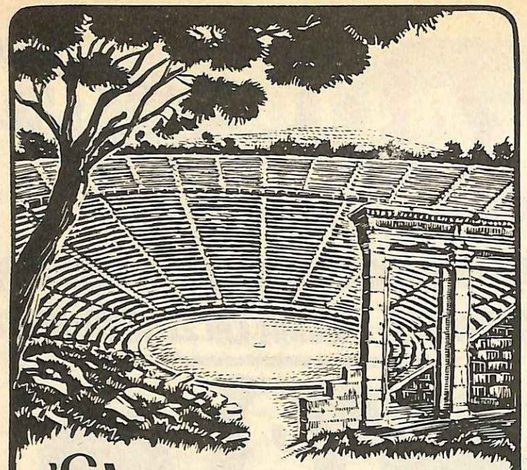

Ἐλᾶτε στήν Ἐπίδαυρο

...καὶ μάθετε ὅτι ὀφείλει τὴν ἀκμή της στὸν ἀρχαῖο ναὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὅπου συνέρρεαν πλήθη ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ ζητήσουν τὴν βοήθεια τοῦ θεραπευτῆ-θεοῦ. Οἱ συγκεντρώσεις αὐτὲς συνωδεύονταν ἀπὸ ἀθλητικοὺς ἀγῶνες καὶ θεατρικὲς γιορτές, ποὺ ἔγιναν μεγαλειώδεις ὅταν στὰ μέσα τοῦ Δ'. π.Χ. αἰῶνα κτίστηκε τὸ καλλιμάρμαρο θέατρο, ἔργο τοῦ ἀρχιτέκτονα Πολυκλείτου. Κτισμένο στὴν πλαγιὰ ἑνὸς πευκόφυτου λόφου μὲ τὶς 54 κερκίδες του ὅπου ἄνετα χωροῦν 14.000 θεατὲς μὲ τὴν μοναδικὴ στὸν κόσμο ἀκουστική του τὸ θέατρο τῆς Ἐπιδαύρου, σύμβολο αἰωνιότητας καὶ προόδου, ὑπηρετεῖ καὶ σήμερα τὶς μοῦσες φιλοξενώντας κάθε καλοκαῖρι στὴν κυκλικὴ ὀρχήστρα του τὰ διεθνοῦς φήμης φεστιβὰλ τραγωδίας. Στὸ τουριστικὸ περίπτερο, στὰ ἀναρίθμητα μπάρ καὶ στὶς καντίνες ποὺ ἐξυπηρετοῦν τοὺς ἐπισκέπτες καὶ τοὺς θεατὲς σερβίρεται γιὰ τὴν δροσιὰ καὶ τὴν ξεκούρασι ΦΙΞ.

ΟΠΟΥ ΚΙ' ΑΝ ΒΡΕΘΗΤΕ: ΦΙΞ
εἶναι ἀπόλαυσις - ξεκούρασις - χαρὰ

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 140

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΤΡΑΠΟΥΛΑ —ΧΧΧ 2. ΑΕΡΙΣΤΗΡΑ — ΡΑ. 3. ΠΟΑΣ — ΤΕ' (360) — ΛΑ-Ι-Φ. 4. ΕΝΔΟΚΡΙΝΕΙΣ. 5. ΑΝΤΙΣΗΚΩΜΑ. 6. ΝΑ — ΕΟ — ΤΡΑΚ. 7. Ο «ΦΟΥΡΝΕ» — ΩΑ. 8. ΦΑΡΟΙ — ΦΑΡΣΕΣ. 9. ΡΙΝΙΣΜΟΥ — ΛΩ. 10. ΩΑ — ΑΜΑΔΡΥΑΣ. 11 ΤΣΑΡΟΙ — ΕΑΡ. 12. ΙΟΙ — ΑΝΙΣΟΥΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΩΝ. 2. ΡΕΟΝ — ΑΦΑΙΑ. 3. ΑΡΑΔΑ — ΟΡΝ — ΤΟ. 4. ΠΙΣΟΝ — ΙΣΑΙΟΥ. 5. ΟΣ — ΚΤΕΡΙΣΜΑ. 6. ΥΤΤΡΙΟΝ — ΜΑΡΣ. 7. ΛΗΞΙΣ — ΕΦΟΔΟΥ. 8. ΑΡ — ΝΗ — ΑΥΡΙΟ. 9. ΑΛΕΚΤΩΡ. 10. ΑΙΩΡΑΣ — ΑΕΙ. 11. ΧΡΙΣΜΑ — ΕΛΣΑΝ. 12. ΧΑΦ — ΑΚΕΣΩ — ΡΑ.

ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ΑΡ. 140

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὸν συνδυασμὸ τῶν λέξεων: ΑΤΟΛΜΟΣ — ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΣΙΑ — ΕΥ — ΔΑ — ΔΑΥΛΟΣ — ΕΠΙ, σύνολον 46 θαυμάν.

Καλυτέρους, ἴσως, συνδυασμοὺς μπορεῖ νὰ δοκιμάσῃ κανεὶς μὲ λέξεις σὰν: ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ — ΔΙΑΥΛΟΣ — ΑΑΚΑΙΟΥ — ΛΕΥΚΑΔΙΟΥΣ — ΑΛΕΥΡΑ — ΛΥΔΙΑΝ

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 140

1. Ὁ δείκτης τῆς ἀριστερᾶς παλάμης τῆς μελαχροινῆς κοπέλας ποὺ στηρίζεται στὴν κουπαστή, εἶναι ἀνασηκωμένος. 2. Τῆς ἰδίας, οἱ λευκοὶ γιακάδες διαφέρουν στὶς γωνιές τους. 3. Ὁ παραπλεύρως κύριος φέρει στὴ μέση του τὸ κοντὸ πουκάμισο ἢ μπουφάν. 4. Ὁ ἴδιος ἔχει τὸ πρόσωπο ἀριστερὰ τοῦ πέλαμα γυρισμένο πρὸς τὰ ἐμπρός. 5. Ἡ ὀρθὴ κοπέλα, πίσω ἀπ' τὸ σωσίβιο, ἔχει τὰ πόδια της πιὸ ἀνοικτά. 6. Ἡ κοπέλα στὸ βάθος, μὲ τὰ μαῦρα, ποὺ φαίνεται μεταξὺ τοῦ ὀρθίου ζεύγους, κρατεῖ τσιγάρο. 7. Τῆς ἰδίας κοπέλας δὲν σταυρώνουν τὰ πόδια της. 8. Στὸ σωσίβιο, ἡ ὀνομασία τοῦ πλοίου ΓΛΑΡΟΣ διασβάζεται ὁλόκληρη, διότι φαίνεται καὶ τὸ «Σ». 9. Ἡ σειρήνα τοῦ πλοίου ἐπὶ τῆς καπνοδόχου, διαφέρει. 10. Τὸ ὁριζόντιο σιδηρικὸ στηρίξεως τῆς τέντας, ποὺ στηρίζεται κάτω ἀπὸ τὸ σῆμα Κ τῆς καπνοδόχου, δὲν καταλήγει στὴν κορνίζα τῆς καμπίνας, ἀλλὰ κάτω ἀπ' αὐτήν (ἀκριβῶς πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι τῆς μελαχροινῆς κοπέλας).

Ἡ Ἁλιμη στὴ Χώρα Τῶν Θαυμάτων

ΠΕΡΙΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ Τ' ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΜΑΓΑΖΙΑ

Ὁποιος δρασκελήση τὸ κατώφλι τοῦ ἐργοστασίου Σαρίδη, στέκεται ἐκστατικὸς μπροστὰ στὴ δημιουργικὴ προσπάθεια τοῦ ἱδρυτοῦ του ποὺ ἔκανε φημισμένο τὸ ἑλληνικὸ ἔπιπλο στὴν Εὐρώπη, στὴν Ἀμερικὴ καὶ στὴ Μέση Ἀνατολή. Ἀλλ' ἀκόμη μεγαλύτερη περηφάνεια αἰσθάνεται ὅταν ξεφυλλίση τὸ βιβλίο τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν του καὶ διαβάση τὶς κολακευτικὲς κρίσεις τῶν μεγαλυτέρων εἰδικῶν τοῦ κόσμου. Νὰ ἕνα μικρὸ παράδειγμα: Ὁ διευθυντὴς τοῦ «Νὸλ Ἐντερνασιονάλ» τῆς Γαλλίας, κ. Βιντάλ, γράφει: «Ὑπῆρξατε ἡ αἰτία τῆς ἐπισκέψεώς μου εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁμολογῶ ὅτι ὄχι μόνον εἶμαι γεμάτος θαυμασμὸ γιὰ ὅ,τι βλέπω ἀπὸ τὸν ἀρχαῖο ἑλληνικὸ πολιτισμό, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ γιὰ τὸ ἀξιοπρόσεκτο νόημα τῆς συνεχίσεως ἀνάμεσα στοὺς αἰῶνες. Ὅλα αὐτὰ εἶναι μιὰ περίληψη τῆς εἰκόνος τῆς Ἀκροπόλεως, ποὺ βρίσκεται ἐπάνω ἀπὸ τὸ γραφεῖο σας. Στὸ πρῶτο πλάνο τὰ ἐργαλεῖα τῆς δουλειᾶς, ἡ μοντέρνα ζωὴ σὲ ὅ,τι ἔχει πιὸ δυναμικὸ νὰ προσφέρη. Ἔπιπλα καλοφτιαγμένα, μὲ ὅμορφες συμμετρικὲς ἀναλογίες, βιβλία τεχνικὰ καὶ ἱστορικά, ποὺ προβάλλονται ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη σὰν μιὰ φυσικὴ συνέχιση τῆς τελειότητος. Τὸ φόντο τῆς εἰκόνος δὲν εἶναι ἀναχρονιστικό. Δὲν ὑπάρχει διχασμὸς ἀνάμεσα στὸ παρελθὸν καὶ στὸ παρόν. Αὐτὸ ποὺ τὰ συνδέει εἶναι ἕνα νόημα ἀνεξήγητο, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τὸ ὀνομάση κανεὶς «ποιότητα». Γι' αὐτὸ σᾶς θαυμάζω, κ. Σαρίδη, διότι δὲν μᾶς δίνετε μόνον ἕνα ὡραῖο μάθημα πειθαρχίας, ἀλλὰ καὶ μιὰ ὁλοκληρωμένη προσπάθεια».

Καὶ πράγματι, ὁ κ. Βιντὰλ κατώρθωσε νὰ ξεχωρίση τὰ δυὸ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς ἐργασίας Σαρίδη. Τὴν ποιότητα, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν πειθαρχία. Ἔτσι, τὸ φημισμένο αὐτὸ ἐργοστάσιο, ποὺ κάνει σήμερα τεράστια ἐξαγωγὴ ἐπίπλων στὰ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, κατώρθωσε νὰ κάνη γνωστὸ τὸ ἑλληνικὸ ὄνομα στὰ πέρατα τοῦ κόσμου καὶ νὰ ἀποδείξη πὼς ἡ κλίση τῶν συμπατριωτῶν μας πρὸς τὴν καλλιτεχνία δὲν ἔπαυσε νὰ ἐκδηλώνεται δημιουργικά.

Ποτὲ δὲν φανταζόμουνα πὼς θὰ ἦταν τόσο εὔκολο νὰ φτιάξη κανεὶς ἕνα φόρεμα. Δὲν φημίζομαι γιὰ τὶς ραπτικές μου ἱκανότητες, ἀλλά, ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἀνεκάλυψα πὼς μπορῶ νὰ ἀποκτήσω πάμφθηνα ἕνα ἀπὸ τὰ πατρὸν τοῦ Mc Call's, ποὺ ὑπάρχουν στὸ κατάστημα Γκρέϋς, τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 6, κατέπληξα φίλους καὶ γνωστοὺς μὲ τὶς καινούργιες δημιουργίες μου, ποὺ ἐπέτυχα κυριολεκτικὰ μὲ κλειστὰ τὰ μάτια. Εἶναι ὅλα τόσο τέλεια προμελετημένα, ὥστε δὲν ἔχετε παρὰ νὰ ἐνώσετε ἁπλούστατα ὡρισμένα κομμάτια, γιὰ νὰ ἀποκτήσετε ἕνα ὑπέροχο φόρεμα, μαγιό, νυκτικό, παιδικά, ἢ καὶ κοστούμι πλάζ. Τὰ πιὸ ὡραῖα σύνολα τοῦ Ζιβανσύ, τοῦ Πιὲρ Γκαρντέν, τῆς Σίμπυλ Κόνολυ, τῆς Τριζαὶρ καὶ τόσων ἄλλων μεγάλων σχεδιαστῶν μόδας, ἔρχονται ἕτοιμα ἀπὸ τὴν Ἀμερική, γιὰ νὰ βοηθήσουν τὶς Ἑλληνίδες ν' ἀποκτήσουν μοντέρνα καὶ τέλεια σιλουέτα.

Καὶ ποιὸς δὲν πέρασε ἀπ' αὐτὸ τὸ μονοπάτι; Φορᾶς τὸ καινούργιο σου φόρεμα ἢ τὸ κοστούμι καὶ ξεκινᾶς χαρούμενος γιὰ μιὰ μικρὴ εὐχάριστη παρέϊθιση στὴ ζωή. Ἕνα πάρτυ, ἕνα ταξιδάκι, μιὰ ἐκδρομή. Καὶ μόλις φθάσης ἐκεῖ κι ἀρχίσης νὰ ξεχνιέσαι ἀπὸ τὶς ἀναποδιὲς τῆς καθημερινῆς ρουτίνας, μιὰ τηγανιτὴ πατάτα, λίγο κρασί, ἕνας κεφτὲς πέρτου, ἐπάνω στὸ ὁλοκαίνουργιο ἢ καὶ ὁλοκάθαρο ροῦχο σου, γιὰ νὰ σοῦ χαλάσουν ὅλο τὸ κέφι. Καθαριστήρια, φασαρίες, ἀγωνίες ἐὰν θὰ χαλάση τὸ φόρεμα ἢ ὄχι. Ἀλλὰ βεβαίως δὲν χρειάζεται νὰ πάη κανεὶς κάπου γιὰ νὰ τοῦ τύχη μιὰ τέτοια ἀναποδιά. Ἀκόμη καὶ στὸ γραφεῖο, μὲ λίγο μελάνι, τὸ μεσημέρι καθὼς τρῶτε τὰ φροῦτα σας, ἢ τὴν ὥρα ποὺ θέλετε νὰ περιποιηθῆτε μιὰ μικρὴ φιλικὴ συντροφιά, δίνοντάς τους λίγο λικέρ. Οἱ λεκέδες εἶναι ὁ μεγάλος ἐχθρὸς τῶν συγχρόνων ἀνθρώπων. Ὅπου κι ἂν πᾶς ἢ κι ἂν σταθῆς στὴν πολυθόρυβη πόλη, ἢ ἀκόμη καὶ στὸ ἥσυχο χωριουδάκι, στὰ σίγουρα θὰ ἀποκτήσης τὸ μικρὸ αὐτὸ παράσημο τῆς ἀπροσεξίας. Μὴν ἀπελπίζεσθε ὡστόσο. Γιατὶ κάποιος Γερμανὸς ἐπιστήμων, ὁ δόκτωρ Ροὺντολφ Ράϊς, ἀνεκάλυψε μιὰ εἰδικὴ οὐσία, βασισμένη στὶς πιὸ πρόσφατες χημικὲς ἀνακαλύψεις καὶ τεχνικὲς μεθόδους. Εἶναι ἕνα μικρὸ γυάλινο μπουκαλάκι ποὺ ἔχει κατακτήσει σήμερα ὅλο τὸν κόσμο, μὲ τ' ὄνομα «Περπλέξ», καὶ ὑπάρχει σ' ὅλα τὰ φαρμακεῖα καὶ τὰ καλὰ παντοπωλεῖα. Εἶναι πραγματικὰ ἕνα μοναδικὸ ὑγρὸ γιὰ νὰ καθαρίση κανεὶς ὅλων τῶν εἰδῶν τοὺς λεκέδες ποὺ μᾶς βάζουν σὲ τόσους μπελάδες. Δὲν χρειάζεται παρὰ νὰ ξεβιδώσετε τὸ στόμιο τοῦ μπουκαλιοῦ καὶ νὰ τὸ γυρίσετε πρὸς τὴν ἐπιφάνεια ποὺ εἶναι λεκιασμένη. Μονομιᾶς ἡ πεπιεσμένη τσόχα ποὺ ὑπάρχει στὸ πῶμα ὑγραίνεται ἀπὸ τὴ χημικὴ οὐσία καὶ μόλις τρίψετε ἐλαφρὰ τὸν λεκέ, ἐξαφανίζεται ὡς ἐκ θαύματος. Δὲν παίζει ρόλο τί εἴδους λεκὲς εἶναι καὶ ποῦ ἔχει πέσει. Ἀπὸ τὰ καθίσματα τῶν αὐτοκινήτων, μέχρι τὰ παπούτσια, τὸ ἀδιάβροχα, τὶς γραβάτες, τὰ ροῦχα καὶ τὰ χαλιά, τὸ Περπλὲξ ἐνεργεῖ ἀστραπιαῖα καὶ ἀποτελεσματικά, δίνοντάς τους πάλι τὴν πρώτη τους ὁλοκάθαρη μορφή.

Ἀὐτὲς οἱ τελευταῖες ἀναποδιὲς τοῦ καιροῦ μᾶς ἔκαναν νὰ διακόψουμε τὰ θαλασσινὰ μπάνια. Τὸ ἑλληνικὸ καλοκαίρι ὅμως δὲν ἄργησε νὰ ξαναγυρίση γιὰ νὰ μᾶς ὑπενθυμίση πὼς αὐτοὺς τοὺς μῆνες ἡ ζωή μας μεταφέρεται στὴν ἀκρογιαλιά, κοντὰ στὴ ζεστὴ ἄμμουδιὰ καὶ στὸ παιχνιδιάρικο κῦμα. Καιρὸς λοιπὸν νὰ ξαναρχίσουμε τὶς προετοιμασίες γιὰ τὶς διακοπές μας καὶ νὰ προμηθευθοῦμε τὸ ἀπαραίτητο μαγιὸ «Δελφίνα», γυναικεῖο ἢ ἀνδρικό, ποὺ τὸ καλοδιαλεγμένο ὕφασμά του καὶ ἡ κομψὴ του γραμμὴ τὸ κάνουν νὰ ξεχωρίζη ἀπὸ τὶς τόσες ἄλλες προσπάθειες, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ τὸ φθάσουν. Τὰ μαγιὸ «Δελφίνα», ποὺ ὑπάρχουν ἀποκλειστικὰ στὸ κατάστημα Δέλτα τῆς ὁδοῦ Φωκίωνος 13, ἔχουν κατορθώσει νὰ μᾶς παρουσιάσουν τὰ πιὸ ὡραῖα ἐφετεινὰ σχέδια, σὲ φθηνὲς τιμές, ὅμορφα ὑφάσματα καὶ τέλεια ἐφαρμογή. Τὰ γυναικεῖα μάλιστα μαγιὸ εἶναι τόσο πολὺ προσεγμένα, ὥστε τὸ κορσάζ τους νὰ εἶναι ἀνώτερο καὶ ἀπὸ τῶν μαγιὸ «Καταλίνα», ποὺ θεωροῦντο μέχρι σήμερα τὰ καλύτερα κοστούμια γιὰ μπάνιο. Ἐξ ἄλλου, τὰ μαγιὸ «Δελφίνι» ἔχουν τὸ πλεονέκτημα νὰ θυμίζουν, πολὺ περισσότερο, ὡραῖα σύνολα γιὰ τὴν ἀκρογιαλιὰ κ' ἔτσι μπορεῖτε νὰ τὰ χρησιμοποιήσετε τὶς περισσότερες ὧρες τῆς ἡμέρας, ποὺ θὰ περάσετε σ' ἕνα νησί.

Εἶναι μερικὰ ὀνόματα, ποὺ ξεκίνησαν σὰν εἴδος παραγωγῆς μεγάλων ἐργοστασίων γιὰ νὰ μεταβληθοῦν σὲ σύμβολα. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸ μεγαλύτερο συγκρότημα ἐργοστασίων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὸ φημισμένο «Dupont», ποὺ ἀπὸ χρόνια τώρα ἐφοδιάζει τοὺς κατοίκους τοῦ Νέου Κόσμου καὶ τῆς Εὐρώπης μὲ τὶς τελευταῖες ἐπιστημονικὲς ἀνακαλύψεις τοῦ αἰῶνος μας. Ἀπὸ τὶς κάλτσες νάϋλον ἕως τὰ λαστιχικὰ καὶ τὰ χρώματα, τὸ «Νάϋλον» συνεχίζει τὴν ἀνθρωπιστική του ἐκστρατεία, ἐχοντας σὰ μοναδικὴ του προοπτικὴ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς μας, διὰ μέσου ἐπιτευγμάτων τῆς χημείας. Καὶ ποιός δὲν ξέρει τὸ Ντοῦκο; Εἶναι ἕνα προϊὸν ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ τὸ Ντυπὸν γιὰ νὰ κατακτήση ὅλο τὸν κόσμο καὶ νὰ καθιερωθῆ σὲ τέτιο βαθμό, ὥστε νὰ ἐκπαιδεύθοῦν εἰδικὰ καὶ ἐργάτες στὶς διάφορες χῶρες. Στὴν πατρίδα μας μάλιστα τοὺς ἀποκαλοῦμε «ντουκαδόρους» καὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ δάψιμο τῶν διαφόρων ἐπίπλων καὶ μετάλλων. Τὸ Ντοῦκο καὶ τὸ Ντυλοὺξ—ὑπάρχουν σ' ὅλα τὰ καταστήματα καὶ στὸ πρατήριο τῆς ΒΕΡΝΙΧΡΩΜ Α.Ε., Σωκράτους 53—μὲ πινέλο ἢ μὲ πιστόλι, μποροῦν νὰ δώσουν ὑπέροχη ἐμφάνιση ἀκόμη καὶ στὸ πιὸ παλιὸ ἔπιπλο ἢ κ' ἕνα ξεχασμένο σιδερένιο τραπεζάκι.

Ἡ Ἁλιμη

γκρέκα

Τώρα τὸ Καλοκαίρι

ἡ κολώνια **MARVEL** μὲ τὸ ὑπέροχο ἄρωμά της, Ἄνθος Λεμονιᾶς ἢ Λεβάντας, σᾶς δροσίζει, σᾶς ξεκουράζει, σᾶς ἀναζωογονεῖ.

Marvel

Γεν. Αντ/ποι, Δ^ΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Ἂν καταθέτης τὶς οἰκονομίες σου:

στὰ Ταμιευτήρια Τραπεζῶν

στὸ Ταχ)κὸν Ταμιευτήριον

στὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν & Δανείων

- παίρνεις ἕνα τόκο 8% ἀφορολόγητο
- δημιουργεῖς ἕνα ἀποκοῦμπι γιὰ σένα καὶ τὰ παιδιά σου.

Η ΛΟΛΛΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΜΟΔΑΣ!

Η Λολλὸ εἶπε «ὄχι». Μ' αὐτοὺς τοὺς τίτλους ἀνηγγέλθη στὰ κινηματογραφικὰ περιοδικὰ ἡ ἄρνηση τῆς Τζίνας Λολλομπρίντζιντα νὰ ὑποκύψη στὴν ἐπιταγὴ τῆς γραμμῆς «τραπέζ» καὶ «σάκκος». «Ἀλλὰ μὲ αὐτὴ τὴν ἐμφάνιση θὰ εἶσθε ντεμοντέ», παρατήρησε στὴν ἐκρηκτικὴ Ἰταλίδα πρωταγωνίστρια ἕνας Γάλλος δημοσιογράφος ποὺ ἔχει κάθε λόγο νὰ ὑπερασπίζη τὶς ἐθνικὲς ἰδιοτροπίες τῆς μόδας ποὺ λανσάρει κάθε χρόνο τὸ Παρίσι. Ἀλλὰ ἡ Λολλὸ ἔμεινε ἀπτόητη. «Προτιμῶ νὰ εἶμαι ντεμοντέ», τοῦ ἀπαντοῦσε ἢ μὲ ἔγκυο. Τὸ ὑπερβολικὸ σιδέρωμα τῶν γραμμῶν, ζημειώνει τὴν ἐμφάνιση». ■■■

(Φωτ. Mondadori Press)

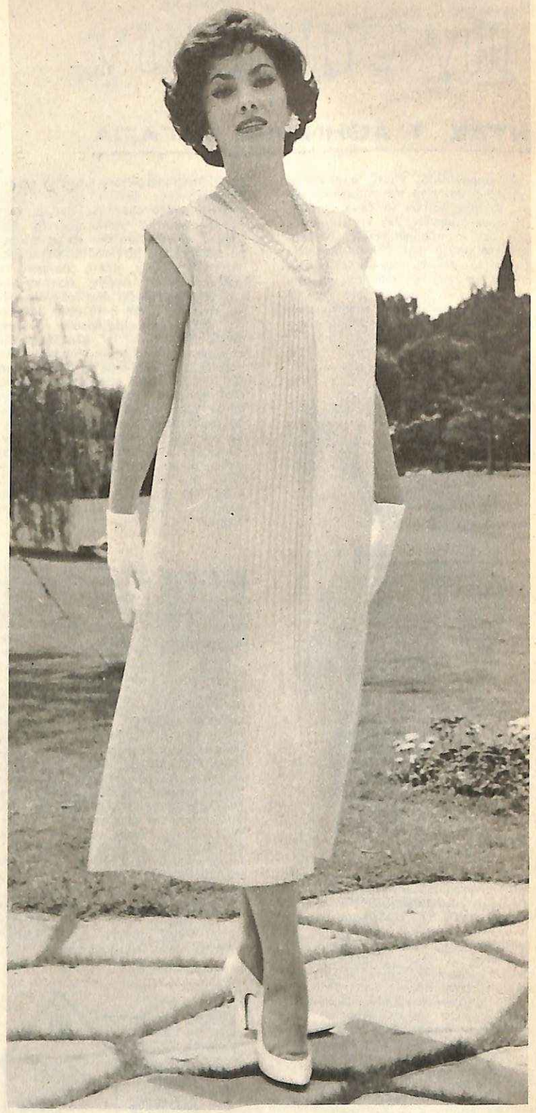

Η ΤΖΙΝΑ ΛΟΛΛΟΜΠΡΙΝΤΖΙΝΤΑ ἔχει τοὺς λόγους της ν' ἀντιτίθεται στὸ «τραπὲζ» καὶ στὸ «σάκκο», ἀφοῦ δὲν ἀναδεικνύουν τὶς προκλητικώτατες καμπύλες της. Ἔβαλε ἐπίτηδες τὸ φόρεμα αὐτὸ γιὰ ν' ἀποδείξη πόσο δὲν τῆς πηγαίνει ἡ γραμμὴ 1958. «Δὲν αἰσθάνομαι καθόλου ἄνετα μέσα σ' αὐτὰ τὰ ἀνοικονόμητα ροῦχα», εἶπε χαμογελώντας χαριτωμένα

← ΚΡΙΝΕΤΕ καὶ μόνοι σας ἂν ἔχη δίκιο ἢ ἄδικο ἡ Λολλό. «Ποιός λόγος νὰ κρύψω τὴ μέση μου, ποὺ ἔχει περιφέρεια 48 ἑκατοστά;», εἶπε μὲ περηφάνεια ἡ ὡραία στάρ. Καὶ ἀκριβῶς γιὰ ν' ἀναδείξη τὴν περίφημη μέση της συνηθίζει νὰ τὴ σφίγγει μὲ μιὰ πλατειὰ ζώνη.

ΟΜΟΡΦΙΑ, ΚΟΜΨΟΤΗΣ, ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ!..

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ Σοφία καὶ ὁ ποῖγκιψ Μιχαὴλ τοῦ Χριστοφόρου προσέρχονται στὸ χορό

Τ ώρα ποὺ τὸ αὐτοκίνητο ἔχει ἀποκτήσει τέτια θέση στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι φυσικὸ νὰ ἔχη φιλοδοξίες — ὅπως ὅλα τὰ μεταφορικὰ μέσα ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων— γιὰ ὁμορφιά, πολυτέλεια καὶ κομψότητα. Καὶ νὰ ἐπιδεικνύεται μὲ ὑπερηφάνεια στὶς ἐκθέσεις, στοὺς διαγωνισμοὺς καὶ στοὺς ἐπισήμους χοροὺς ὅταν μάλιστα τὸ προσκαλοῦν γιὰ νὰ συμβάλη μὲ τὴν παρουσία του στὴν καλυτέρα ἀπόδοση φιλανθρωπικῶν ἐκδηλώσεων, ὅπως ὁ προχθεσινὸς τριπλὸς χορὸς τῆς Ἱματιοθήκης, τῶν Ὁδηγῶν καὶ τῆς ΕΛΠΑ ποὺ δόθηκε μὲ πάρα πολὺ μεγάλη ἐπιτυχία στὸν Φαληρικὸ Ἱππόδρομο.

ΜΙΑ ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΩΡΑΙΟΥ ΤΡΙΠΛΟΥ ΧΟΡΟΥ. ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΣΕΙΡΑ ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΝΟΔΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

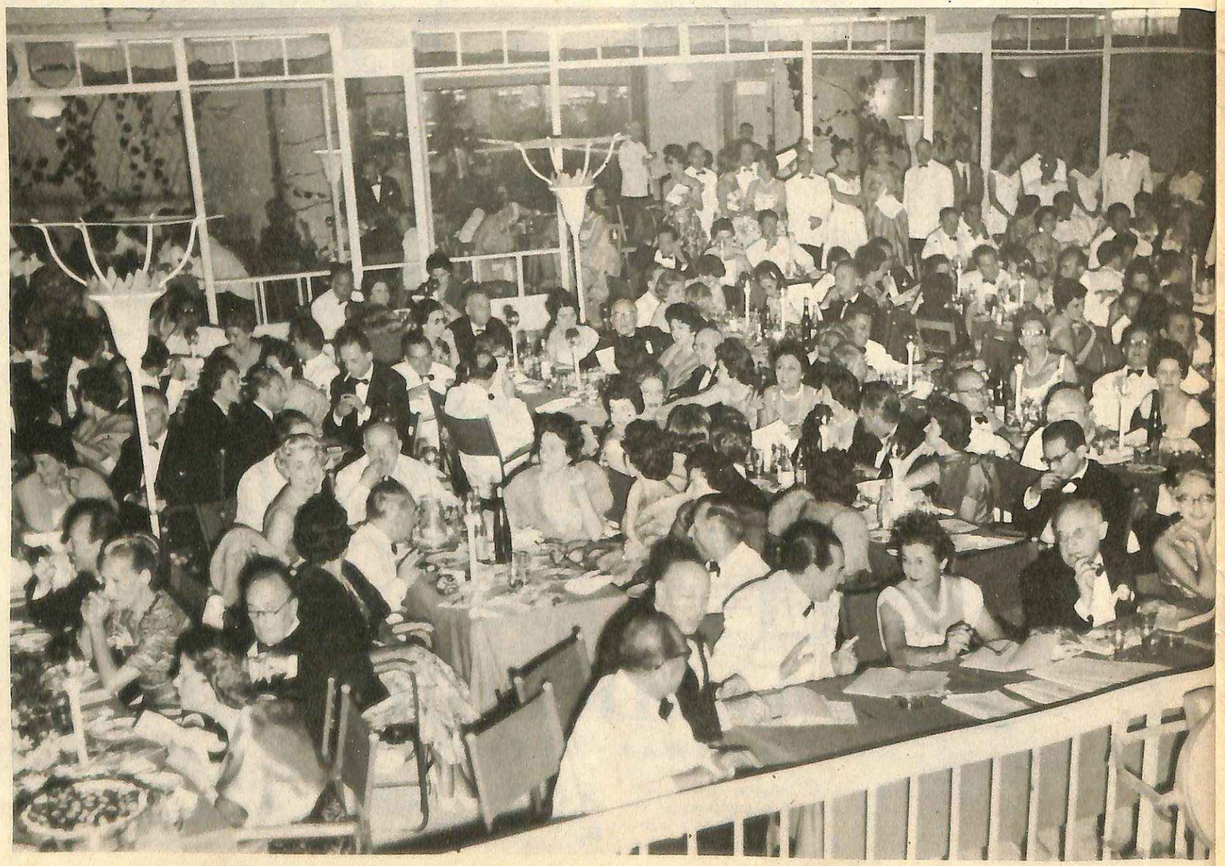

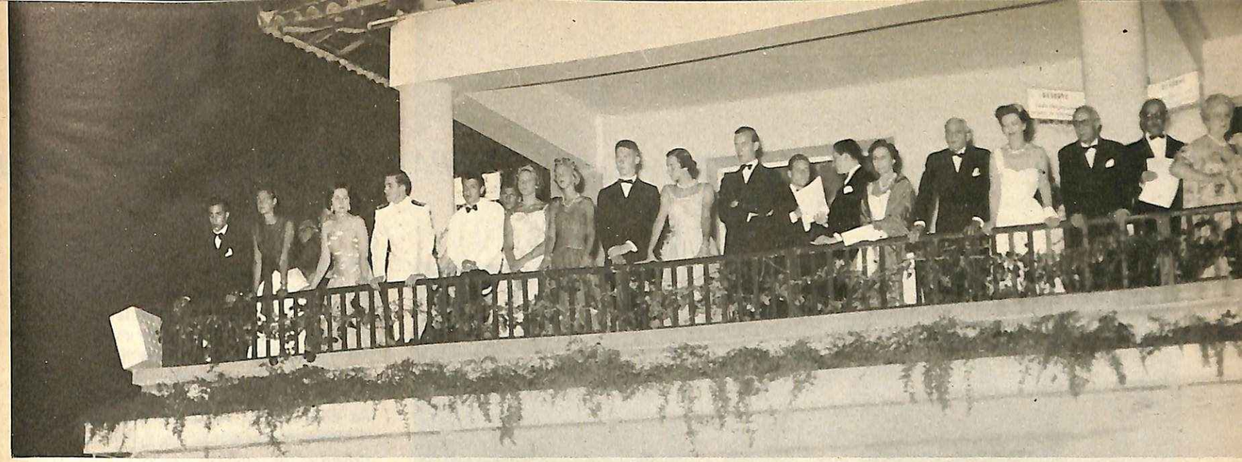

ΣΤΟΝ ΕΞΩΣΤΗ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΥ. ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΛΙΓΟΙ ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΕΓΕΥΜΑΤΙΣΑΝ

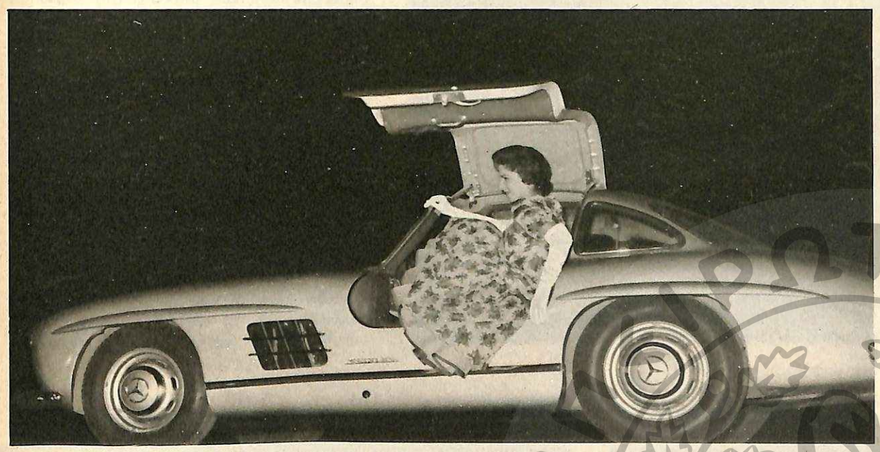

← Η Κα ΣΙΜΟΝ ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΥΛΟΥ συνεργάτις τοῦ Γκὺ Λαρὸς στὸ Παρίσι, ἔκανε μιὰ θαυμάσια ἐμφάνιση μὲ τὴν ὡραία ἄσπρη «Μερσεντὲς SL 300». Ἀπέσπασε τὸ πρῶτο βραβεῖο, (βαθμοὶ 74,12) τῆς τρίτης κλάσεως, τῆς Γ΄ κατηγορίας. (Αὐτοκίνητα Μεγάλου Τουρισμοῦ).

→ ΣΤΗΝ Κα Β. ΡΟΣΟΛΥΜΟΥ, καὶ στὴ «Λίνκολν» τοῦ κ. Ι. Γουλανδρῆ, ἀπενεμήθη τὸ Β΄ βραβεῖο τῆς 2ας κλάσεως, τῆς Β΄ κατηγορίας (Αὐτοκίνητα Τουρισμοῦ Μετατρεπόμενα) μὲ βαθ. 71,37 ἔναντι 71, 85 ποὺ ἔλαβε ἡ 1η νικήτρια Κα Παπαμιχαὴλ

ΚΟΜΨΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΟΜΨΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΣΥΝΕΘΕΣΑΝ ΝΑ ΑΛΗΘΙΝΑ ΩΡΑΙΑ ΕΙΚΟΝΑ

ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΚΠΛΗΞΗ. ΕΝΑ ΠΑΛΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΜΕ ΩΡΑΙΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΕΠΟΧΗΣ

Ο τριπλὸς χορὸς —Ἰματιοθήκης, Ὁδηγῶν καὶ ΕΛΠΑ— ἦταν ἐφέτος πιὸ ἐπιτυχημένος ἀπὸ κάθε ἄλλο χρόνο. Ἀντιθέτως ἀπὸ τὶς προλήψεις τῶν ἀπαισιοδόξων καὶ τοῦ μετεωρολογικοῦ δελτίου, ἡ βραδυὰ ἦταν γλυκυτάτη καὶ ὁ ἔξωμος γυναικεῖος κόσμος δὲν χρειάσθηκε οὔτε γοῦνα, οὔτε παλτό, οὔτε καμμιὰ προστασία... Τὸ θέαμα ἦταν ἐξαιρετικό. Τὸ ἀνθισμένο περιβόλι, τὰ τραπεζάκια, ὅλα στρωμένα μὲ κόκκινα τραπεζομάνδηλα καὶ φωτισμένα μὲ ἀληθινὰ κεριὰ μέσα σὲ εἰδικὰ γυάλινα λυχνάρια, τὸ Βασιλικὸ Περίπτερο ἐπίσημα στολισμένο, καὶ ἰδίως ὁ κομψότατος κόσμος, συνέθεταν μιὰ ἀληθινὰ σπάνια εἰκόνα. Ἡ μεγάλη, φυσικά, ἀττραξιὸν τῆς βραδυᾶς ἦταν ὁ «Διαγωνισμὸς κομψότητος ἐπ' αὐτοκινήτου», ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ ἐλάμβανε χώραν στὴν Ἑλλάδα. Ἐπάνω στὸ στίβο εἶχε κτισθῆ μιὰ ξύλινη ἐξέδρα καὶ ἐκεῖ ἔγινε ἡ παρέλαση 50 διαγωνιζομένων αὐτοκινήτων. Ὁ τρόπος τῆς παρουσιάσεως εἶχε κανονισθῆ ὡς ἑξῆς: Τὰ αὐτοκίνητα προχωροῦσαν σιγὰ ἕως μπροστὰ στὸ Βασιλικὸ Περίπτερο καὶ ἐκεῖ σταματοῦσαν. Ἕνας σωφὲρ μὲ στολὴ ἄνοιγε τὴν πόρτα. Ἡ δεσποινὶς ἔβγαινε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἐξαιρετοῦσε πρὸς τὸ Βασιλικὸ Περίπτερο, κάνοντας μιὰν ὑπόκλιση, ξαναέμπαινε στὸ αὐτοκίνητο καὶ ἔφευγε, ἐνῶ, σ' αὐτὸ τὸ μικρὸ διάστημα τῶν ὀλίγων δευτερολέπτων, ἀποτελοῦσε στόχο ὄχι μόνον τοῦ κοινοῦ, ἀλλὰ καὶ ἑνὸς μικροῦ λόχου φωτογράφων. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι κάθε πρᾶγμα δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι τέλειο ἀπὸ τὴν πρώτη φορὰ ποὺ γίνεται. Καὶ ἐνῶ ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως, συμμετοχῆς καὶ τάξεως ὅλο τὸ ἀγώνισμα ὑπῆρξε τέλειο, αὐτὴ ἡ ὑπόκλιση, καὶ δύσκολη καὶ περιττή, ἐχάλασε λίγο τὰ πράγματα. Θὰ ἦτο πολὺ ἁπλούστερο ἂν οἱ κυρίες ἔβγαιναν ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο γιὰ νὰ δείξουν τὴν τουαλέττα (μιὰ καὶ αὐτὴ ἐκρίνετο ὅπως καὶ τὸ αὐτοκίνητο), νὰ ἀφήσουν τοὺς φωτογράφους νὰ ἀπαθανατίσουν αὐτὸν τὸν συνδυασμὸ καὶ χωρὶς «ρεβεράνς» νὰ ξαναμποῦν μέσα στὸ ἁμάξι. Διότι, πρέπει νὰ τὸ παραδεχθῆ κανείς... Ἐλάχιστες εἶναι οἱ κυρίες καὶ οἱ κοπέλες ποὺ γνωρίζουν τί θὰ πῆ ὑπόκλιση. Ἐλάχιστες εἶναι αὐτὲς ποὺ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ συνηθίσουν αὐτὸ τὸ δύσκολο γύμνασμα, ἐλάχιστες εἶναι ποὺ κατορθώνουν νὰ κρατήσουν καὶ ἰσορροπία καὶ χάρη τὴν ὥρα ποὺ τὸ ἐκτελοῦν. Πρὸς τί, λοιπόν, αὐτὴ ἡ διαδικασία; Ἄνοιγε ἡ πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου, παρουσιαζόταν μιὰ κοπελίτσα νοστιμωτάτη, ντυμένη σὰν παριζιάνικο σκίτσο, προχωροῦσε, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα ἄρχιζαν οἱ δυσκολίες. Ἡ μιὰ τρίκλιζε, ἡ ἄλλη βουτοῦσε ἀπελπιστικὰ φθάνοντας σχεδὸν ὡς τὸ ἔδαφος, ἡ τρίτη προσέφερε ἕνα παιδικὸ «κνίξ», ἡ... Ἀλλά, τί νὰ συνεχίζουμε; Ἡ ποικιλία τοῦ «πῶς δὲν πρέπει νὰ κάνης ὑπόκλιση», ποὺ παρουσιάσθηκε ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ἦταν πλουσιωτάτη. Πάντως, ξεχώρισαν χαριέστατες καὶ μὲ ἀπόλυτη σιγουριὰ οἱ κυρίες Ντὲ Σαρμπονιέρ, Ι. Σεβαστοπούλου, Μ. Παπαμιχαήλ, Β. Κοζαδίνου, Α. Ροσολύμου, Β. Φιλιππίδου καὶ ἡ νοστιμωτάτη Δὶς Ε. Βερνίκου.

Ἡ παρουσία ὡρισμένων ὑπερπολυτελῶν αὐτοκινήτων ἀπετέλεσε ἔκπληξη. Στοὺς ἀκατάστατους κοσμοπλημμυρισμένους δρόμους τῶν Ἀθηνῶν, κανεὶς δὲν τὰ εἶχε προσέξει. Ἴσως νὰ μὴν ὑπάρχουν πολλὰ στὴν πρωτεύουσα, ἀλλά, ἀπὸ ἕνα τουλάχιστον, ἀντιπροσωπεύονται τὰ ὡραιότερα αὐτοκίνητα τελευτσίου τύπου, ποὺ ἔχουν νὰ παρουσιάσουν ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἀμερική. Θαυμασία ἡ «Κορβὲτ Σεβρολέ», ἀριστουργήματα ἡ «Μερσεντὲς» καὶ ἡ «Τζάγκουαρ» καὶ ἐκπληκτικὴ ἡ «Καντιλλὰκ Ἐλντοράντο», ἡ ὁποία στὴν Ἀ-

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ, Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ ΚΑΙ Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΤΟΥ ΜΠΑΝΤΕΝ, ΦΘΑΝΟΥΝ ΣΤΟ «ΣΝΑΚ - ΜΠΑΡ» Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΑ ΣΟΦΙΑ ΣΕΡΒΙΡΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑ ΛΙΛΗ ΜΕΡΚΑΤΗ

Η ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ δὶς Ε. Βερνίκου μὲ μιὰ ἰδιόκτητη «Τζάγκουαρ ΧΚ 150» κατέλαβε τὴ δεύτερη θέση (βαθμοὶ 78,25) στὴν 3 κλάση τῆς Γ΄ κατηγορίας

ΜΕ 68,28 ΒΑΘΜΟΥΣ, ἡ Κα Ζαλοκώστα στὴν 5η κλάση τῆς Α΄ κατηγορίας (Αὐτοκίνητα Τουρισμοῦ κλειστά) κατέλαβε μὲ τὴν «Κάντιλλακ» τὴν Β΄ θέση.

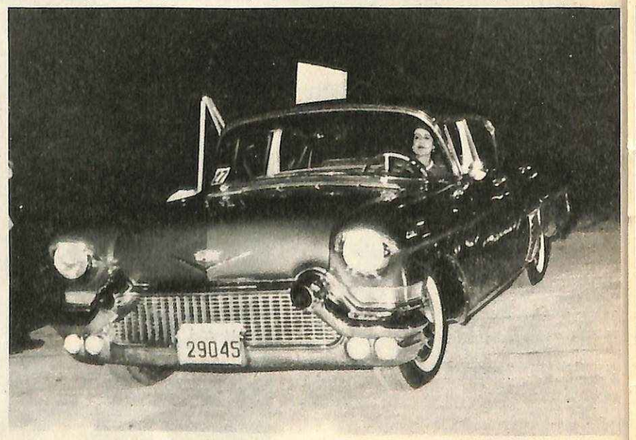

Η Κα Λ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ παρουσίασε στὸν διαγωνισμὸ τὴν «Κορβέτ Σεβρολέ», μοντέλο 1958, στὴν τοίτη κλάση τῆς Γ΄ κατηγορίας (βαθμοὶ 67)

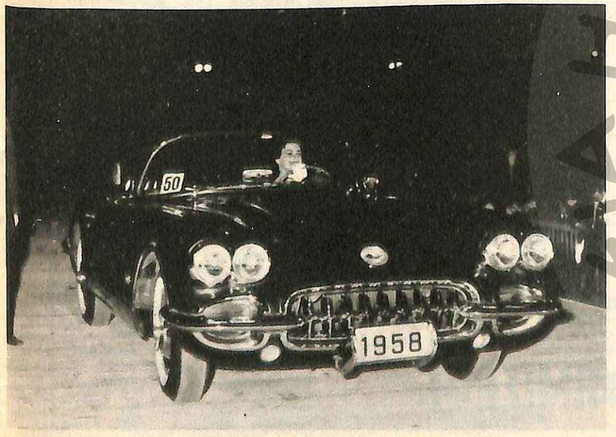

ΜΕ ΤΟ «ΟΠΕΛ-ΡΕΚΟΡΝΤ», κλάσεως 2ας τῆς Α΄ κατηγορίας, ἡ δὶς Ἄσπα Ι. Πεσμαζόγλου, συνεκέντρωσε 59,62 βαθμ. ἐναντι 63,75 τῆς «Φίατ 1200»

μερικὴ τιμᾶται, οὔτε λίγο οὔτε πολύ,... 18.000 δολλάρια, κάτι παραπάνω δηλαδὴ ἀπὸ «Ρὸλς Ρόϋς». Ἡ Ἐπιτροπὴ κρίσεως, τὸ ἀπόγευμα, πρὶν ἀπὸ τὸν χορό, εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσῃ ἀπὸ κοντὰ αὐτὰ τὰ ἀστέρια τοῦ αὐτοκινητικοῦ κόσμου, νὰ δῇ τὸ μάξιμουμ τῆς πολυτελείας καὶ τοῦ αὐτοματισμοῦ στὴν «Ἐλντοράντο», ὅπου κουμπιὰ ἀνοίγουν καὶ κλείνουν τὰ πάντα, βγάζουν μπάρ, σχεδὸν σερβίρουν παγωμένα ποτὰ καὶ ὅπου τὸ πάτωμα εἶναι στρωμένο μὲ γοῦνα ἀληθινή. Ἐπίσης μιὰ «Μερσεντὲς» μαύρη, μὲ θαυμάσια πετσιὰ σὲ χρῶμα μελιοῦ, ἔχει τὸ «πόρτ μπαγκάζ» μὲ δικά της μπαγκάζ. Δηλαδή, σειρὰ ἀπὸ θαλίτσες φτιαγμένες ἀπὸ τὸ ἴδιο πετσὶ τῆς ταπετσαρίας. Ἀλλὰ γιατί νὰ προχωροῦμε σὲ λεπτομέρειες ποὺ μόνον μελαγχολία μποροῦν νὰ προκαλέσουν, ὄχι μόνον σὲ ὅσους δὲν ἔχουν αὐτοκίνητο, ἀλλὰ καὶ σὲ ὅσους ἔχουν ἕνα ἀπὸ τὰ συμπαθέστατα τετράτροχα, ποὺ ἀνήκουν στὴν συνηθισμένη στρατιὰ τῶν χρησίμων καὶ ἐλαφρῶς γκρατζουνισμένων ἁμαξιῶν;... ■■■

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΣ ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Γ. & Τ. Βάλληνδα

- ΣΤΑΔΙΟΥ 51 (ἐναντι Ἐμμ. Μπενάκη) Τμῆμα ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ἐντὸς τῆς Στοᾶς ΓΡΑΦΕΙΑ: εἰς τὸν Δεύτερον Ὄροφον ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 20.612, 23.249 καὶ 28.503
- ΚΑΤΟΙΚΙΑΙ ΕΠΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙ (Τὰ 40 ἑκατοστὰ τοῦ τιμήματος καταβάλλονται μέχρι τῆς παραδόσεως καὶ τὰ 60 ἑκατοστὰ εἰς ἑξήκοντα μηνιαίας δόσεις ἴσας, πρὸς τὰ ἐνοίκια πέντε ἐτῶν). Ἀσφάλισις ὑπὸ τῶν εἰδικῶς πρὸς τοῦτο συνεργαζομένων Γενικῶν Ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν: ΕΘΝΙΚΗΣ, ΙΟΝΙΚΗΣ καὶ ΦΟΙΝΙΚΟΣ
- ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΙΣ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΝ - ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ - ΕΠΕΝΔΥΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Κύρια Στελέχη:

Τεχν. Δ/ντής: Γ. Βάλληνδας, Σύμβουλος Μηχανικός Ἀρχιτέκτων.
Οἰκον. Δ/ντής: Τ. Βάλληνδας, Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.
Τεχν. Σύμβουλοι: Ν. Παπᾶς, Ἐπίτ. Γεν. Δ/ντής, Ὑπουργ. Δημοσ. Ἔργων.
Δ/νσις Νομικοῦ Τμήματος: Ἠλίας Πέτας, Δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ.
Προϊστάμ. Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν: Σπῦρος Μπέκας, Πολιτικὸς Μηχανικός.
Τεχνικὰ Ἐπιστημονικὰ Στελέχη: Γ. Καραβίτης, Πολιτικὸς Μηχανικός. Λ. Μόζερ, Πολιτικὸς Μηχανικός, Δ. Μπέλας, Πολιτικὸς Μηχανικός Β. Χατζηπάνος, Ἀρχιτέκτων Κ. λ. π.

Περιοχαὶ Οἰκοδομῶν

1. Πατησίων (Χαλκίδος, Ν. Ἰωνίας κ.λ.π.).
2. Κυπριάδου Ἁγίας Λαύρας, Χαλεπᾶ, Καρκαβίτσα, Βιζυηνοῦ).
3. Κυψέλης (Εὐβοίας καὶ Καυκάσου).
4. Ἀμπελόκηποι (Λακωνίας).
5. Λυσιατρεῖον (Μιχ. Νομικοῦ).
6. Ἐρυθρὸς Σταυρὸς (Σεβαστουπόλεως).
7. Νεάπολις (Καλλιδρομείου, Μαυρομιχάλη κ.λ.π.).
8. Λιοσίων.
9. Παγκράτι (Ἀριστάρχου καὶ Στράβωνος).
10. Τέρμα Ἱπποκράτους (Μομφεράτου κ.λ.π.).
11. Καλλιθέα (Ἐλ. Βενιζέλου κ.λ.π.).
12. Χολαργὸς (2α καὶ 5η Στάσις).

"Γνώμη,,

Μὲ τὶς ΕΙΚΟΝΕΣ σᾶς κοιτᾶ

ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ

Οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ εἶναι

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΜΕΣΟ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΚΟΜΨΟΤΗΤΟΣ ΕΠ' ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

Τὰ πλήρη ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ κομψότητος ἐπ' αὐτοκινήτου, ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

Κατηγορία Α' Κλάσις Ι. Φίατ 600 (—) βαθμοὶ 50,87. N.S.U. Prinz (δὶς Κελαϊδίτου), 46,25. Κλάσις ΙΙ. Φίατ 1.200 (—) 63,75. Πεζὼ (δὶς Ε. Μελᾶ), 60,87. Ὄπελ Ρέκορντ (δὶς Πεσμαζόγλου), 59,62. Ὄστεν Μετροπὸλ (δὶς Φίλη), 53,12. Ὄστὸ Οὐνιὸν 1.000 (Κα Φοντολάν), 51,87. Χίλλμαν Μίνξ (Κα Βορτινκτον), 51,62. Φάρντ Πρὴφεκτ (δὶς Κλεώπα), 51,50. Ὄστεν Καίμπριτζ (δὶς Δούκα), 44,37. Πανὰρ Ντυνά (Κα Λιώκη), 36,87. Βῶξολ Βίκτωρ (Κα Γκουλιουμῆ), 35,62. Βάρτμπουργκ ντέ Λούξ (Κα Μανιατάκη), 34,87. Σίνγκερ Γκαζέλλ (Κα Καροτσιέρη), 29,87. Κλάσις ΙΙΙ. Φόρντ Τάουνους 17Μ (Κα Κοζαδίνου), 68,75. Σίμκα Μπωλιὲ (δὶς Βαφειάδου), 58,13. Μπόργκβαρντ ις ντὲ Λοὺξ (Κα Καβένα), 58,12. Ἄλφα Ρομέο G.T.I. (δὶς Ντάριο), 51,62. Σιτροὲν Ι.Δ. 19 (Κα Βασιλοπούλου), 39,50. Βῶξολ Βέλοξ (Κα Ζαχαροπούλου), 39,37. Κλάσις ΙV. Σεβρολὲτ Μπελαίρ (Κα Φιλιππίδου), 61,75. Ἄλφα Ρομέο 1900 S (Κα Γιαννουλάτου), 61,37. Τζάγκουαρ 2,4 (Κα Μωραΐτη), 58,37. Ντότς (Κα Φιλιπποπούλου), 45,62. Κλάσις V. Κάντιλλακ Ἐλντοράντο (δὶς Θεοχαρίδου), 69. Κάντιλλακ (Κα Ζαλοκώστα), 68,28. Κράισλερ Ἰμπέριαλ (Κα Διαμαντῆ), 63,37. Τζάγκουαρ 3,4 (Κα Μελετοπούλου), 60,62. Μέρκιουρυ (Κα Νταφώτη), 55,37. Ὄλντσμομπιλ (δὶς Ἀνδριανοπούλου) 55. Τζάγκουαρ MK VIII (δὶς Μιχαλέα), 52,50. Edsel Citation (Κα Τετενέ), 51,87. Ὄλντσμομπιλ (δὶς Γρηγοριάδου), 50,62.

Κατηγορία Β' Κλάσις Ι. Πεζὼ 403 (Κα Σαρμπονιέρ), 70,37. Σανμπὴμ Ραπιέρ (Κα Μπάστου), 55,50. Κλάσις ΙΙ. Μερσεντὲς 220 S (Κα Παπαδημητρακάκη), 71,85. Λίνκολν (Κα Ροσολύμου), 71,37. Φὸρντ (δὶς Λαζάρου), 59. Μερσεντὲς 220 S (Κα Καραγιάννη), 57,75. Edsel Pacer (δὶς Ζούμαρη) 51,87.

Κατηγορία Γ' Κλάσις Ι Κλάσις ΙΙ. Ἄλφα Ρομέο 6. SPI. Μπέρκλεϋ (Δὶς Ἰγγλέση) 54,37. (Δὶς Μαρκέτη) 69,75. Λάντσια Ἄπια Τζαγκάτο (Κα Μαλαμίδα) 67,42. Ἄλφα Ρομέο 6. SPR. (Κα Πολογεώργη) 60,62. Κλάσις ΙΙΙ Μερσεντὲς 300SL (Κα Σεβαστοπούλου) 74,12. Τζάγκουαρ ΧΚ 150 (Δὶς Βερνίκου) 72,25. Σεβρολετ Κορβέττ (Κα Ἀποστολίδου) 67. Μερσεντὲς 190SL (Δὶς Παναγιωτάκη) 59,37. Μερσεντὲς 190SL (Κα Χριστίδη) 52,50. Ἄστον Μάρτιν (Κα Νομικοῦ) 41,75. ■■■

"Ἕνα λεπτὸ καὶ εὐχάριστο ΑΡΩΜΑ..."

...παίρνουν τὰ ροῦχα ὅταν πλένωνται μὲ "DAL,,

✱ Μὲ τὸ "DAL,, ἡ πλύση γίνεται:

ΕΥΚΟΛΑ
ΑΝΕΤΑ
ΑΚΟΠΑ

Ἡ συγχρονισμένη νοικοκυρὰ μεταχειρίζεται DAL. Ἡ ἔξυπνη νοικοκυρὰ μεταχειρίζεται μόνον DAL.

ΠΡΟΪΟΝ "ΒΙΟΧΡΩΜ,,

DAL ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ Ο,ΤΙ ΠΛΕΝΕΙ

Σὲ κάθε τραπέζι στὴν ἐκδρομή, στὴν ἐξοχὴ στὴ θάλασσα

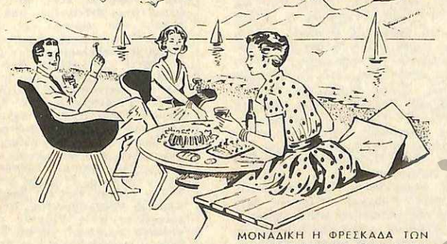

ΜΟΝΑΔΙΚΗ Η ΦΡΕΣΚΑΔΑ ΤΩΝ ΜΟΣΧΟΒΟΛΟΥΝ ΘΑΛΑΣΣΑ

Τὰ περίφημα ΡΩΣΣΙΚΑ ΚΑΒΟΥΡΙΑ

ΣΑΤΚΑ & ΑΚΟ

ἀποτελοῦν τὸν ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΟ ΜΕΖΕ
Τὸ οἰκονομικώτερο ΠΛΗΡΕΣ ΦΑΓΗΤΟ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΑ. ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ Ο. ΚΑΡΕΛΑΣ Τηλ. 482 286 - 403 175
ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 27 - ΤΗΛ 524 517 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΛΕΩΧΑΡΟΥΣ 5 Τηλ. 475 407

Η ΗΛΙΚΙΑ ΔΕΝ ΣΤΑΘΗΚΕ ΕΜΠΟΔΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΕΛΘΟΥΝ ΣΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Καλοκαιριάτικη μασκαράτα

"Ἕνα παμπάλαιο, χαρούμενο ἔθιμο ἀναβιώνει τώρα στὴν Μακρυνίτσα

Οἱ λιγοστοὶ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ πιὸ πιελλοὶ Βολιῶτες, ποὺ βρεθήκαινε, τὴν Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς, στὴ μαγευτικὴ Μακρυνίτσα, τὴν κρεμασμένη σὰν ἕνα τσαμπὶ σταφύλι στὴν πλαγιὰ τοῦ Πηλίου, μὲ τὰ παλιά της ἀρχοντόσπιτα, τὶς δροσερὲς ἐκκλησιές της, τὰ καθαρὰ καὶ κρύα νερά της, τὰ πελώρια πλατάνια της, δοκιμάσανε μιὰ χαρὰ καὶ μιὰ ἔκπληξη.

Ἡ «Γιορτὴ τῶν Μάηδων», ποὺ καθήσαιε νὰ παρακολουθήσουν, ἐνῶ τὸ ὁλοστρόγγυλο λευκὸ φεγγάρι ἔλουζε μὲ μυθικὲς ἀνταύγειες τὸ τοπίο, ἦταν κάθε ἄλλο παρὰ μιὰ συμβατικὴ —ὅπως θὰ μποροῦσαν νὰ περιμένουν— ἀναβίωση τοῦ παιπάλαιου ἔθίμου, τοῦ χαμένου στὰ βάθη τῶν αἰώνων. Ἦταν ἕνα ἀληθινό, πειστικό, γνήσιο ξαναζωντάνεμα, ποὺ ἔβγαινε ἀβίαστα ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τῶν χωρικῶν νὰ χορέψουν, νὰ μασκαρευτοῦν, νὰ πιοῦν, νὰ γλεντήσουν.

Στήθηκε ἡ σκηνὴ στὴ μέση τῆς πλατείας τοῦ χωριοῦ, μαζεύτηκε γύρω, πυκνὸ μελίσσι, ὁ κόσμος, χύθηκε ἄφθονο τὸ ντόπιο κόκκινο κρασί, δόγγηξαν χαρμόσυνα τὰ ντααύλια κ' οἱ πίτιζες, βγῆκαν οἱ Μάηδες, μὲ τὶς φανταχτερὲς στολές τους, νὰ παρασταῖσουν καὶ νὰ χορέψουν.

Οὔτε πρόβες εἶχανε κάνει, οὔτε κανεὶς φωτισμένος σκηνοθέτης ἢ χορογράφος εἶχε ἐπιχειρήσει νὰ τοὺς μεταδώσῃ τὴ σοφία του. Χορέψανε καὶ παραστήσανε ὅπως ἤξεραν ἀπὸ τὶς ἀναμνήσεις τῶν γερόντοτερων κι ὅπως τοὺς ὑπαγόρευε τὸ ἔνστικτο καὶ τὸ κέφι τους τῆς στιγμῆς. Ὅμως, ἂν τοὺς βλέπανε ἐπαγγελματίες χορευτὲς θὰ εἴχανε πολλὰ νὰ ἰσθοῦν ἀπὸ τὴν ποίηση τοῦ ρυθμοῦ τους καὶ τὴ μέθη ποὺ δονοῦσε κάθε τους κίνηση. Κ' οἱ ἐπαγγελματίες ἠθοποιοὶ θὰ ζήλευαν τὴν μεγάλη, τὴν ἄφθαστη μιμική τους.

Ἀνάμεσά τους ξεχώριζαν, θαῦμα ζωντάνιας, οἱ ὀγδοντάρηδες κ' ἐνεννηντάρηδες γέροι, λεβέντες κοτσονάτοι σὰν τὰ πλατάνια τοῦ τόπου τους, ποὺ σειόνταν καὶ λυγιόνταν καὶ χόρευαν σὰν παλληκάρια εἴκοσι χρονῶν.

...Ἀργὰ τὴ νύχτα, ὅταν σωπάσανε οἱ μουσικὲς καὶ χάθηκε ὁ κόσμος ἀπὸ τὴν πλατεία, ἀπόμεινε μονάχα τὸ φεγγάρι νὰ τριγυρίζῃ στὰ ἔρημα καλντερίμια τῆς Μακρυνίτσας, παίζοντας μὲ τὶς φοβισμένες σαῦρες καὶ ντύνοντας μὲ τὸ φῶς του τὰ λιθάρια. Κάτω, στὰ πόδια τοῦ βουνοῦ, ἄστραφτε ἡ θάλασσα, μεγάλη, ἀπέραντη, ὡς τὶς ἀκρογιαλιὲς τῆς Εὐβοίας καὶ τὲ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου... Κ' ἔπαιζε στὰ φυλλώματα τῶν δένδρων ἄνεμος ἀνοιξιάτικος, μεθυσμένος ἀπὸ τὴν κνίσσα τῶν ψητῶν κι ἀπὸ τὸ χυμένο κόκκινο κρασί, ποὺ πότιζε τὸ χῶμα...

Φ. ΜΠ.

ΟΙ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΠΑΡΑΣΤΗΣΑΝΕ ΜΕ ΑΦΘΑΣΤΗ ΜΙΜΙΚΗ

Ανοιξαν πιὰ ὅλα τὰ θερινὰ ἀθηναϊκὰ θέατρα καὶ παρουσιάζουν οἱ ἕνδεκα σκηνὲς ποὺ λειτουργοῦν αὐτὴν τὴν στιγμὴ ὁκτὼ ἑλληνικὰ ἔργα, πέντε πρόζας καὶ τρία μουσικά. Μέχρι στιγμῆς εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ κίνηση τῶν περισσοτέρων θιάσων δὲν εἶναι σημαντική, γιατὶ ἡ διαρκὴς καιρικὴ ἀνωμαλία, οἱ βροχές, ἡ βραδινὴ ψύχρα, στάθηκαν ἐμπόδια στὴν πληθωρικώτερη προσέλευση θεατῶν, ποὺ ὑπολογίζεται ὅτι τώρα δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ ἔλθῃ. Ἀπὸ τὰ ὁκτὼ ἑλληνικὰ ἔργα σᾶς ἔχουμε ἤδη μιλήσει γιὰ τὰ ἕξη. Θ' ἀσχοληθοῦμε σήμερα καὶ μὲ τὰ ὑπόλοιπα δύο, ποὺ παίζονται ἀπὸ ἡμερῶν στὰ δυὸ κηποθέατρα.

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Δύο νέα ἑλληνικὰ ἔργα: Ἡ «Βασίλισσα Ἀμαλία»

Ἀπὸ τὰ δυὸ καινούργια ἑλληνικὰ ἔργα, ποὺ ἀνέβηκαν στὰ ἰσάριθμα κηποθέατρα, καλύτερο νομίζω ὅτι εἶναι αὐτὸ ποὺ ἔγραψε ὁ Ρούσσος καὶ παρουσιάζει τὸ Ἑλληνικὸ Λαϊκὸ Θέατρο. Ἡ «Βασίλισσα Ἀμαλία» προσελκύει τὸν θεατή, μάλιστα στὸ πρῶτο μέρος της, ζωηρά. Ὁ δημιουργός της ἐμφανίζει σὲ 15 εἰκόνες δυὸ πράγματα ποὺ ἐκτυλίσσονται παράλληλα: Τὸ ἕνα εἶναι ἡ συζυγικὴ τραγωδία Ἀμαλίας καὶ Ὄθωνος, ἡ τραγωδία τῆς δύστυχης βασίλισσας ποὺ κατέβηκε στὸν τάφο παρθένος, διότι ὁ βασιλεὺς εἶχε «ἀνικανότητα πρὸς γάμον», καὶ τὸ ἐρωτικὸ δράμα τοῦ Δημήτρη Καλλέργη, ποὺ ἀγάπησε καὶ ἀγαπήθηκε ἀπὸ τὴν Ἀμαλία, χωρὶς ὁ συναισθηματικὸς δεσμός τους νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ὁλοκλήρωση. Ταυτοχρόνως, ὅμως, ὁ Ρούσσος παρέχει μὲ κινηματογραφικὴ ἐκτύλιξη τὴν Ἱστορία τῆς ἐποχῆς. Ὑπενθυμίζει τὰ πολιτικὰ γεγονότα καὶ τοὺς σκληροὺς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀρχηγῶν του, μέχρις ὅτου ἀπομακρυνθοῦν οἱ Βαυαροί, ποὺ ἐπλαισίωναν τοὺς πρώτους βασιλεῖς τῆς Ἑλλάδος καὶ παραχωρήσῃ ὁ αὐταρχικὸς Ὄθων συνταγματικὰ δικαιώματα. Καὶ ἀκόμη δίνει, μὲ μικρὰ παραστατικὰ στιγμιότυπα, τὴν ἐξέλιξη τῆς πάλης αὐτῆς τῶν ἀγωνιστῶν, ποὺ εἶχαν ἐπιζήσει ἀπὸ τὴν ἐποποιΐα τοῦ 2ι, καθὼς καὶ τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν τῆς ἐποχῆς, ὡς τὴν ἡμέρα ἐκθρονίσεως Ὄθωνος καὶ Ἀμαλίας. Ταυτοχρόνως ὁ συγγραφεὺς ὑπογραμμίζει καὶ τὸν ἀνάλγητο ρόλο ποὺ ἔπαιζαν καὶ τότε οἱ Μεγάλες Δυνάμεις στὸ θέμα τῆς ἀπελευθερώσεως τμημάτων τῆς ἐθνικῆς γῆς. Ὅλα αὐτά, ὁ δημιουργὸς τοῦ «Πρωτευουσιάνου» καὶ τοῦ «Πραματευτῆ» τὰ ἐμφανίζει, εἶναι ἀλήθεια, μὲ κάποια δημοκοπικὴ διάθεση, τονίζοντας πληθωρικὰ τὰ συνθήματα τῆς ἐλευθερίας, ζωγραφίζοντας ἁδρὰ τὸ κάθε τί ποὺ ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ συγγένεια μὲ τὴ σημερινὴ πραγματικότητα. Καὶ ἀκόμη ἐπιμένει σὲ πολλὲς λεπτομέρειες τοῦ ἱστορικοῦ πλαισίου, ποὺ κάλιστα θὰ μποροῦσαν νὰ λείψουν μὲ κέρδος τοῦ ἔργου, ποὺ προσπαθεῖ ἐν εἴδει σκηνικῶν «κλασικῶν εἰκονογραφημένων» νὰ δώσει μιὰ ἰδέα ἀπ' ὅλα τὰ ἱστορικὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Μάλιστα ὁ ὑπετρόφισμὸς αὐτὸς στὸ δεύτερο μέρος πνίγει κατὰ κάποιο τρόπο καὶ θέτει σὲ δεύτερη μοῖρα τὸ ἐρωτικὸ δράμα, ποὺ αὐτὸ κυρίως προσφέρει στὸν κ. Ρούσσο τὶν εὐκαιρία νὰ δώσῃ καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ δείγματα τοῦ ἀξιόλογου συγγραφικοῦ του ταλέντου. Ἡ ἐρωτικὴ τραγωδία τῆς ἀτεκνίας τῆς Ἀμαλίας καὶ τὸ εἰδύλλιο τοῦ Καλλέργη δὲν ξέρω ἂν, ὅπως ἀναπαρίστανται, ἀκολουθοῦν στὶς γενικές τους γραμμὲς τὰ πραγματικὰ γεγονότα. Ὁ θεατὴς πάντως ἔχει ὡρισμένες στιγμὲς τὴν ἐντύπωση πὼς ὁ δημιουργὸς τοῦ ἔργου φαντάζεται τὰ περιστατικὰ ποὺ συνθέτουν τὸν αἰσθηματικὸ μῦθο μ' ὑπέρμετρη ἐλευθερία καὶ μὲ τρόπο ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀνταποκρίνεται πλήρως εἰς τὰ ἱστορικὰ γεγονότα. Ἀλλ' αὐτό, βέβαια, συγγραφικῶς εἶναι θεμιτό. Κάποιος λεκτικὸς περιορισμός, κάποια περικοπὴ ὡρισμένων δευτερευόντων πραγμάτων, κάποια ἀποσυμφόρηση σκηνῶν ἀπὸ στοιχεῖα ποὺ τραινάρουν θὰ ἦταν εἰς τὸ ἐνεργητικὸ τοῦ ἔργου. Μ' ὅλα αὐτά, ὅμως, μ' ὅλες τὶς παρατηρήσεις ποὺ ἔχει κανεὶς νὰ διατυπώσῃ, δὲν ἐξασθενεῖ πολὺ τὸ γενικὸ ἀποτέλεσμα.

Ἡ ἑρμηνεία τοῦ ἔργου

Ἔτσι, ἡ «Βασίλισσα Ἀμαλία» εἶναι στὸ σύνολό της κάτι τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὸ ἐπιτυχημένο. Τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ της τὰ ὑπογραμμίζει καὶ ἡ καλὴ ἑρμηνεία τῶν κυριώτερων μόνον ρόλων, διότι ἀτυχῶς πολλὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα ἱστορικὰ πρόσωπα ποὺ ἐμφανίζονται χάνουν ἀπὸ τὴ σημασία τους, ἐξ αἰτίας τῆς ἄτονης διαγραφῆς τους. Ὁ κ. Βασταρδὴς —νὰ ποῦμε— εἶναι προφανὲς ὅτι κατέβαλε τὴν πιὸ φιλότιμη προσπάθεια διὰ νὰ ζωντανέψῃ τὸν Ὄθωνα. Τὸ ἀποτέλεσμα ἐν τούτοις ὑπῆρξε πενιχρὸ καὶ ἀσήμαντο. Ὁ Κολοκοτρώνης ἐπίσης, τοῦ κ. Κώστα Παπατζῆ, δὲν εἶναι διόλου πειστικός. Τοῦ λείπει τὸ βάρος τῆς προσωπικότητος, πρᾶγμα ποὺ ἐπιτυγχάνει μὲ ἀπόλυτη ἄνεση ὁ Καρούσος, ἀναπαριστώντας μὲ ἐξαίρετη ἀπόδοση τὸν Μακρυγιάννη. Τὸ ἴδιο ἱκανοποιητικώτατος εἶναι ὁ Κανάρης ,ποὺ ὑποδύεται μὲ πολλὴ τέχνη ὁ Μορίδης. Στὶς ἄτονες διαγραφὲς συγκαταλέγεται ὁ αὐλάρχης Νοταρᾶς, ποὺ ἔχει ἐπωμισθῆ ὁ κ. Μπαλαδήμης. Αὐτιθέτως, ἔχουν θέση εἰς τὸν πίνακα τῆς ἐπιτυχίας ἡ Ἀλέκα Παΐζη στὸ ρόλο τῆς μεγάλης κυρίας ἐπὶ τῶν τιμῶν καὶ ἡ Μαίρη Ἐγιπτίδου ποὺ ζωντανεύει γραφικὰ καὶ πειστικὰ τὴ Ρόζα Μπότσαρη (ἐνῶ ἡ Κατερίνα Χέλμη, ἡ Ἑλένη Ζέρβα καὶ ἡ Λίνα Κρασσᾶ δὲν πείθουν διόλου γιὰ τὶς δίδες ἐπὶ τῶν τιμῶν τῆς Αὐλῆς). Ἐπιτυχεῖς διαγραφὲς ρόλων παρουσιάζουν ἐπίσης ὁ Φοῖβος Ταξιάρχης ὡς Σοῦτσος, ὁ Θ. Ἔξαρχος ὡς Ἐπαμεινώνδας Δεληγεώργης, ὁ Γ. Βλαχόπουλος ὡς ὑποσπιστὴς τῆς Ἀμαλίας, καθὼς καὶ ὁ Γιώργος Δήμος ὡς πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας. Ἀπὸ τοὺς αὐλικοὺς ὁ μόνος πειστικὸς εἶναι ὁ κ. Ζησιμάτος, καλὰ δὲ κρέαρει τὸ χαμίνι ὁ κ. Θ. Γραμμένος,

Ἀρώνη καὶ Κατράκης

Ἀφῆκα ἐπίτηδες τελευταίους τοὺς δυὸ πρωταγωνιστάς, διὰ νὰ ὑπογραμμίσω ξεχωριστὰ τὴ λαμπρὴ δημιουργική τους ἀπόδοση: Ἡ Μαίρη Ἀρώνη εἶναι μιὰ ἐξαίρετη Ἀμαλία. Μιὰ πειστικὴ καὶ ἐπιβλητικὴ βασίλισσα, ποὺ γεμίζει τὸ χῶρο τῆς τεράστιας ὑπαίθριας σκηνῆς μὲ τὴν παρουσία καὶ τὴν τέχνη της. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι προσέχει περισσότερο τὴ βασιλικὴ πλευρὰ καὶ ἐμφανίζει σὲ δεύτερη μοῖρα τὴ γυναίκα, ἔτσι ποὺ ὡρισμένες στιγμὲς οἱ εἰδικὲς σκηνὲς τῆς ἐρωτικῆς τραγωδίας εἶναι, συγκριτικῶς μὲ τὶς ἄλλες, πιὸ ἄτονες. Ἐν τούτοις ὁ θεατὴς τὰ παραβλέπει ὅλα μπροστὰ στὸ ὅλο ἀποτέλεσμα, στὸ ὅλο ζωντάνεμα τῆς βασικῆς ἡρωΐδος. Ἀκόμη καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ πάροδος δεκαετηρίδων στὴ δράση περνάει χωρὶς νὰ φαίνεται ὅτι ἀφήνει ἴχνη στὴ φυσικὴ της ἐμφάνιση καὶ αὐτὸ ὁ θεατὴς δὲν τὸ λαμβάνει ὑπ' ὄψη γιατὶ ἡ Μαίρη Ἀρώνη τὸν προσελκύει στὸ ρόλο αὐτὸ τόσο ζωηρά, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ συγκρατήσῃ στιγμιαῖες ἐπιφυλάξεις. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ διὰ τὸν Μάνο Κατράκη. Ὁρμητικός, ἁδρός, θυ λλώδης, βίαιος, δίδει ἀνάγλυφο τὸν ἀγωνιστὴ Καλλέργη καὶ ἀποτελεῖ μαζὶ μὲ τὴν διαλεκτὴ πρωταγωνίστρια, ποὺ συμπράττει αὐτὸ τὸ καλοκαίρι μὲ τὸ Ἑλληνικὸ Λαϊκὸ Θέατρο, ἕνα θαυμάσιο ζευγάρι βασικῶν ἑρμηνευτῶν. Θερμοὶ ἔπαινοι ὀφείλονται ταυτοχρόνως στὸν Πέλο Κατσέλη. Ἐκίνησε ζητούτά ὅλον αὐτὸν τὸν κόσμον—ἔχοντας καὶ ἕνα ὑλικὸ ποὺ δὲν εἶναι ὅλο πρώτης ποιότητος— καὶ ἔδωσε μὲ λιτὰ μέσα σὲ μιὰ μονάχα βασικὴ —ὡραιότατη— σκηνογραφία τοῦ Σπύρου Βασιλείου, μιὰ παράσταση κατὰ τρόπο ποὺ τὸν τιμᾶ. Ὑπῆρχε βασικὰ ἀτμόσφαιρα παλατιοῦ, καὶ ἡ σκηνικὴ δημιουργία τοῦ Ρούσσου κύλησε χωρὶς

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ Ἐπιδαύρου ποὺ ἔκαμε κακὴ ἀρχὴ μὲ τὴ βροχὴ ποὺ ἔγινε αἰτία νὰ διακοπῇ ἡ παράσταση τῆς «Ἰφιγένειας», ὄρχισε πάλι νὰ προσελκύῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φίλων τοῦ θεάτρου καὶ τῶν... ἐκδρομῶν. Οἱ ὀργανωτικὲς λεπτομέρειές του εἶναι δέβαια γνωστὲς καὶ τὸ ἐφετεινὸ ρεπερτόριο τοῦ κλιμακίου ἀρχαίας τραγωδίας καὶ ἀττικῆς κωμωδίας ἐπίσης. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἴσως δὲν εἶναι εὐρύτερα γνωστὸν εἶναι τὸ ἀληθινὰ ζωηρότατον ἐνδιαφέρον καὶ ὁ φανατισμὸς τῶν χωρικῶν τῆς περιοχῆς Ἐπιδαύρου γιὰ τὶς ἐτήσιες αὐτὲς θεατρικὲς ἐκδηλώσεις. Εἰς ἀπόστασιν πολλῶν χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ ἀρχαῖο θέατρο ὑπάρχει ἕνα μικρὸ χωριό, τὸ Λιγουριό. Σ' αὐτὸ μένουν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ φεστιβὰλ ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ καλλιτεχνικὰ στελέχη τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ποὺ παίζουν στὶς τραγωδίες, καθὼς καὶ στὶς κωμωδίες τοῦ Ἀριστοφάνη. Οἱ ἠθοποιοί, λοιπόν, αὐτοὶ διεπίστωσαν μ' ἔκπληξη ὅταν ξαναπῆγαν ἐφέτος γιὰ τὶς βασικὲς δοκιμὲς τοῦ πρωινοῦ προγράμματος, ὅτι οἱ λιγουριῶτες στὶς γιορτὲς καὶ στὰ γλέντια τους καὶ γενικὰ ὅπου καὶ ὅταν τραγουδοῦν λένε... χορικὰ ἀπὸ τὶς «Ἐκκλησιάζουσες» καὶ τὴν «Λυσιστράτη!». Ὁ Μάνος Χατζιδάκης ἔχει —ὡς γνωστόν— ἐπενδύσει τὶς δύο αὐτὲς κωμωδίες τοῦ Ἀριστοφάνη ποὺ παίχθηκαν πρόπερσι καὶ πέρυσι, μ' εὐθυμη, μπριόζα μουσική. Οἱ λιγουριῶτες, παρακολουθῶντας ἀνελλιπῶς τὶς δοκιμές, ἔμαθαν τὶς μελωδίες καὶ ἐπαναλαμβάνοντάς τες καὶ ὅλο τὸ χειμώνα τὶς ξέρουν καὶ τώρα τόσο καλά, ὥστε ὅταν πρὸ ἡμερῶν μέσα εἰς τὸ λεωφορεῖο Λιγουριοῦ-Ἐπιδαύρου μερικὲς κοπέλες τοῦ χοροῦ ἔλεγαν ἕνα ἀπὸ τὰ τραγούδια τοῦ Χατζιδάκη καὶ πρὸς στιγμὴν δὲν μποροῦσαν νὰ θυμηθοῦν ὁρισμένες λέξεις, ἐπενέβη καὶ τοὺς τὶς θύμισε ἕνας ἀπὸ τοὺς συνεπιβαίνοντας ἀριστοφανόπληκτος χωρικός...

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΔΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ **CITROEN I. D. 19 & D. S. 19** ΑΠΕΣΠΑΣΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΙΝ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΕΙΣ ΜΙΛΑΝΟΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ «ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΥΝ ΔΙΑΒΗΤΗΝ».

Η ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΗΜΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ **I. D. 19 & S. D. 19** ΕΚΡΙΘΗ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΕΛΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΜΟΡΦΗΣ ΑΝΕΣΕΩΣ, ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ.

1er prix
d'esthétique industrielle

pour la première fois
dans l'histoire de l'automobile,
le jury de la XIe Triennale de Milan,
exposition internationale
des arts décoratifs,
décerne sa plus haute distinction,
le «COMPAS D OR» à la
DS 19 CITROËN
et consacre ainsi la beauté d'une forme
qui est avant tout fonctionnelle.
Conçue par des ingénieurs
pour résoudre les problèmes de tenue
de route, de confort, de sécurité
et de visibilité, la carrosserie
des ID 19 et DS 19 démontre ainsi
qu'en ce qui concerne l'automobile,
la véritable beauté
naît toujours du fonctionnel.

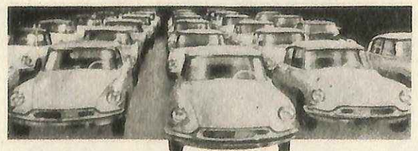

iD 19 CITROËN DS 19

ΤΟ ΜΟΝΤΕΛΛΟ **I. D. 19 & S. D. 19** ἐκτίθεται εἰς τὴν Λεωφόρον μας.

Α. ΚΑΡΝΤΑΝΟ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ 127

καὶ ἡ «Ἀνθισμένη μυγδαλιά»

Ἀναπαράσταση ἐποχῆς ἐπιχειρεῖ καὶ τὸ ἔργο τοῦ ἄλλου κηποθέατρου. Μόνον ποὺ ἡ «Ἀνθισμένη μυγδαλιά» εἶναι ἄλλης ὑφῆς. Ἔχει πιὸ ἠθογραφικὸ —ἂς ποῦμε— χρῶμα καὶ στὴν σύλληψή της κάπως ἐπιθεωρησιακὸ τόνο. Ὁ Δημήτρης Γιαννουκάκης, ξεκινώντας ἀπὸ τὸ θρυλικὸ ποίημα τοῦ Δροσίνη, τὴν «Ἀνθισμένη ἀμυγδαλιά», ἐφαντάσθηκε ἕνα εἰδύλλιο. Ἕνα εἰδύλλιο ποὺ ἐκτυλίσσεται κατ' ἀρχὰς στὴν Ἀθήνα τοῦ 1880 καὶ φθάνει ἕως τὰ 1912. Ἕνα εἰδύλλιο ἀνάμεσα στὸν νεαρὸ Δροσίνη καὶ κάποια Πλακιωτοπούλα, ποὺ ξεκινάει ἀπὸ τὸ τίναγμα μιᾶς ἀνθισμένης ἀμυγδαλιᾶς. Ἡ ἐρωτικὴ αὐτὴ Ἱστορία, ποὺ οὐδέποτε συνέβη στὴν πραγματικότητα, ἀποτελεῖ μιὰ ἁπλὴ πρόφαση γιὰ τὸν Γιαννουκάκη, ποὺ δίνει σὰν σὲ αὐτοτελῆ σκιτσάκια, διάφορα γραφικὰ ἐπεισόδια ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς παλιᾶς Ἀθήνας, μὲ τὶς συνήθειες καὶ τοὺς τύπους ποὺ τὴν ἐχαρακτήριζαν. Τὸ εἰδύλλιο εἶναι τρόπον τινὰ ὁ συνδετικὸς κρίκος αὐτῆς τῆς ἀναπαραστάσεως καὶ τῆς ρομαντικῆς ἀναπολήσεως λησμονημένων πραγμάτων. Μοιραῖα, λοιπόν, ὑπάρχει κάτι τὸ χαλαρὸ εἰς τὴν ἐκτύλιξη τῶν διαφόρων εἰκόνων ποὺ ἀποτελοῦν τὴ σπονδυλικὴ στήλη τοῦ ἔργου τοῦ Δημήτρη Γιαννουκάκη. Ὅμως, οἱ ποικίλες σκηνές, ποὺ ἀποτελοῦν ὅλες μαζὶ τὸ θέαμα τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου, χωρὶς νὰ εἶναι τίποτε τὸ ἰδιαίτερο, κυλοῦν συμπαθητικά. Ὑπάρχουν ὡρισμένα νόστιμα εὑρήματα, ζωγραφίζονται μερικοὶ τύποι μὲ χιοῦμορ ποὺ ἀρέσει καὶ γενικὰ ὅλο μαζὶ τὸ ἔργο, χωρὶς νὰ ἐνθουσιάζῃ, εἶναι κάτι ποὺ τὸ μεγάλο κοινὸ βλέπει μάλλον εὐχάριστα. Ἡ παρελθοντολογία καὶ ἡ νοσταλγία καὶ ὁ πολὺ ἰσχνὸς μῦθος μὲ τὴν ὅλη νωθρὴ ἐκτύλιξη, ἀποτελοῦν ἐμπόδια γιὰ ἕνα πιὸ εὐτυχισμένο ἀποτέλεσμα. Μοιραῖα, ὑπάρχουν μερικὲς στιγμὲς ἀνίας καὶ ἡ ὅλη Ἱστορία δὲν κατορθώνει νὰ ἠλεκτρίζῃ. Δὲν εἶναι δηλαδὴ κάτι ποὺ μπορεῖ νὰ ἐνθουσιάσῃ. Ἁπλῶς καὶ μόνον κυλᾶ συμπαθητικὰ καὶ γραφικὰ γιατὶ δὲν λείπουν —δπως εἴπαμε— καὶ τὰ καλὰ σημεῖα, ὁ ἐξυπνος καὶ ἁβρὸς διάλογος καὶ τὸ σκιτσάρισμα μιᾶς ἐποχῆς γίνεται μὲ νοσταλγικὸ ρυθμὸ καὶ ρομαντικὴ διάθεση.

Σκηνικὰ καὶ παράσταση

Ἀπὸ πλευρᾶς παραστάσεως τὰ πράγματα συμβαδίζουν μὲ τὴν ποιότητα τοῦ ἔργου. Ἂς ἀρχίσουμε, πρώτα-πρῶτα, ἀπὸ τὴν σκηνογραφία. Ὁ Βακαλὸ ἔφτιαξε ἕνα σκηνικό, ποὺ καλύπτει τὸν χῶρο τῆς φυσικῆς σκηνῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου καὶ ποὺ ὁμολογουμένως εἶναι ὅ,τι χρειάζεται. Πιθανὸν μιὰ-δυὸ λεπτομέρειες νὰ εἶναι συζητήσιμες. Ὅλο μαζύ, ὅμως, δίνει τὸν σωστὸ τόνο γιὰ τὴν ἀναπαράσταση τῶν σκηνῶν τῆς Ἀθήνας τοῦ τέλους τοῦ 19ου αἰῶνος. Εἶναι ἡ παλιὰ ἀθηναϊκὴ γειτονιά. Ἔπειτα, ὁ Κωστῆς Λειβαδέας δὲν ἔχει σίγουρα ἐπιτελέσει σκηνοθετικὰ «θαύματα», ἔχει ὅμως στήσει μιὰ παράσταση εὐπρόσωπη, ποὺ τονίζει ὅλα τὰ καλὰ σημεῖα τοῦ κειμένου. Ἕνας πιὸ ἔμπειρος σκηνοθέτης εἶναι πρόδηλο ὅτι θὰ ἀξιοποιοῦσε δημιουργικώτερα τὰ στοιχεῖα τῆς ρομαντικῆς ἠθογραφίας τοῦ Γιαννουκάκη. Ἐν πάσῃ περιπτώσει μόνον λίγοι ρόλοι ἀποδίδονται κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικό. Ὁ Ντῖνος Ἠλιόπουλος κρεάρει μὲ φινέτσα καὶ χάρη τὸν καφετζῆ Παναγιωτάκη καὶ εἶναι πηγὴ πολλῆς εὐθυμίας. Ἀληθινὰ ἀπολαυστικὸς ὁ Διονύσης Παπαγιαννόπουλος στὸ ρόλο τοῦ μάγκα Νταούφαρη. Βεβαια, ὑπάρχει ἀναμφισβήτητα ἀρκετὴ δόση ὑπερβολῆς καὶ ἐπιθεωρησιακὴ διαγραφὴ τοῦ τύπου αὐτοῦ τοῦ ἀρχοντοταῖ. Ἀλλὰ σ' αὐτὸ εὐθύνεται κυρίως ἡ φύση τοῦ ἥρωος καὶ ὁ τρόπος ποὺ τὸν σκιτσάρει ὁ συγγραφέας. Ὁ Γιαννουκάκης ἐπίσης εὐθύνεται κατὰ κάποιο τρόπο καὶ γιὰ τὴν κάπως ἄτονη ἐμφάνιση τῆς Σμαραγδῆς Γισλὴν καὶ τοῦ Γιώργου Λευτεριώτη. Τὸ ζευγάρι τοῦ βασικοῦ εἰδυλλίου παρέχεται κατὰ τρόπο ποὺ εἶναι μοιραῖο οἱ ἑρμηνευταί του νὰ μὴν ἔχουν περιθώρια ἰδιαίτερης διαγραφῆς. Μειονεκτεῖ, ἄλλωστε, τὸ πρᾶγμα καὶ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλες οἱ αἰσθηματικὲς συζητήσεις γίνονται κατ' ἀνάγκη στὸ δρόμο, διότι δὲν ὑπάρχει ἀλλαγὴ σκηνικοῦ καὶ τὸ σκηνικὸ δείχνει δρόμο παλιᾶς ἀθηναϊκῆς γειτονιᾶς. Ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἐκτελεστάς, δικαιοῦται ν' ἀναφερθῇ ξεχωριστὰ ἡ Ἀγνὴ Βλάχου στὸν τύπο τῆς Γαλλίδας μοδίστρας μαντὰμ Λιζιέ, ὅπου ἦταν πραγματικὴ ἔκπληξη. Πολὺ καλὴ καὶ ἡ Λουΐζα Ποδηματᾶ στὸ μέρος τῆς μητέρας καὶ ἡ Ρένος Βρεττάκος ὡς Μπαϊρακτάρης. Συγκαταλέγονται ὁμοίως στὰ συγκριτικῶς ἐπιτυχόντα στ.λέχη τῆς ἑρμηνείας, ὁ Ξενίας, ὁ Κεδράκας, ὁ Παγουλάτος, ὁ Ἀρτέμης Μάτσας, ὁ Σ. Κωσταντόπουλος καὶ ἡ Ἐλεάνα Ἀπέργη. Τέλος, τὰ κοστούμια τοῦ Βακαλό εἶναι εἰς τὸ ἐνεργητικὸ τῆς παραστάσεως, ἐνῶ ἀντίθετα ὁ Μάνος Χατζηδάκης, ὁ τόσον ἐξαίρετος συνθέτης, δὲν κάνει αἰσθητὴ ἐνθουσιαστικὰ τὴ μουσικὴ παρουσία του.

Νέες ἐγκαταστάσεις

Τὸ συμπέρασμα, ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἶναι ὅτι ἡ «Ἀνθισμένη μυγδαλιά», καὶ χωρὶς ξεχωριστὲς ἀξιώσεις, ἀποτελεῖ ἐν τούτοις, μ' ὅλα τὰ μειονεκτήματά της, θέαμα ἀρκετὰ συμπαθητικὸ διὰ τὸν μέσο θεατὴ καὶ ἔχει ἀνέβει ἀπὸ τὴν «Νέα Σκηνή» μὲ προσπάθεια στοργῆς καὶ ἐπιμέλειας. Θὰ πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκόμη ὅτι τὸ θέατρο τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου ἔχει ἀνακαινισθῆ ἀπὸ πλευρᾶς ἐγκαταστάσεων. Ἔχει δηλαδὴ στηθῆ καινούργια ἐξέδρα καὶ ἔχουν τοποθετηθῆ καὶ ἄνετα καθίσματα. Γενικά, ὅ,τι καινούργιο ἔγινε εἶναι πολὺ καλὸ καὶ ὁ θεατὴς βλέπει τὸ ἑλληνικὸ ἔργο μέσα σ' ἕνα πλαίσιο ποὺ τὸν προδιαθέτει γι' αὐτὸ τὸ ρομαντικὰ νοσταλγικὸ ταξίδι στὰ παλιά, ἕνα ταξίδι ποὺ ξεκινᾶ ἀπὸ τοὺς στίχους τοῦ Δροσίνη γιὰ νὰ φθάσῃ, σὲ ἀναδρομή, σὲ πράγματα ποὺ τόσο συγκινοῦν τοὺς παλιοὺς καὶ ποὺ οἱ νεώτεροι τὰ παρακολουθοῦν, φαντάζομαι μὲ περιέργεια καὶ σχετικὸ μόνον ἐνδιαφέρον.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

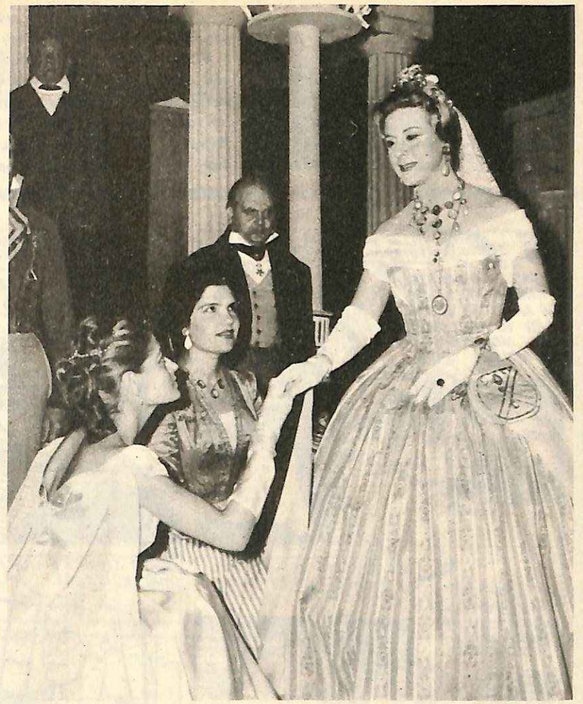

Η ΔΙΑΛΕΧΤΗ πρωταγωνίστρια Μαίρη Ἀρώνη ὅπως ἐμφανίζεται ὡς Βασίλισσα Ἀμαλία, εἰς τὸ ἔργο τοῦ Γ. Ρούσσου, στὸ θέατρο τοῦ πεδίου τοῦ Ἄρεως.

Αισεόπουλος

NAIR

ΙΔΕΩΔΕΣ ΑΠΟΤΡΙΧΩΤΙΚΟΝ

Ὁ πλέον ἀσφαλὴς τρόπος

διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ ἀνώδυνον ἐξάλειψιν

κάθε περιττῆς τριχοφυΐας

Ρὶπ Κίρμπυ

6

Ὁ Μπράουν Ἀνταίρ, γνωστὸς τύπος τοῦ ὑποκόσμου, μαθαίνει ὅτι πέθανε ὁ πυλυεκατομμυριοῦχος θεῖος του Χιοῦ Ανταίρ, τοῦ ὁποίου, πιστεύει, ὅτι εἶναι ὁ μοναδικὸς κληρονόμος. Ταυτόχρονα, ὁ διαχειριστὴς τῆς περιουσίας τοῦ Χιοῦ Ἀνταίρ ἀναθέτει στὸν Ρὶπ Κίρμπυ νὰ εὕρη τὴν ἐγγονή τοῦ ἀποθανόντος. Τὸ μόνο γνωστὸ στοιχεῖο γι' αὐτὴν εἶναι ὅτι ὁ γιὸς τοῦ Ἀνταὶρ ταξίδενε στὶς νότιες θάλασσες μ' ἕνα ἱστιοφόρο καὶ ἐκεῖ πέθανε, ἀφήνοντας ἕνα ὀρφανὸ κοριτσάκι. Ὁ Μπράουν Ἀνταὶρ πληροφορεῖται ὅτι δὲν ἔχει δικαίωμα στὴν πληρονομιὰ καὶ ἀποφασίζει νὰ σκοτώση τὸν Κίρμπυ. Ὁ Κίρμπυ φθάνει στὰ νησιὰ τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ ἀρχίζει νὰ ψάχνη γιὰ τὸν «Ταξιδιώτη», τὸ ἱστιοφόρο τῆς κληρονόμου, χωρὶς ν' ἀντιληφθῆ ὡστόσο ὅτι ὁ Μπράουν τὸν παρακολουθεῖ.

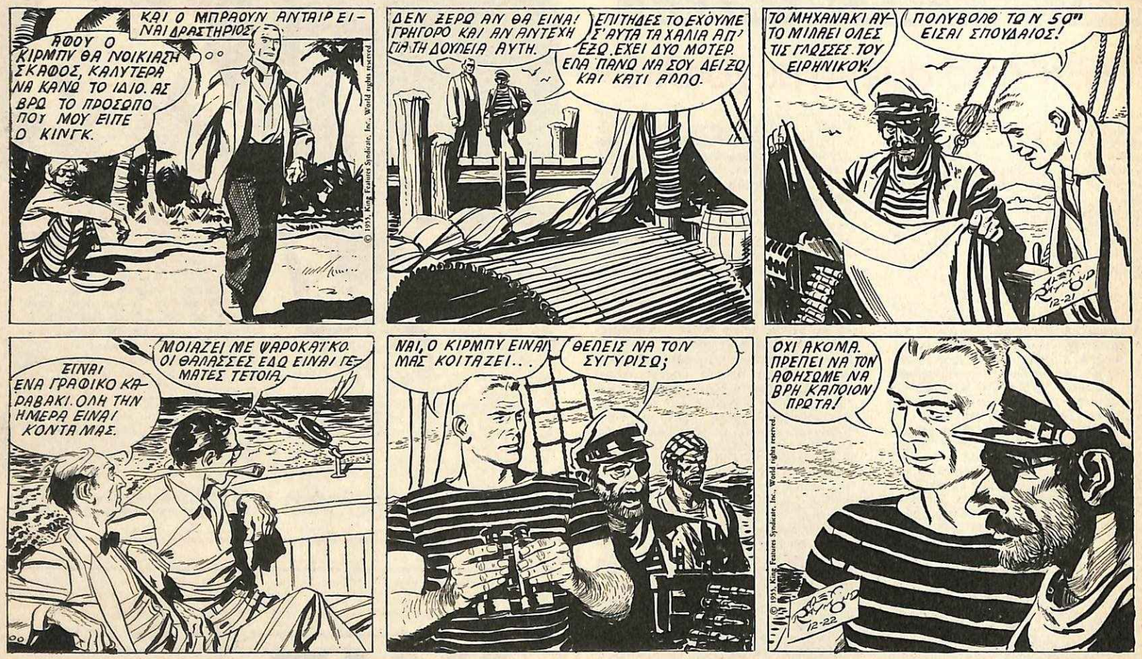

Χιούμορ

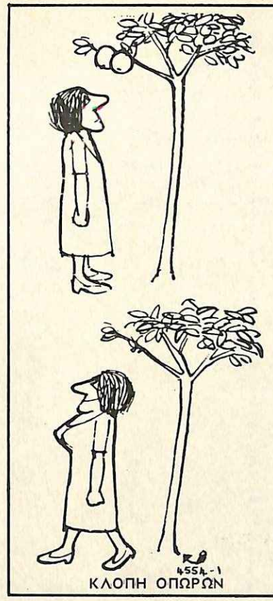

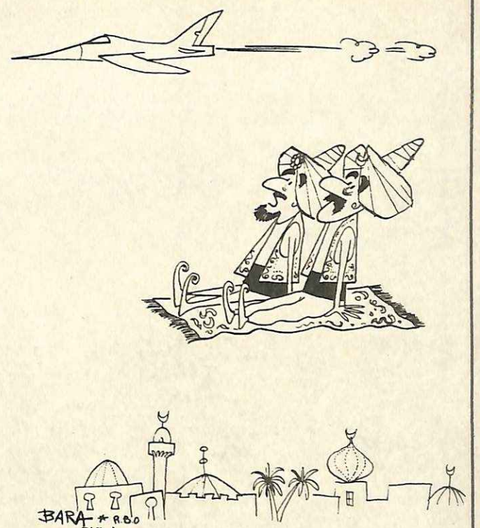

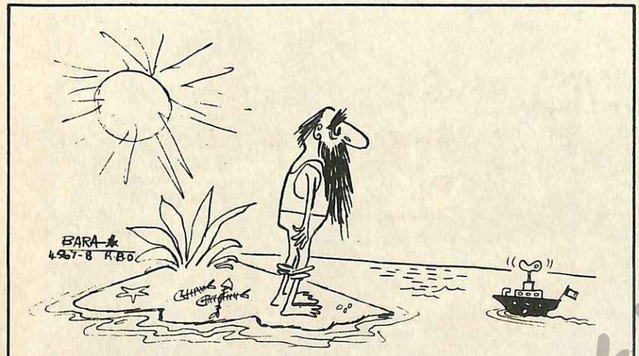

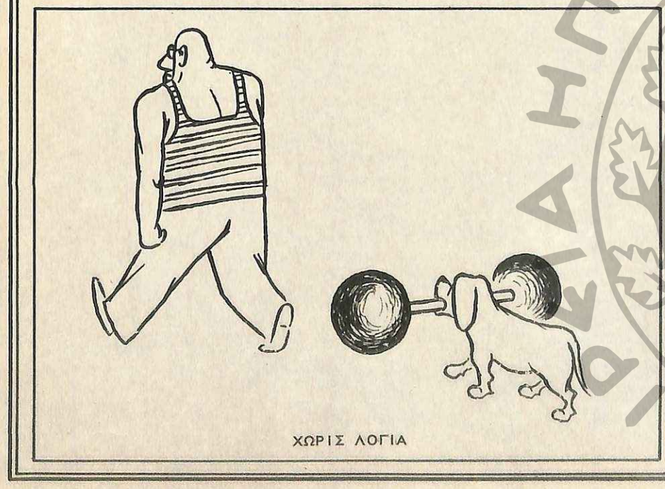

Carabott

Τό πάνωτερον τῶν σύγχρονων Ἑλληνικῶν γυρῶ!

ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

Τὸ μηνιαῖο εἰκονογραφημένο περιοδικὸ Pictures from Greece δίνει σὲ ὅλους τοὺς ξένους φίλους τοῦ τόπου μας μιὰ ζωντανὴ εἰκόνα τῆς σύγχρονης Ἑλλάδος.

Ὅροι ἐτησίας συνδρομῆς :

Ἐσωτερικοῦ	Δρχ. 120
Ἐξωτερικοῦ	£ 2/10 ἢ $ 7

Ἀποστανθῆτε στὴν :
Ἑλληνικὴν Ἐκδοτικὴν Ἑταιρίαν ΕΛΚΗΝ
Λεωφ. Βουλιαγμένης 352—ΑΘΗΝΑΙ

ΕΓΓΡΑΨΕΤΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΑΣ ΣΤΟ...

PICTURES FROM GREECE